

ΘΕΣΕΙΣ

ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΓΙΑ ΤΟ 21ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΠΡΩΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΩΣ ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΗΣ
ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ,
ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ
ΣΤΗΝ ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ - ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ.
Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΚΑΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΑΠΟ
ΤΟ 20^ο ΣΤΟ 21^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΓΕΝΑΡΗΣ 2021

ΔΥΝΑΤΟ ΚΚΕ
ΝΟΥΣ - ΚΑΡΔΙΑ - ΟΡΓΑΝΩΤΗΣ
ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ - ΛΑΪΚΗΣ ΠΑΛΗΣ
ΓΙΑ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1 Το Κόμμα, στο πεδίο της ιδεολογικής - πολιτικής πάλης και της παρέμβασης στους εργατικούς - λαϊκούς αγώνες, έχει συγκεντρώσει μια τεράστια πείρα άνω των 100 χρόνων. Είναι εμπειρία που αποκρυσταλλώθηκε πιο αποτελεσματικά και ουσιαστικά την τελευταία 30ετία, όταν το ΚΚΕ για πρώτη φορά από τη στιγμή της ίδρυσής του το 1918, στηριζόμενο στις δικές του δυνάμεις, έδωσε τη μάχη για τη διατήρηση της κομμουνιστικής του ταυτότητας. Κλήθηκε να ανασυγκροτηθεί, να αναδιοργανωθεί, να αναπτυχθεί παραπέρα, σε συνθήκες συνολικής νίκης της αντεπανάστασης στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης και στην ίδια την ΕΣΣΔ, το πρώτο εργατικό κράτος στον 20ό αιώνα. Το ΚΚΕ έδωσε τη μάχη για την επαναστατική προγραμματική και οργανωτική του ανασυγκρότηση, τη συγκρότηση μαχητικών πυρήνων και εστιών στο εργατικό - συνδικαλιστικό και τα άλλα κοινωνικά κινήματα, που, είτε είχαν πλήρως ενσωματωθεί στο σύστημα, είτε είχαν διαλυθεί.

Το ΚΚΕ έχει ισχυρές ιστορικές παρακαταθήκες. Δεν χάθηκε η συνέχεια της πείρας, μπόρεσε να αντέξει, να σταθεί ξανά στα πόδια του, να κάνει νέα βήματα μπροστά, στη μελέτη και ανάπτυξη της θεωρίας, της επεξεργασίας της επαναστατικής στρατηγικής μέσα στις νέες συνεχώς μεταβαλλόμενες συνθήκες στον 21ο αιώνα, μελετώντας βαθιά και πατώντας σταθερά στη συσσωρευμένη πείρα των 102 χρόνων του.

Επεξεργάστηκε το Πρόγραμμά του. Πλούτισε τις προγραμματικές του αντιλήψεις για τον σοσιαλισμό - κομμουνισμό. Μελέτησε κι έβγαλε συμπεράσματα από την πορεία της σοσιαλιστικής οικοδόμησης με επίκεντρο κυρίως την ΕΣΣΔ, ανίχνευσε τις αιτίες της αντεπαναστατικής ανατροπής. Προσπάθησε και προσπαθεί να διευρύνει την ιδεολογική - πολιτική επιρροή του στον λαό. Ανέπτυξε και αναπτύσσει τη δραστηριότητά του στο διεθνές κομμουνιστικό, εργατικό, αντιιμπεριαλιστικό κίνημα, επιδιώκει να ανοίξει νέους δρόμους.

Από πολλές απόψεις, η πείρα όλης αυτής της τελευταίας 30ετίας είναι πολύτιμη και γι' αυτό η μελέτη της και η ενσωμάτωσή της στην καθημερινή δουλειά όλου του Κόμματος, σήμερα που όλο και νεότερες γενιές έχουν μπει και συνεχίζουν να μπαίνουν στην επαναστατική ταξική πάλη, είναι όρος αναντικατάστατος για μια μεγάλη πολύμορφη και πολύπλευρη ισχυροποίησή του, τουλάχιστον στο μέτρο που του αναλογεί η υποκειμενική ιστορική ευθύνη για την εργατική τάξη και τον λαό στη χώρα μας, αλλά και με αντίκρισμα και σε αλληλεπίδραση με το κομμουνιστικό κι εργατικό κίνημα στην περιοχή μας, στην Ευρώπη, διεθνώς.

Η ύπαρξη πρωτοπόρου Προγράμματος κι επεξεργασιών, με θέσεις που εμπλουτίζονται συνεχώς με βάση τις σύγχρονες εξελίξεις και την πείρα της επαναστατικής ταξικής πάλης, είναι σημαντική προϋπόθεση για την ιδεολογική - πολιτική - οργανωτική ενότητα και αποτελεσματική ισχυροποίηση του Κόμματος. Η πείρα από την οργανωτική μας ανασυγκρότηση στα 30 τελευταία χρόνια στηρίχτηκε στην προσπάθεια δημιουργικής εφαρμογής των λενινιστικών θέσεων για το Κόμμα νέου τύπου, το Κομμουνιστικό Κόμμα. Στηρίχτηκε στη θετική και αρνητική πείρα από τη δράση του σε συνθήκες παρανομίας ή νομιμότητας κ.λπ. Ωστόσο, δεν έγινε δυνατό να συνδυαστεί ολοκληρωμένα η επίμονη προσπάθεια για αποκατάσταση του επαναστατικού χαρακτήρα του Κόμματος με τη βαθιά μελέτη ζητημάτων καθοδήγησης και ποιότητας δεσμών του Κόμματος με τις εργατικές - λαϊκές δυνάμεις, στις νέες, πρωτόγνωρες ως ένα μεγάλο βαθμό, συνθήκες.

Από το Προγραμματικό και Καταστατικό μας Συνέδριο το 2013 είχε τεθεί ως κεντρικό πρόβλημα και όρος, για να μπορέσει το Κόμμα να ανταποκριθεί επάξια στο

επαναστατικό του καθήκον, να γίνει αυτό που ονομάσαμε «Κόμμα παντός καιρού», το ζήτημα της κομματικής οικοδόμησης, της ισχυροποίησης του Κόμματος, των καθοδηγητικών επιτελείων και Κομματικών Οργανώσεων Βάσης, της ΚΝΕ.

Βρισκόμαστε πλέον περίπου 8 χρόνια μετά το 19ο Συνέδριο και με τη νέα διάταξη των κομματικών δυνάμεων, μετά και την ψήφιση του νέου Καταστατικού, όπως και 4 χρόνια μετά το 20ό Συνέδριο όπου εντοπίσαμε προβλήματα καθοδηγητικής δουλειάς, καταλήξαμε σε προτάσεις κι έναν μακροπρόθεσμο σχεδιασμό για την αναβάθμισή της. Είναι αρκετός χρόνος για να εξετάσουμε πού βρισκόμαστε, μέχρι πού έχουμε προχωρήσει τους στόχους που θέσαμε, ν' αξιολογήσουμε τη θετική ή αρνητική πείρα που συγκεντρώθηκε.

ΣΕ ΠΟΙΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΡΑ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΣΗΜΕΡΑ

2 Το Κόμμα, ως μέρος του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κινήματος (ΔΚΚ), διατρέχει μια από τις πιο δύσκολες περιόδους της Ιστορίας του. Είναι περίοδος κατά την οποία –30 χρόνια μετά την επικράτηση της αντεπαναστατικής ανατροπής του πρώτου ιστορικού εγχειρήματος περάσματος από τον καπιταλισμό στον σοσιαλισμό - κομμουνισμό– συνεχίζει να υφίσταται και να βαθαίνει η εξής μεγάλη αντίφαση:

Από τη μια μεριά, η αντίθεση ανάμεσα στον κοινωνικό χαρακτήρα της εργασίας και στην καπιταλιστική ιδιοποίηση μεγάλου μέρους των αποτελεσμάτων της να οδηγεί σε καταστροφή σημαντικού μέρους των παραγωγικών δυνάμεων, με εκδήλωση νέας οικονομικής κρίσης πριν η φάση της ανάκαμψης πλησιάσει το προ κρίσης παραγωγικό επίπεδο. Η καπιταλιστική οικονομία διατηρεί υψηλά ποσοστά ανεργίας, μερικής απασχόλησης, γενικότερα υποαπασχόλησης και σε φάση ανάκαμψης. Οδηγεί σε μαζική καταστροφή ανθρώπινου και υλικού δυναμικού, λόγω έλλειψης των αναγκαίων υποδομών προστασίας από φυσικά φαινόμενα, λόγω έλλειψης υποδομών και άλλων μέτρων προστασίας της υγείας, παρά τις μεγάλες τεχνολογικές δυνατότητες. Η τεχνολογική ανάπτυξη, η ψηφιοποίηση, η τηλεργασία κ.ά., αντί να οδηγούν στη γενική μείωση του εργασιμου χρόνου, χρησιμοποιούνται για την εντατικοποίηση και αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης, για νέες μορφές χειραγώγησης. Δημιουργούνται εκρηκτικά προβλήματα από τις ισχυρές προσφυγικές ροές, λόγω μακροχρόνιων εστιών ιμπεριαλιστικών πολέμων, όξυνσης των ανταγωνισμών μεταξύ ιμπεριαλιστικών κρατών, ενώ εμφανής είναι πλέον η τάση ανακατατάξεων στην ιμπεριαλιστική πυραμίδα.

Από την άλλη μεριά, συνεχίζεται η μεγάλη υποχώρηση του εργατικού κινήματος –και του κομμουνιστικού– η οποία κατά διαστήματα παρουσιάζει εξάρσεις μαζικότερων αντιδράσεων, αρκετές φορές με αποπροσανατολιστικά ή αντιδραστικά αιτήματα. Καθυστερεί σε διεθνές επίπεδο, στις πιο σημαντικές χώρες του διεθνούς καπιταλιστικού συστήματος, η ανασυγκρότηση του εργατικού - συνδικαλιστικού κινήματος, πολύ περισσότερο καθυστερεί η επαναστατική, ιδεολογική - πολιτική ανασυγκρότηση του κομμουνιστικού κινήματος, ακόμα και σε χώρες με μακροχρόνιο ιμπεριαλιστικό πόλεμο, με όξυνση των προβλημάτων στα όρια της επιβίωσης. Ταυτόχρονα, η αντιδραστικοποίηση όλου του αστικού εποικοδομηματος (στην εκπαίδευση, στη μαζική πληροφόρηση –έντυπη, τηλεοπτική, διαδικτυακή– στην εκδοτική και καλλιτεχνική παρέμβαση κ.λπ.), με κυρίαρχο στοιχείο τον αντικομμουνισμό, καθώς και η εργοδοτική χειραγώγηση εμποδίζουν την ανάπτυξη μιας πιο διακριτής επαναστατικής, ιδεολογικής - πολιτικής, δηλαδή κομμουνιστικής πρωτοπορίας.

3 Και στο διάστημα από το 20^ο Συνέδριο το 2017, το Κόμμα μας έδωσε και δίνει τη μάχη να διατηρηθούν τα κατακτημένα επαναστατικά χαρακτηριστικά του σε πολύ δυσμενείς διεθνείς και εγχώριες συνθήκες. Είναι συνθήκες που συνεχώς επιδεινώνονται και λόγω της πανδημίας, που λειτούργησε σαν καταλύτης της νέας οικονομικής κρίσης, και λόγω της μεγάλης προσφυγικής - μεταναστευτικής εισροής που προκαλούν οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι και τροφοδοτούνται από την πολιτική του τουρκικού κράτους. Σημαντικός παράγοντας στην επιδείνωση των συνθηκών είναι η ισχυροποίηση της οικονομικής και στρατιωτικής παρουσίας των ΗΠΑ που επιδιώκουν να φράξουν την κεφαλαιακή διείσδυση των Κίνας - Ρωσίας στην Ελλάδα ως πύλης προς την Ευρώπη, καθώς και τη συμμαχική προσέγγιση της Τουρκίας. Ενισχύεται η ένταση των ανταγωνισμών και αντιθέσεων στην περιοχή με τη συγκέντρωση πολεμικών μέσων στη Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή, η ένταση των τουρκικών διεκδικήσεων έναντι και ελληνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων, ακόμα και η αμφισβήτηση νησιωτικής ελληνικής επικράτειας, στις οποίες συμβάλλει και η ΝΑΤΟϊκή και ευρωενωσιακή στήριξη της Τουρκίας. Είναι φανερό η επιδίωξη των αστικών τάξεων Ελλάδας και Τουρκίας να αναβαθμίσουν, η κάθε μια για λογαριασμό της, το ρόλο τους στην περιοχή, γεγονός που οξύνει τον μεταξύ τους ανταγωνισμό.

ΠΕΡΝΑΜΕ ΣΕ ΝΕΑ ΠΙΟ ΔΥΣΚΟΛΗ ΦΑΣΗ

4 Περνάμε σε μια νέα, πιο σύνθετη και δύσκολη φάση. Σε αυτές τις συνθήκες αυξάνεται η αστική και ομορτουμιστική πίεση για «εθνική ομοψυχία και ενότητα» κάτω από τη σημαία της αστικής τάξης για τη στήριξη της γεωστρατηγικής αναβάθμισής της. Σε αυτήν την επιδίωξη χρησιμοποιούνται και ο ακραίος αστικός εθνικισμός, ιδιαίτερα σε σχέση με την τουρκική προκλητικότητα, αλλά και ο κοσμοπολιτισμός ή η ομορτουμιστική του έκφραση «τι με νοιάζει ο πόλεμός τους», «ας τα βρούμε με τη συνεκμετάλλευση». Ως πρόσχημα της «εθνικής ομοψυχίας και ενότητας» χρησιμοποιήθηκε και η πανδημία, η οικονομική καπιταλιστική κρίση που δήθεν αφορά το ίδιο όλους: Και τους μονοπωλιακούς ομίλους, και την εργατική τάξη, τις λαϊκές οικογένειες. Ταυτόχρονα, ιδιαίτερα μετά την καταδίκη της ΧΑ ως εγκληματικής ναζιστικής οργάνωσης, πυκνώνουν οι φωνές στο αστικό στρατόπεδο, που προβάλλουν πως «αφού ξεμπερδέψαμε με τον μαύρο φασισμό, τώρα ήρθε η ώρα να ξεμπερδέψουμε με τον κόκκινο φασισμό». Ιδιαίτερα ο γιορτασμός του Πολυτεχνείου τον Νοέμβριο του 2020 πυροδότησε νέο κύμα αντικομμουνιστικής επίθεσης, επανήλθε η θεωρία για τα «συνταγματικά όρια της νομιμότητας», κλιμακώνεται η επίθεση ενάντια στο Κόμμα και στο ταξικά προσανατολισμένο συνδικαλιστικό - εργατικό κίνημα, δυναμώνουν η κρατική βία και καταστολή.

Παράλληλα, ο ανταγωνισμός μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ στην κυβερνητική εναλλαγή είναι μια πηγή ιδεολογικής - πολιτικής ρεφορμιστικής και ομορτουμιστικής πίεσης προς τον περίγυρο του Κόμματος, σε συνθήκες μακροχρόνιας νομιμότητας για το Κόμμα και υποχώρησης του επαναστατικού κινήματος, ανατροπής του πρώτου ιστορικού κύκλου σοσιαλιστικής οικοδόμησης.

Αυτή η πίεση ταυτόχρονα ασκείται και στο επίπεδο του διεθνούς κινήματος, αφού σε αυτό υπερισχύει η στρατηγική των μεταρρυθμίσεων με τη μια ή την άλλη μορφή της («αντιεοφιλελεύθερη», «αντιφασιστική - δημοκρατική» ή και σε συνδυασμό τους), ή ακόμα και ως επιλογή ενός άλλου «κέντρου», π.χ. Κίνας ή Ρωσίας, υποβαθμίζοντας τον καπιταλιστικό χαρακτήρα τους. Κι όλα αυτά παρά τις σημαντικές προσπάθειες του Κόμματος σε διεθνές επίπεδο, τη διαπάλη στο πλαίσιο των

Διεθνών Συναντήσεων Κομμουνιστικών και Εργατικών Κομμάτων, την Ευρωπαϊκή Κομμουνιστική Πρωτοβουλία, την Διεθνή Κομμουνιστική Επιθεώρηση, τις περιφερειακές συναντήσεις, κυρίως τις διμερείς σχέσεις.

Ταυτόχρονα, οι συνθήκες της Covid-19 επέδρασαν παραπέρα αρνητικά, αφού χρειάστηκε και χρειάζεται μεγαλύτερη και πιο σταθερή προσπάθεια για να μην παραλύσουν οι μαζικές οργανώσεις, να διατηρήσουν λειτουργία και δράση, εφαρμόζοντας επιστημονικά τεκμηριωμένα μέτρα προστασίας της δημόσιας υγείας.

Σε αυτές τις συνθήκες συνολικά αποδεικνύεται πολύ πιο σύνθετο και απαιτητικό από το προβλεπόμενο το καθήκον που καθόρισε το 20ό Συνέδριο ως «το ολόπλευρο ατσάλωμα του Κόμματος και της ΚΝΕ».

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΘΗΚΕ ΣΤΙΣ ΣΥΝΘΕΤΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΑΠΟ ΤΟ 20ό ΣΥΝΕΔΡΙΟ

5 Εκτιμάμε ότι γενικά το Κόμμα μας ανταποκρίθηκε, υπό την καθοδήγηση της ΚΕ που εκλέχτηκε στο 20ό Συνέδριο, καθώς και του ΠΓ που έχει την ευθύνη της καθοδήγησης ανάμεσα στις συνεδριάσεις της. Σε αυτήν την κατεύθυνση, η ΚΕ οργάνωσε πλούσια ιδεολογικοπολιτική παρέμβαση με επίκεντρο τα 100 χρόνια του ΚΚΕ, τα 100 χρόνια της Οκτωβριανής Επανάστασης, της Κομμουνιστικής Διεθνούς. Εκδόθηκαν ανάλογα βιβλία, συλλογές άρθρων, ντοκουμέντα κ.λπ. και κυρίως οι 4 τόμοι του Δοκιμίου Ιστορίας του ΚΚΕ, από την ίδρυσή του έως τη λήξη του Εμφυλίου και την ήττα του ΔΣΕ το 1949, που συζητήθηκαν κι εγκρίθηκαν από διαδικασία Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης (2018), με βάση την Απόφαση του 20ού Συνεδρίου.

Δημιουργήθηκε ένα ευρύ δίκτυο διαφύλαξης της ιστορικής μνήμης με μουσεία και μνημεία για τα πιο σημαντικά γεγονότα της ταξικής πάλης στην Ελλάδα, της Ιστορίας του Κόμματος, κυρίως της δεκαετίας του '40 και του ΔΣΕ. Έγιναν πλήθος εκδόσεων, κεντρικών και τοπικών, καθώς και πολλές εκδηλώσεις που συνέβαλαν στη διεύρυνση των δεσμών του Κόμματος με νέες δυνάμεις και ιδιαίτερα με απογόνους αντιστασιακών, μαχητών του ΔΣΕ, πολιτικών προσφύγων, ανεξάρτητα από τη σημερινή τους πολιτική τοποθέτηση.

Όλη αυτή η δραστηριότητα συνοδεύτηκε από ημερίδες, τα Φεστιβάλ ΚΝΕ - Οδηγητή και παρεμβάσεις ιδεολογικού - πολιτικού χαρακτήρα με επίκεντρο την αναγκαιότητα του σοσιαλισμού - κομμουνισμού, το οικονομικό - κοινωνικό - πολιτικό περιεχόμενό του, την ερμηνεία του ιστορικά πρώτου εγχειρήματός του στον 20ό αιώνα, ενώ παράλληλα συνεχίστηκε και η διερεύνησή του.

Η πολιτιστική δραστηριότητα έπαιξε σπουδαίο ρόλο στο ανέβασμα του επιπέδου αλλά και στο ίδιο το πλάτημα των εκδηλώσεων, δημιουργώντας υποδομή. Σημαντική και ξεχωριστή ποιοτική δραστηριότητα ήταν τα σχετικά Επιστημονικά Συνέδρια. Ωστόσο, η ανάλογη δραστηριότητα σε περιφερειακό ή και τοπικό επίπεδο είχε σε μεγάλο βαθμό την από τα πάνω παρέμβαση ή τουλάχιστον την κεντρική υποστήριξη, ενώ ήταν περιορισμένη και όχι σταθερή και συνεχής η αναπαραγωγή της σε επίπεδο ΚΟΒ.

Η ΚΝΕ έδωσε παλικαρίσια τις μάχες στο πλευρό του Κόμματος. Επεξεργάστηκε παραπέρα θέσεις και στόχους με την πραγματοποίηση του 12ου Συνεδρίου της το 2018, στο οποίο εξειδικεύτηκε η ολόπλευρη παρέμβασή της στη νεολαία, αξιοποιώντας και την τεράστια πείρα που έχει αποκομίσει παλεύοντας στο πλευρό του Κόμματος επί μισόν αιώνα.

Συνολικά, στα χρόνια αυτά οργανώθηκε ένα πιο εντατικό πρόγραμμα πολι-

τικής δουλειάς, με περιοδείες, συσκέψεις, συγκεντρώσεις. Δόθηκε η μάχη για τα οικονομικά του Κόμματος, με χρονιάτικες οικονομικές εξορμήσεις, ενώ το 2020, λόγω των ειδικών συνθηκών, δώσαμε τρεις μάχες οικονομικής εξόρμησης με επιτυχία. Μπήκε τάξη στα οικονομικά, με επίμονη δουλειά εδώ και 8 χρόνια από το 19ο Συνέδριο, λύθηκαν ή βρίσκονται σε δρόμο επίλυσής τους χρονίζοντα προβλήματα. Δόθηκε η μάχη για την αντιμετώπιση των απαγορεύσεων, των αντιδραστικών νόμων για τα οικονομικά των κομμάτων.

Το Κόμμα, με την καθοδήγηση της ΚΕ, έδωσε ταυτόχρονα σημαντικές πολιτικές μάχες, όπως αυτή των τριπλών εκλογών (δημοτικές - περιφερειακές, ευρωεκλογές, βουλευτικές) με ενιαίο περιεχόμενο που ήταν ένα σημαντικά ποιοτικό βήμα.

Έδωσε, επίσης, σημαντικές μάχες σε φάσεις όξυνσης του προσφυγικού προβλήματος, αποκάλυψε τις αιτίες και τους υπεύθυνους. Πρότεινε λύσεις από τη σκοπιά των αναγκών των προσφύγων αλλά και του ελληνικού λαού.

6 Το Κόμμα μας πάλεψε για την ανασύνταξη του εργατικού - συνδικαλιστικού κινήματος και οι δυνάμεις του όξυναν την αντιπαράθεση με τις δυνάμεις του εργοδοτικού συνδικαλισμού, ενάντια στα φαινόμενα εκφυλισμού και νοθείας, στις δικαστικές και άλλες κατασταλτικές επεμβάσεις στο συνδικαλιστικό κίνημα (Πάτρα, Τρίκαλα, ΠΟΕΜ, Συνέδριο ΓΣΕΕ κ.α.).

Στις συνθήκες της πανδημίας, οι οποίες αξιοποιήθηκαν από την κυβέρνηση και το κράτος για το χτύπημα του κινήματος και του Κόμματος, πρωτοστάτησε να περάσει το μήνυμα της αντίστασης, του αγώνα, της «οργανωμένης απειθαρχίας», με σημαντικές παρεμβάσεις και κινητοποιήσεις του μαζικού κινήματος όπως των υγειονομικών, των εμποροϋπαλλήλων, των ταξικά προσανατολισμένων συνδικάτων που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, ιδιαίτερα με το συλλαλητήριο της 1ης Μάη 2020, αλλά και τις εκδηλώσεις για την 47η επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου και την πανελλαδική πανεργατική απεργία της 26ης Νοέμβρη κ.ά.

Από το ΠΓ και τη Γραμματεία έγινε προσπάθεια να εξειδικευτούν οι Αποφάσεις της ΚΕ για τα ζητήματα της δράσης του Κόμματος στο κίνημα σε αυτές τις συνθήκες. Υπήρξε άνοδος της πρωτοβουλίας και της σχεδιασμένης παρέμβασης στο κίνημα για λαϊκά προβλήματα, όπως στην Αττική, στη Δυτική Θεσσαλονίκη, στην Καρδίτσα, στην Εύβοια, για τη ΛΑΡΚΟ.

Δεν έγινε κατορθωτό να πραγματοποιηθεί η Πανελλαδική Συνδιάσκεψη για τη δουλειά στην εργατική τάξη, παρόλο που η δράση του Κόμματος στο διάστημα από το 20ό Συνέδριο έχει συσσωρεύσει και νέα δεδομένα στην πάλη για την αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων σε Εργατικά Κέντρα και Ομοσπονδίες, στην όξυνση της πάλης για την αποκάλυψη του εργοδοτικού - κυβερνητικού συνδικαλισμού στη ΓΣΕΕ κ.ά. Έτσι η ΚΕ αποφάσισε η δουλειά μας στην εργατική τάξη και το κίνημά της να αποτελέσει βασικό αντικείμενο προβληματισμού και παραπέρα επεξεργασίας στο 21ο Συνέδριο.

7 Και σε αυτήν την τετραετία, τα μέλη και στελέχη του Κόμματος πρωτοστάτησαν στην οργάνωση αγροτικών αγώνων και αγώνων των αυτοαπασχολούμενων των πόλεων ενάντια στις ευρωενωσιακές, κυβερνητικές και εργοδοτικές επιθέσεις, αγώνων μαθητικών και φοιτητικών καθώς και του ριζοσπαστικού γυναικείου κινήματος. Σε αρκετές περιπτώσεις συνέβαλαν στη συσπείρωση και νέων δυνάμεων, σε διεργασίες βελτίωσης του συσχετισμού σε πρωτοβάθμια σωματεία, Ομοσπονδίες κι Εργατικά Κέντρα, στο αγροτικό κίνημα επίσης, στο μαθητικό - φοιτητικό και λιγότερο στο κίνημα των αυτοαπασχολούμενων. Συνέβαλαν στην αύξηση κατά τι των δυνάμεων που συσπειρώνονται στο

ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα, αν και αυτό δεν εκφράζεται ούτε σε όλους τους συλλόγους - ομάδες, ούτε σε όλες τις περιοχές και νομούς της χώρας, ενώ από την περίοδο του lockdown και μετά υπάρχουν εμφανή σημάδια υπολειμμένης ΔΣ και συνελεύσεων των συλλόγων.

Ειδικότερα στο αγροτικό, ως ένα βαθμό, τα μέλη και στελέχη του Κόμματος συνέβαλαν ώστε να σταθεροποιηθεί η Πανελλαδική Επιτροπή των Μπλόκων (ΠΕΜ) ως μορφή πανελλαδικού συντονισμού στην οποία αντιπροσωπεύονται ομοσπονδίες και αγροτικοί σύλλογοι.

Σε αυτήν την τετραετία πραγματοποιήθηκαν η συνεδριακή μας Απόφαση για Πανελλαδική Συνδιάσκεψη για τη δουλειά του Κόμματος στους αυτοαπασχολούμενους της πόλης και η Διευρυμένη Ολομέλεια της ΚΕ για την εξέταση της δουλειάς στους βιοπαλαιστές αγρότες. Αυτά τα Σώματα, καθώς και η διαδικασία εσωκομματικής συζήτησης που προηγήθηκε ή ακολούθησε, βοηθούν στη διαμόρφωση ενιαίας και κυρίως συνειδητής αντίληψης για την αναγκαιότητα παρέμβασής μας στις λαϊκές, σύμμαχες δυνάμεις της εργατικής τάξης, για τον ακριβέστερο προσδιορισμό τους, τον εμπλουτισμό των θέσεών μας για την προοπτική τους στη σοσιαλιστική κοινωνία, για ζητήματα τρέχουσας διαπάλης, την επεξεργασία πλαισίου και στόχων πάλης, την προώθηση κοινής δράσης στην προοπτική διαμόρφωσης κοινωνικής συμμαχίας σε αντικαπιταλιστική - αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση.

8 Αν και η πιο αναλυτική τοποθέτηση για τα κινήματα θα γίνει σε χωριστό κείμενο, ως γενική εκτίμηση ισχύει ότι το κύρος, η επιρροή του Κόμματος ως πρωτοπόρας και συνεπούς δύναμης στην πάλη για τα οξυμένα λαϊκά προβλήματα, σε σημαντικό μέρος μαχόμενων δυνάμεων, είναι αυξημένο. Κατά περίπτωση, σημειώνεται και διεύρυνση δυνάμεων κι επιρροής του Κόμματος και της ΚΝΕ. Συνολικά, δεν σημειώθηκε ουσιαστική αλλαγή ως προς τη συμμετοχή στα κινήματα και εμφανής μαχητικοποίηση διαθέσεων, ή τουλάχιστον, όπου αυτή πραγματοποιείται, είναι εύθραυστη, με τάσεις πωσιμότητας. Εξακολουθεί να κυριαρχεί μαζικά στους εργαζόμενους, σε λαϊκά στρώματα, η λογική της «ανάθεσης», της μοιρολατρίας και του φόβου και όχι της άμεσης δικής τους συμμετοχής στο κίνημα, στους αγώνες, παρά την εκτίμηση που τρέφουν για το Κόμμα για την πάλη υπεράσπισης των συμφερόντων τους. Ένα μέρος των εργαζομένων, παρόλο που συμμετέχει στην πάλη και αναγνωρίζει τη δράση του Κόμματος, παραμένει επηρεασμένο από τη λογική ότι «δεν υπάρχει διέξοδος», οι θέσεις του Κόμματος δεν κατανοούνται ως «ρεαλιστικές».

Αυτή η κατάσταση είναι και αντανάκλαση του γεγονότος ότι από το 20ό έως το 21ο Συνέδριο και προς τιμήν των 100 χρόνων του Κόμματος, ούτε το Κόμμα ούτε η ΚΝΕ κατόρθωσαν να διευρύνουν διακριτά τις δυνάμεις τους και να συσπειρώσουν γύρω τους ένα, όσο γίνεται στις σημερινές συνθήκες, μεγαλύτερο τμήμα της εργατικής τάξης και των συμμάχων της. Αυτός όμως ο παράγοντας είναι αποφασιστικός και για τη διακριτή στροφή στη μαζικοποίηση και μαχητικοποίηση του εργατικού και λαϊκού κινήματος.

Ο στόχος που έθεσε το 20ό Συνέδριο, της θεμελίωσης του Κόμματος στις παραγωγικές ηλικίες στη βιομηχανία και στους χώρους συγκέντρωσης μισθωτών, παραμένει. Τα βήματα που έγιναν το διάστημα αυτό δείχνουν δυνατότητες. Όμως η διευρυμένη αξιοποίηση αυτών των δυνατοτήτων απαιτεί πιο στοχευμένη προσπάθεια προετοιμασίας νέων κομμουνιστικών δυνάμεων, με πιο σχεδιασμένη και συστηματική ιδεολογική, πολιτική, οργανωτική προσπάθεια, προκειμένου να εξουδετερώνονται αναστολές από τις δυσκολίες της καθημερινότητας, από το γενικό παθητικό κλίμα, από τον φόβο της ανεργίας, της ανασφάλειας κ.λπ.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΣΤΡΑΜΜΕΝΗ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΙΚΗ ΜΑΣ ΔΟΥΛΕΙΑ

9 Το κεντρικό ζήτημα επεξεργασίας του 21ου Συνεδρίου είναι να γίνεται ακόμα πιο διακριτός στις πλατιές εργατικές - λαϊκές δυνάμεις ο ρόλος του ΚΚΕ ως ισχυρής οργανωμένης ιδεολογικοπολιτικής εργατικής - λαϊκής πρωτοπορίας, ως ο φορέας νέων ιδεών της επαναστατικής κοινωνικής προοπτικής, απάντησης στα μεγάλα ζωτικά προβλήματα που έχουν συσσωρευτεί και απαιτούν επιτακτικά τη λύση τους τον 21ο αιώνα. Αυτό απαιτεί ανώτερη ποιοτικά καθοδηγητική δουλειά, ιδεολογική - πολιτική μορφωτική αναβάθμιση της δουλειάς όλου του Κόμματος, από την ΚΕ μέχρι τις ΚΟΒ, από το ΚΣ της ΚΝΕ μέχρι τις ΟΒ.

Κεντρικό στοιχείο εδώ είναι ότι η καθοδήγηση και δράση ξεκινούν από τη στρατηγική. Αυτό σημαίνει ότι χρειάζεται εξειδίκευση της στρατηγικής σε κάθε φάση, στον καθημερινό αγώνα, όπως σε μεγάλο βαθμό το κάναμε πετυχημένα την περίοδο της προηγούμενης καπιταλιστικής κρίσης, κατά τη φάση της ασθενικής ανάκαμψης της οικονομίας και σήμερα με τη νέα κρίση που επιτάχυνε και επιδείνωσε η πανδημία του κορονοϊού. Στο πλαίσιο αυτό, εξάγονται πείρα και γνώση που πρέπει να αφομοιώνονται συλλογικά σε όλα τα επίπεδα. Σε αυτό το ζήτημα είναι ιδιαίτερα αξιοποιήσιμη η πείρα από το πρόβλημα της ανάδειξης των σύγχρονων λαϊκών αναγκών -ζήτημα που τέθηκε με έμφαση στο 20ό Συνέδριο- που ανοίγει τον δρόμο για την αντικαπιταλιστική - αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση της πάλης, ανοίγει τη συζήτηση για την αναγκαιότητα της πάλης της εργατικής τάξης για τη δική της εξουσία. Συμβάλλουν, επίσης, τα θέματα που επεξεργαστήκαμε στη Συνδιάσκεψη για τους αυτοαπασχολούμενους της πόλης και στην Ευρεία Ολομέλεια για τους βιοπαλαιστές αγρότες. Συμβάλλουν οι επεξεργασίες και τα αιτήματα που θέσαμε σε συνθήκες πανδημίας για την επίταξη του ιδιωτικού τομέα Υγείας κ.λπ., βοηθούν στην αποκάλυψη του χαρακτήρα του καπιταλιστικού συστήματος, στο άνοιγμα του προβληματισμού για την ανάγκη κοινωνικοποίησης των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, της γης και του κεντρικού σχεδιασμού που προτείνει το ΚΚΕ ως βασικό στοιχείο μιας άλλης, ανώτερης οργάνωσης της κοινωνίας.

10 Πρέπει να κάνουμε σημαντική ακόμα καθοδηγητική δουλειά στον ιδεολογικό - πολιτικό - μαζικό αγώνα της εργατικής τάξης και των συμμάχων της, αφομοιώνοντας τις νομοτέλειες του καπιταλισμού. Έτσι θ' απαλλαγούμε από γνωστές αδυναμίες, άλλοτε να συνδέουμε τεχνητά τα αιτήματα της καθημερινής πάλης με την προοπτική, καταλήγοντας με ένα σύνθημα «για την εργατική εξουσία» και άλλοτε, άθελά μας, να καλλιεργούμε αντιλήψεις ότι μπορεί να υπάρξουν και λύσεις - νησίδες σοσιαλιστικές μέσα στον καπιταλισμό, ζήτημα που οδηγεί στην επιλογή κάποιου κυβερνητικού δήθεν μικρότερου κακού, για την απόσπαση κάποιων πρόσκαιρων μέτρων. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν παλεύουμε σε δύσκολες συνθήκες για απόσπαση έστω κάποιων μέτρων ανακούφισης για τον λαό, ανάλογα με την εξέλιξη του συσχετισμού δυνάμεων και της ταξικής πάλης. Η σωστή ιδεολογική - πολιτική αποτύπωση αυτών των ζητημάτων, πολύ περισσότερο η συζήτησή τους μέσα στα όργανα, τις ΚΟΒ και τις Κομματικές Ομάδες των μαζικών φορέων, δεν συνιστούν χάσιμο χρόνου αλλά διαδικασία εξάλειψης συγχύσεων. Πρέπει να συνειδητοποιηθεί συνολικά ότι έχει ειδικές απαιτήσεις η πάλη μέσα στον καπιταλισμό και μάλιστα σε συνθήκες συνολικής αντεπανάστασης και υποχώρησης του κινήματος, όπου δεν είναι ρεαλιστικό να ανατραπούν οι στρατηγικές επιλογές του καπιταλισμού χωρίς να έχουν δημιουργηθεί οι προϋποθέσεις επαναστατικής κατάστασης. Ταυτόχρονα, χωρίς μοιρολατρία, οφείλουμε να δείχνουμε ότι η ορ-

μπτική άνοδος της ταξικής πάλης μπορεί να φέρνει σε δυσκολία το σύστημα, άρα το εργατικό κίνημα να καθυστερεί ή ν' αποτρέπει αντιλαϊκές επιλογές, να κερδίζει και κάτι, ως μικρό βήμα για την άνοδο της ταξικής πάλης, μέχρι τη συνολικότερη αντεπίθεση. Η στρατηγική μας, συνεπώς, αφορά και την καθημερινότητα, την πάλη για διάφορα άμεσα ζητήματα, έχοντας θέσει τις καθοδηγητικές μας απαιτήσεις σε αυτά, που δεν είναι άλλες από την ανάγκη της πάλης για την εξουσία, χωρίς «σταδιοποίηση» ή συμμετοχή σε κυβερνήσεις στο έδαφος του καπιταλισμού, θέματα που αποτελούν κρίσιμα ζητήματα της στρατηγικής, του Προγράμματός μας, βασισμένα στην 100χρονη μελετημένη πείρα μας.

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΕΤΑΙ Η ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗΣ - ΜΟΡΦΩΤΙΚΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΜΑΣ

11 Σε αυτές τις αντικειμενικές συνθήκες παρουσιάζεται μαζικά το φαινόμενο ο νέος κομμουνιστής και η νέα κομμουνίστρια να μη διαθέτουν αρκετά ισχυρό μαρξιστικό ιδεολογικό υπόβαθρο κι ένα ευρύ μορφωτικό πολιτιστικό επίπεδο που βοηθάνε ώστε η γραμμή συσπείρωσης για τα οξυμένα καθημερινά προβλήματα να μην επηρεάζεται από την αστική ιδεολογία και προπαγάνδα και τη λογική της αστικής διαχείρισης, των μεθόδων και των ελιγμών της αστικής τάξης, η οποία έτσι κι αλλιώς μαζικά διοχετεύεται, αναπαράγεται, ανανεώνεται και προωθείται με τα πιο σύγχρονα μέσα. Επομένως, και η ικανότητα του κάθε κομμουνιστή/στριας να απορρίπτει αυτήν την επίδραση απαιτεί διαρκή ατομική και συλλογική προσπάθεια. Αυτό ασφαλώς είναι αποφασιστικής σημασίας καθήκον για την ανάπτυξη της προσωπικής ευθύνης και πρωτοβουλίας και για την ικανότητα διεξαγωγής της διαπάλης στα κινήματα, στα μέτωπα πάλης, με επιχειρήματα και πειστική εκλαϊκευση.

Αντανάκλαση αυτού του προβλήματος είναι ότι και στην τετραετία, μετά το 20ό Συνέδριο δεν έχουμε θεαματική βελτίωση στη διακίνηση του καθημερινού Ριζοσπάστη και στο ιδεολογικό - πολιτικό - ιστορικό - λογοτεχνικό βιβλίο, παρά τα όποια βήματα έγιναν στη βελτίωση του περιεχομένου τους, συμπεριλαμβάνοντας και τη μελέτη νέων θεμάτων, νέες θεωρητικές επεξεργασίες.

Παρά το γεγονός ότι έχουμε δείγματα επεξεργασμένης εκλαϊκευτικής παρέμβασης και μαζικής διαφώτισης, αυτά ακόμα είναι μεμονωμένα, δεν έχουν αγκαλιάσει όλο το στελεχικό δυναμικό, όλες τις Οργανώσεις, δεν στηρίζονται πάντα σ' ένα στέρεο επαναστατικό ιδεολογικό - θεωρητικό υπόβαθρο.

12 Επιδιώξαμε να συστηματοποιήσουμε τη μαρξιστική μόρφωση με σχολές, σεμινάρια, διαλέξεις, όμως όλα αυτά τα συστήματα δεν αγκαλιάζουν σταθερά το σύνολο των δυνάμεων και κυρίως δεν εξασφαλίζουν την επαναληπτικότητα που απαιτείται να έχουν ανελλιπώς όλο τον χρόνο.

Παρά τα θετικά βήματα, παραμένει ως βασικό πρόβλημα ότι το σύστημα εσωκομματικής μόρφωσης, και κατά συνέπεια της αυτομόρφωσης, εξακολουθεί να λειτουργεί ως ένα «παράλληλο πρόγραμμα», που δεν συνδέεται ουσιαστικά και οργανικά με το περιεχόμενο της καθημερινής δράσης των Οργανώσεων. Κατανοείται ως ένα συμπληρωματικό, ειδικό καθήκον και όχι ως βασικό στοιχείο της προσπάθειας να εναρμονίζεται η καθημερινή δράση με το κύριο πολιτικό καθήκον. Λείπει η καθοδηγητική βοήθεια για τη συνέχιση της μαρξιστικής αυτομόρφωσης και την αξιοποίησή της στην τρέχουσα πολιτική δράση. Στην ουσία, το πρόβλημα αυτό αφορά

τις καθοδηγητικές μας αδυναμίες στο να μπαίνουν στη ζωή συγκεκριμένα και να διαδίδονται οι σύγχρονες επεξεργασίες μας, το Πρόγραμμα μας, η στρατηγική μας για τον σοσιαλισμό - κομμουνισμό, να ξεπερνιούνται συγχύσεις και λαθεμένες αντιλήψεις.

Ως ένα μεγάλο βαθμό, η καθοδηγητική δουλειά από πάνω μέχρι κάτω δεν βελτιώθηκε και δεν αντιστοιχίστηκε με τις στρατηγικές μας επεξεργασίες, ιδιαίτερα στον κρίκο των τομεακών οργάνων, όπως είχε εντοπίσει το 20ό Συνέδριο. Παραμένει ζητούμενο το να σχεδιάζουμε και να υλοποιούμε στον καθημερινό αγώνα με σταθερό εργαλείο τα ντοκουμέντα μας.

Ταυτόχρονα, δεν έχουμε ξεπεράσει μια «τσιγκουνιά» που μας διακρίνει στη συλλογική απόφαση που έχουμε πάρει για να κατανέμεται ο χρόνος των στελεχών, να παρακολουθούν τα συστήματα οργανωμένης κομμουνιστικής μόρφωσης και επιμόρφωσης, μέσα και από τη διαδικασία αποδέσμευσης ανώτερων στελεχών, της ΚΕ, ακόμα και του ΠΓ, για την εκπλήρωση αυτού του καθήκοντος. Ο αναγκαίος χρόνος διαρκούς αυτομόρφωσης είναι αναπόσπαστο στοιχείο βελτίωσης και αποτελεσματικότητας της καθοδήγησης, της οργανωτικής δουλειάς, της μελέτης των προβλημάτων και της πείρας της ταξικής πάλης. Είναι υποχρέωση ατομική του στελέχους αλλά και συλλογική των Οργάνων.

Κατά περιόδους, ακόμα κι όταν πετυχαίναμε έναν ευρύτερο κύκλο συζήτησης ιδεολογικών ζητημάτων σε όλο το Κόμμα και την ΚΝΕ (π.χ. με αφορμή τα 100χρονα, παλιότερα με αφορμή τη συζήτηση του Δοκιμίου Ιστορίας για την περίοδο 1949-1967), δεν εξασφαλίσαμε τη συνεχή επανάληψη, με αποτέλεσμα να υποχωρεί η γνώση ή και να εξανεμίζεται εντελώς, με δεδομένη και τη μεγάλη ηλικιακή ανανέωση του Κόμματος και την ταχύτατη ανανέωση των δυνάμεων της ΚΝΕ.

Το σημαντικότερο πρόβλημα, εν μέρει αντικειμενικό, είναι ότι όλη η προσπάθεια αφομοίωσης ιστορικών και ιδεολογικών συμπερασμάτων, θέσεων κι επεξεργασιών με βάση τις εξελίξεις και τις νέες απαιτήσεις, δεν συνδυάζεται σταθερά με τα άμεσα πολιτικά καθήκοντα και τη δράση. Είναι εν μέρει αντικειμενικό, γιατί οι συνθήκες όπου δρούμε είναι τέτοιες που χαρακτηρίζονται από δουλειά αργή, βασιανιστική, μακρόσυρτη, γιατί τα ζητήματα που αντιμετωπίζουμε στη δράση μας αφορούν δι-αμόρφωση προϋποθέσεων για την επαναστατική άνοδο σε μελλοντικό χρόνο. Από την άλλη, όμως, εκφράζει και υποκειμενική αδυναμία, την οποία πρέπει να αντιμετωπίσουμε, το πώς δηλαδή φωτίζονται με αυτά τα συμπεράσματα πλευρές και ζητήματα της τρέχουσας δράσης, πώς διαμορφώνονται κριτήρια κομμουνιστικής δουλειάς. Βαραίνουν ακόμα η αποσπασματικότητα και η τυποποίηση.

Μάλιστα, ορισμένες βασικές επεξεργασίες του Κόμματος, όπως το τετράτομο Δοκίμιο Ιστορίας του ΚΚΕ 1918 - 1949, δεν έχουν οργανωμένα μελετηθεί - αφομοιωθεί ούτε από το στελεχικό δυναμικό ούτε από κομματικές - ΚΝίτικες δυνάμεις, όπως της σπουδάζουσας, των εκπαιδευτικών και των δυνάμεών μας στον Πολιτισμό, που εκ των πραγμάτων και από τη θέση τους βρίσκονται κάτω από τον συνεχή βομβαρδισμό της αστικής ιδεολογίας.

Η ίδια οπωσδήποτε ανάγκη υπάρχει και για τις εργατικές μας δυνάμεις, παρόλο που σε ορισμένες από αυτές, ιδιαίτερα στη Βιομηχανία, τα ταξικά αντανακλαστικά δίνουν υπόβαθρο μεγαλύτερης αντοχής στην αστική ιδεολογική χειραγώγηση.

Δείκτης αυτού του προβλήματος που εντοπίζουμε είναι το γεγονός ότι παρ' όλη τη δουλειά υποδομής που έχει γίνει με εκδόσεις, αρθρογραφία, σεμινάρια και σχολές, συζητήσεις σε Όργανα και ΚΟΒ, επανέρχονται ζητήματα που φανερώνουν κενά στη γνώση και αφομοίωση αυτών που συλλογικά έχουμε κατακτήσει ως Κόμμα. Ξεχωρίζουμε για παράδειγμα τα εξής ζητήματα:

– Την κατανόηση της εκμεταλλευτικής σχέσης και ιδιαίτερα τις σύγχρονες μορφές που παίρνει η καπιταλιστική εκμετάλλευση, εξαιτίας της εφαρμογής νέων τεκνο-

λογιών και άλλων μεθόδων οργάνωσης της εργασίας. Ζητήματα όπως η υπεραξία, το μέσο ποσοστό κέρδους, ο χρόνος εργασίας, η εφαρμογή της Πληροφορικής, η επίδραση της τηλεργασίας, πρέπει να είναι οργανικό στοιχείο της αρθρογραφίας, αλλά και των δημόσιων παρεμβάσεων, ώστε να γίνεται κατανοητή η λειτουργία του εκμεταλλευτικού καπιταλιστικού συστήματος.

– Την αντίληψή μας για τον χαρακτήρα της οικονομικής κρίσης στον καπιταλισμό, την εναλλαγή φάσεων οικονομικής κρίσης και ανάκαμψης, ζητήματα τα οποία βοηθούν στη σωστή κατανόηση και εκτίμηση των διάφορων μορφών αστικής διαχείρισης.

– Την αντίληψή μας για τη σοσιαλιστική οικοδόμηση στον 20ό αιώνα, απαλλαγμένη από τον εξωραϊσμό της για τις γενιές κυρίως που την γνώρισαν, ενώ οι νέες γενιές έχουν τελείως διαστρεβλωμένη αντίληψη ή άγνοια. Την αντίληψή μας ιδιαίτερα για τις αιτίες της ανατροπής του σοσιαλιστικού συστήματος στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη, στην Κίνα και αλλού, κυρίως όμως της διάλυσης της ΕΣΣΔ και του ΚΚΣΕ, αφού είχε καθοριστικό ρόλο στην πορεία της σοσιαλιστικής οικοδόμησης και της γραμμής του ΔΚΚ, επιδρούσε αποφασιστικά και στο Κόμμα μας.

– Την κατανόηση μιας σειράς εξελίξεων στο αστικό εποικοδόμημα, τόσο αυτοτελώς όσο και από τη σκοπιά της σχέσης τους με αντίστοιχες αλλαγές και τάσεις στην καπιταλιστική οικονομία και την κοινωνική οργάνωση και δυναμική, όπως αλλαγές στους κρατικούς μηχανισμούς, στη συγκρότηση αστικών κομμάτων, στη νομοθεσία, στην εκπαίδευση, στην οικογένεια, με επίδραση στις κοινωνικές και διαπροσωπικές σχέσεις, στην αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου κ.λπ.

– Τη δυσκολία διαμόρφωσης γραμμής συσπείρωσης στο κίνημα, βασισμένης στην παρακολούθηση των εξελίξεων ανά κλάδο, αλλά και ανά εργασιακό χώρο ή κοινωνικό πρόβλημα.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΚΟΜΒΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

13 Η ΚΕ συνολικά συγκεντρώνει την προσοχή της κάθε φορά στα στρατηγικά καθήκοντα του Κόμματος, επεξεργάζεται την πολιτική του σε κάθε φάση και στιγμή, επιδιώκει να προσαρμόζει δημιουργικά τη δράση της με βάση την επικαιρότητα, χωρίς να εγκαταλείπει την κύρια και βασική γραμμή δράσης και του συνολικότερου σχεδιασμού της. Σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό σε σχέση με παλιότερα, έχει ξεπεράσει την αδυναμία που εντοπιζόταν, να απορροφάται από την καθημερινότητα και την πίεση που αντικειμενικά αυτή ασκεί.

Ταυτόχρονα, όμως, παραμένουν προβλήματα και αδυναμίες στη διαχείριση αυτού του προβλήματος, που είναι σε βάρος της σχεδιασμένης δουλειάς με στόχο την ιδεολογικοπολιτική και οργανωτική ισχυροποίηση του Κόμματος με όρους υποδομής και προοπτικής. Το πρόβλημα αυτό συναντιέται και στα Τμήματα της ΚΕ και στο ΚΣ της ΚΝΕ, όμως με μεγαλύτερη ένταση και σε μεγαλύτερη έκταση συναντιέται όσο πάμε προς τα κάτω, στις Επιτροπές Περιοχής, πολύ περισσότερο στα Γραφεία και τις Τομεακές Επιτροπές. Τόσο τα μέλη της ΚΕ όσο και τα υπόλοιπα στελέχη που συμμετέχουν στα Όργανα δεν μπόρεσαν να συνδέσουν τη μελέτη κι επεξεργασία ζητημάτων που κάθε φορά συζητιούνται με την αναπόσπαστη σε κάθε συνεδρίαση συζήτηση των προβλημάτων καθοδήγησης.

Σήμερα, είναι κρίσιμο ζήτημα, αποκτά προτεραιότητα, το να ξεπεραστεί η αδυ-

ναμία της ΚΕ και από τη σκοπιά της μελέτης, αλλά και του τρόπου καθοδήγησης, να βοηθά και να καθοδηγεί αποτελεσματικά τη διαδικασία ανάπτυξης και ανάδειξης στελεχών, ιδιαίτερα από την εργατική τάξη, επίσης νέων σε ηλικία, καθώς και γυναικών.

Οπωσδήποτε, όλα αυτά τα τελευταία χρόνια έχουμε εκτεταμένη ανάδειξη νέων στελεχών, βασικά από την ΚΝΕ που περνάνε στο Κόμμα. Στελέχη που έδωσαν ώθηση στη δουλειά του Κόμματος, στελέχωσαν καθοδηγητικά όργανα όλων των επιπέδων, Τμήματα της ΚΕ, ανέλαβαν δουλειά στο κίνημα. Είναι σημαντική η ανανέωση στελεχών στα περισσότερα καθοδηγητικά όργανα, ειδικά των μεγάλων αστικών κέντρων. Αρκετά στελέχη έχουν αναλάβει σημαντικές καθοδηγητικές ευθύνες, έχουν δείξει ικανότητες και απαιτείται ένα ικανό χρονικό διάστημα για να εξελιχθούν, να αναπτύξουν τις δυνατότητές τους. Αρκετά στελέχη έχουν αναδειχτεί χωρίς κατακτημένη τη συσσωρευμένη πείρα της συνδυασμένης συνδικαλιστικής με την κομματική πολιτική παρέμβαση, με μετρήσιμο δείκτη τη στρατολογία και την κομματική οικοδόμηση, τις ανάγκες βαθύτερης θεωρητικής, ιδεολογικής κατάρτισης.

Να μη διστάσουμε να διορθώσουμε σε πολλές περιπτώσεις τη διάταξη των στελεχών, για να μπορεί ο καταμερισμός των Οργάνων να είναι αποδοτικός. Όσο είναι δυνατό να αποφεύγεται η πολυχρέωση που οδηγεί σε κατακερματισμό, προχειρότητα στην οργανωτική δουλειά, ακόμα και με χρεώσεις που δεν συνδυάζονται, με αποτέλεσμα την επιφανειακή ενασχόληση με τους τομείς δουλειάς.

Η ανάπτυξη των στελεχών ξεκινάει από την όσο γίνεται καλύτερη γνώση των προσωπικών τους χαρακτηριστικών και των ιδιαίτερων δυνατοτήτων τους στην αξιοποίηση και εξέλιξή τους με κομματικά κριτήρια. Σήμερα, χρειάζεται να αναπτύξουμε στελέχη πολύπλευρα, χωρίς ισοπεδωτικά κριτήρια, να παίρνουμε υπόψη και τη φυσική τους ηλικία, την πείρα κ.λπ. Η προετοιμασία, όμως, πρέπει να έχει ενιαία χαρακτηριστικά, όπως η διαμόρφωση ενός ορισμένου επιπέδου θεωρητικής μόρφωσης, γνώσης των θέσεων και επεξεργασιών του Κόμματος, που αποτελούν και παράγοντα ιδεολογικοπολιτικής ενότητας και συνειδητής συμφωνίας. Ταυτόχρονα, για την ολόπλευρη ανάπτυξη των στελεχών, έχει σημασία η εναλλαγή κατά διαστήματα του καταμερισμού καθηκόντων, όχι μονιμοποίηση σε οργανωτική δουλειά καθοδήγησης γενικών καθηκόντων, αλλά εναλλαγή και σε καθήκοντα στο μαζικό κίνημα, στον ιδεολογικό τομέα, σε άλλους τομείς δράσης.

Ένα μεγάλο μέρος στελεχών ξεχωρίζει και συνεχίζει να εξελίσσεται, χωρίς όμως να έχει προηγηθεί μια ολόπλευρη διαδικασία προετοιμασίας τους στις σύγχρονες ανάγκες καθοδήγησης, ή «αναδεικνύεται αυτόματα» λόγω ανάγκης κάλυψης κενών, χωρίς σχέδιο, πρόβλεψη και κατάλληλη προετοιμασία, ενώ τα κριτήρια δεν τηρούνται ολοκληρωμένα. Τα κριτήρια περιορίζονται μόνο σε μια γενική συμφωνία με το Πρόγραμμα, την πολιτική του Κόμματος, που βεβαίως είναι αναγκαίες προϋποθέσεις, αλλά πρέπει να υπολογίζονται και άλλα χαρακτηριστικά. Για παράδειγμα, να είναι όσο γίνεται με βάση την πείρα τους απαλλαγμένα από μια τυπική και ρουτινιάρικη καθημερινή διεκπεραίωση κομματικών ζητημάτων από τα γραφεία, η οποία συνήθως περιορίζεται στη μετάδοση κατευθύνσεων κι εντολών και το πολύ-πολύ φτάνει σε έναν τυπικό κι επιφανειακό έλεγχο αποτελεσμάτων της δράσης μας. Ο κομμουνιστικός καταμερισμός δουλειάς δεν διαχωρίζει τεχνητά την επιτελική από την εκτελεστική εργασία, αλλά απαιτεί διαλεκτικό συνδυασμό τους.

Σε συνθήκες μικρής αποτελεσματικότητας της κομματικής δουλειάς, περιορισμένης συμμετοχής λαϊκών δυνάμεων στην οργανωμένη δράση, είναι κρίσιμο να καλλιεργηθεί ένα καθοδηγητικό πνεύμα ασυμβίβαστο με τις δυσκολίες. Δεν είναι απλώς θέμα στηλ δουλειάς. Βασίζεται πρώτα απ' όλα στη μαχητικότητα των στελεχών, που πηγάζει από τη γνώση της κομμουνιστικής θεωρίας, αλλά και από την τα-

ξική - κοινωνική πείρα. Πάνω σε αυτήν τη βάση εδράζονται ο μη συμβιβασμός με τις δυσκολίες και τις υποκειμενικές αδυναμίες, η διαρκής προσπάθεια αξιοποίησης όλων των δυνατοτήτων, η δημιουργική υλοποίηση των κατευθύνσεων, η διαρκής ανησυχία κι επαγρύπνηση, η ανάπτυξη της αυτοκριτικής αξιολόγησης της δουλειάς.

Ιδιαίτερα ένας μεγάλος αριθμός στελεχών προερχομένων από την ΚΝΕ, που περνούν στο Κόμμα και αναλαμβάνουν ευθύνες στην καθοδήγηση και κυρίως στο μαζικό κίνημα, χρειάζεται πολύπλευρη και συστηματική βοήθεια, αφού μέχρι τότε έχουν ελάχιστη πείρα συμμετοχής από υπεύθυνη θέση στο κίνημα, καθώς και ιδεολογικοπολιτικής διαπάλης σε αυτό, σε μια μαζική οργάνωση. Δεν έχουν πείρα εργασιακή ή συχνά είναι πολύ περιορισμένη. Άλλα στελέχη προέρχονται από το φοιτητικό κίνημα, που όμως την τελευταία δεκαετία χαρακτηρίζεται από αποδιοργανωμένες διαδικασίες, ή δουλεύουν σε χώρους με χαμηλό ή ακόμα και ανύπαρκτο βαθμό συνδικαλιστικής οργάνωσης, με αποτέλεσμα να δυσκολεύονται να απλώσουν τη δράση ευρύτερα, ιδιαίτερα σήμερα που η πλειοψηφία της νεολαίας έχει δυσκολίες να προσανατολιστεί στη μαζική πολιτική πάλη. Η βοήθεια στα στελέχη που έχουν μια πιο άμεση σχέση και πείρα από τη δουλειά στη νεολαία, μπορεί να βελτιώσει σημαντικά την κομματική παρέμβαση ευρύτερα στις νεαρές ηλικίες, στην καλύτερη καθοδήγηση των δυνάμεων της ΚΝΕ.

Η τόλμη στην ανάδειξη νέων στελεχών πρέπει να συνδυάζεται με συστηματική δουλειά για την ανάπτυξη εργατικών στελεχών, ώστε η ταξική τους προέλευση να αξιοποιηθεί για την ωρίμανσή τους, την ανάδειξη των ικανοτήτων τους, τη μαρξιστική - λενινιστική κατάρτισή τους.

Η ΚΕ οφείλει να αναπτύξει πιο απαιτητικά κριτήρια για την απόδοση των στελεχών, τόσο συλλογικά όσο και ατομικά, γεγονός φυσικά που προϋποθέτει ότι δίνουμε όλη την απαιτούμενη βοήθεια, ώστε να μην αναπαράγεται ένας αναποτελεσματικός και ξεπερασμένος τρόπος καθοδήγησης. Η ευθύνη της ΚΕ αφορά ιδιαίτερα την προετοιμασία των στελεχών της ΚΝΕ να περάσουν στο Κόμμα, παίρνοντας υπόψη ότι έχουν αλλάξει αρνητικά οι συνθήκες ζωής (μεγάλη ανεργία, δραματικές αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις, μεγαλύτερα οικογενειακά και προσωπικά προβλήματα λόγω συνθηκών κ.λπ.). Έχουν αυξηθεί οι πιέσεις από τις μεγάλες σύγχρονες ανάγκες, ενώ η ίδια η κατάσταση του κινήματος, ο αρνητικός συσχετισμός, τα προβλήματα μειωμένης προσφοράς ορισμένων κομματικών μελών και κάποιων στελεχών προσθέτουν στα άλλα κομματικά στελέχη φόρτο πρακτικών καθηκόντων.

Το Κόμμα έχει καθήκον να διαπαιδαγωγεί τις δυνάμεις που σε συνθήκες επαναστατικής κατάστασης θα οδηγήσουν στην ανατροπή της αστικής εξουσίας, στη σοσιαλιστική οικοδόμηση. Προετοιμάζει το αύριο και αυτό ακριβώς καθορίζει και τη διαδοτικότητα των γενεών και των στελεχών.

14 Πρέπει να καταπολεμηθεί δραστικά πλέον μια εδραιωμένη από παλιά αντίληψη, που, στο όνομα των πιεστικών οργανωτικών καθηκόντων, δεν υπάρχει ιδιαίτερη φροντίδα για ανάπτυξη και ειδίκευση στελεχών στην ιδεολογική δουλειά, στελεχών που διασφαλίζουν γενικότερα τον ουσιαστικό καταμερισμό και την αναγκαία επιτελικότητα στη δουλειά των καθοδηγητικών οργάνων, στη βοήθεια στην ΚΝΕ, στην κομματική διαλεκτική - υλιστική έρευνα, στη θεωρητική και επιστημονική δουλειά. Σε αυτήν να ενταχθούν τα εκατοντάδες στελέχη που κάνουν μεταπτυχιακές, διδακτορικές εργασίες, αλλά και στελέχη προερχόμενα από την εργατική τάξη, από λαϊκές οικογένειες, με πείρα στην ταξική πάλη, δοκιμασμένα και στη δουλειά των Οργανώσεων. Οι τρέχουσες ανάγκες δεν πρέπει να φέρνουν σε δεύτερη μοίρα την ανάγκη να διατίθενται στελέχη για να αποκτήσουν θεωρητική μόρφωση μέσα από το κομματικό εκπαιδευτικό σύστημα. Είναι

καθήκον υποδομής, ιδιαίτερης όμως βαρύτητας για τη διατήρηση και ανάπτυξη του επαναστατικού χαρακτήρα του Κόμματος. Το ελλιπές θεωρητικό επίπεδο αυξάνει τη ρουτίνα, την επαναληπτικότητα χωρίς φαντασία, την πρακτική σε βάρος της θεωρητικής δουλειάς.

15 Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι σε όλα τα Όργανα του Κόμματος, από τα κάτω μέχρι τα πάνω, βασικό ρόλο παίζει ο Γραμματέας κάθε Οργάνου, αφού αυτός είναι που έχει τη γενικότερη ευθύνη, δίνει τον τόνο στον προσανατολισμό, στη βάση των συλλογικών αποφάσεων των Οργάνων. Αυτονόητο πρέπει να θεωρείται το καθήκον να γίνεται όλο και πιο πολύπλευρος, πιο αποτελεσματικός. Είναι ατομική ευθύνη, αλλά και σε αυτό έχει ανάγκη και τη βοήθεια. Ο Γραμματέας πρέπει να έχει επίγνωση των ελλείψεών του, να στηρίζεται στη γνώμη και την πείρα των άλλων στελεχών που είναι σχετικά πιο εξειδικευμένα σε τομείς δουλειάς.

Ο ρόλος πιο ειδικά των Γραμματέων των Επιτροπών Περιοχής και των Τομεακών Επιτροπών είναι σημαντικός για να λειτουργεί ο καταμερισμός, για την αξιοποίηση όλων των κρίκων, για την ουσιαστική λειτουργία του Οργάνου από την άποψη προσανατολισμού, θεματολογίας, προετοιμασίας, χρόνου συζήτησης, ενθάρρυνσης γραψίματος, αρθρογραφίας από στελέχη, αναβάθμισης της οργανωμένης αυτομόρφωσης, προσπάθειας γενίκευσης της πείρας. Χρειάζεται να μπαίνουν μπροστά στην πολιτική δραστηριότητα, να εξασφαλίζουν τον συλλογικό έλεγχο, αξιοποιώντας σταθερά τη μορφή της ατομικής συνεργασίας με τα στελέχη. Να μη μένουν μόνο στη βδομαδιατική συνεδρίαση, να αποκτάνε εικόνα σε μεγαλύτερο βάθος, να γίνονται πιο ικανοί στην εξειδίκευση, στον σχεδιασμό και τη γνώση του χώρου ευθύνης, των κινημάτων, για το πώς διεξάγουμε τη διαπάλη, πού ιεραρχούμε στην περιοχή, στον χώρο ευθύνης κάθε Τομεακής Επιτροπής και ΚΟΒ.

Είναι σημαντικό στους συντρόφους που χρεώνονται ως Γραμματείς Τομεακών Επιτροπών να δίνεται ο απαιτούμενος χρόνος για να γνωρίσουν καλά την Οργάνωση, να μη γίνονται αποσπασματικές αλλαγές, αλλά να γίνεται και όσο το δυνατό πιο οργανωμένα και προγραμματισμένα εναλλαγή καθηκόντων για την πιο ολοκληρωμένη κομματικά ανάπτυξή τους, για την αντιμετώπιση της τυποποίησης που συχνά παρατηρείται.

16 Αποφασιστικά να ξεπεράσουμε το φαινόμενο να υπάρχουν όργανα που λειτουργούν ως συντονιστικά Γραμματέων των αντίστοιχων Οργανώσεων. Το πρόβλημα δεν είναι μόνο θέμα καταμερισμού, αλλά και προσανατολισμού στη λειτουργία των Οργάνων για τη συζήτηση των τομέων δουλειάς, των μετώπων πάλης, αναβαθμίζοντας την ιδεολογική συζήτηση, ώστε να ανοίγονται δρόμοι, να διαμορφώνονται προϋποθέσεις για αξιοποίηση κι εκπαίδευση συντρόφων.

Τα Όργανα πρέπει να σχεδιάζουν καλά τη συζήτηση θεμάτων, όχι διεκπεραιωτικά - ενημερωτικά, να μη συσσωρεύουν σε μια συνεδρίαση πολλά θέματα. Να αξιοποιούν την αρθρογραφία της ΚΟΜΕΠ, προλόγους εκδόσεων, να οργανώνουν συζήτηση πάνω σε εκδόσεις ιδεολογικού - ιστορικού περιεχομένου και με αντίστοιχες τοποθετήσεις.

Με δεδομένο ότι σε επίπεδο παρακάτω Οργάνων, κυρίως των Τομεακών, τα στελέχη εργάζονται και με άσχημα και άστατα πολλές φορές ωράρια, άρα αντικειμενικά περιορίζεται ο χρόνος τους, η προετοιμασία τους για τέτοια παρακολούθηση της δουλειάς και για τις συνεδριάσεις, δεν μπορεί στην πράξη να ακυρώνεται μέσω της πολυχρέωσης σε καθήκοντα που απαιτούν πολλή πρακτική εργασία,

με αποτέλεσμα αυτή να προτιμάται, λόγω της υπάρχουσας μεγάλης εξοικείωσης με αυτόν τον τρόπο δουλειάς.

Η ίδια η Γραμματεία της ΚΕ να ξεπεράσει στη σύνθεση και λειτουργία της τα χαρακτηριστικά συντονισμού της καθοδήγησης Οργανώσεων Περιοχής. Στον καταμερισμό των μελών να αναβαθμιστούν οι χρεώσεις σε τομείς δουλειάς σε μέτωπα πάλης. Πολλά μέλη των Οργάνων, πρώτα απ' όλα τα μέλη της ΚΕ, αλλά και των Γραφείων Περιοχής, έχουν μεγάλο φόρτο δουλειάς να εκπληρώσουν, πολλά και διαφορετικά καθήκοντα. Έτσι, δυσκολεύεται η επικέντρωση στο κύριο, η επιτελικότητα της δουλειάς, η πιο ουσιαστική βοήθεια στην ανάπτυξη των στελεχών, με προσωπική επαρκή βοήθεια και συνεργασία. Ο όγκος των καθηκόντων δημιουργεί ορισμένες φορές ένα είδος κόπωσης και απόσπασης από τη ζωντανή δουλειά στις μάζες, που εμποδίζει την ανάπτυξη και ωρίμανση των στελεχών. Κυρίως δυσκολεύει στο να αναπτύσσονται πολύπλευρα τα στελέχη, ανεξάρτητα από τις ιδιαίτερες χρεώσεις.

Για τα μέλη των Οργάνων, από τη Γραμματεία της ΚΕ έως τις Τομεακές Επιτροπές, με ευθύνη των Γραμματέων, να εξασφαλίζεται συνολική αντίληψη για όλες τις Οργανώσεις, πέραν δηλαδή εκείνων που είναι στην άμεση ευθύνη του καθένα, πράγμα που σημαίνει περιοδικότητα στην παρακολούθηση των συνεδριάσεων των Τομεακών Επιτροπών μιας Οργάνωσης Περιοχής ή των ΓΣ των ΚΟΒ μιας Τομεακής Οργάνωσης. Αυτό αφορά και όλα τα μέλη της ΚΕ καθώς και μέλη βασικών Τμημάτων τουλάχιστον της ΚΕ.

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΘΕΙ ΤΟ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΣΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

17 Αποφασιστικός παράγοντας για την προώθηση της στρατηγικής μας μέσα από την καθημερινή δράση είναι να ενισχυθεί το ιδεολογικό στοιχείο στην εσωκομματική και ΚΝίτικη λειτουργία, στη λειτουργία των καθοδηγητικών οργάνων, έτσι ώστε να αναπτύσσεται σωστά η ιδεολογική διαπάλη στο μαζικό κίνημα και βεβαίως στην αυτοτελή δράση του Κόμματος. Από το ΠΓ και τη Γραμματεία της ΚΕ να υπάρξει άμεση και σε βάθος βοήθεια προς την κατεύθυνση αυτή. Μόνον έτσι θα μπορέσουν να βοηθήσουν αποτελεσματικά και ουσιαστικά τον κρίσιμο καθοδηγητικό κρίκο για τη βοήθεια στις ΚΟΒ που είναι οι Τομεακές Επιτροπές, όπου ακόμα βασικά δυσκολευόμαστε, ζήτημα που είχε θέσει με επιτακτικό τρόπο το 20ό Συνέδριο.

Έχουν γίνει ορατά βήματα στη συζήτηση στην ΚΕ των εξελίξεων και των προσαρμογών στις επεξεργασίες μας στα μέτωπα πάλης, σε μια περίοδο όπου συντελούνται σοβαρές αλλαγές. Έτσι ανεβαίνει η συλλογικότητα και εξασφαλίζει ώστε όλα τα μέλη της ΚΕ να κατακτούν ένα αναγκαίο επίπεδο μαρξιστικής αντίληψης για τα βασικά ζητήματα της οικονομίας, τα προβλήματα της εργατικής τάξης, των αυτοαπασχολουμένων της πόλης και του χωριού, να κατακτιέται η πιο βαθιά γνώση μέσα από τη συζήτηση των αστικών και ομορτουριστικών ιδεολογημάτων, ώστε να επικαιροποιείται και να βαθιάνει το επίπεδο της καθοδήγησης.

Ωστόσο, παραμένει αδύναμη η συλλογική και σε βάθος κριτική εξέταση της πείρας της ταξικής πάλης, της ιδεολογικοπολιτικής διαπάλης, της συσπείρωσης δυνάμεων από τα κάτω με βάση τη στρατηγική και τις βασικές επιλογές του Κόμματος, της πολιτικής μας για κοινωνική συμμαχία σε συνδυασμό με την ανάπτυξη της κομματικής οικοδόμησης.

Παρά το γεγονός ότι έχουν γίνει βήματα στη συζήτηση γύρω από τα παραπάνω σε επιμέρους κινήματα, όπως αυτά των αυτοαπασχολούμενων στις πόλεις, των αγροτών βιοπαλαιστών, των γυναικών των λαϊκών οικογενειών κ.λπ., καθυστερεί η γενίκευση της πείρας της ταξικής πάλης, των αγώνων κατά κλάδο και τομέα οικονομίας. Δεν έχουν περάσει σε βάθος όλα τα συνδυασμένα κριτήρια για τη δουλειά μας στο εργατικό κίνημα που είχαμε θέσει με Αποφάσεις Συνεδρίων και των Πανελλαδικών Συνδιασκέψεων για τη δουλειά στην εργατική τάξη και το κίνημά της. Οπωσδήποτε σε αυτό έχει συντελέσει και το γεγονός ότι δεν καταφέραμε να πραγματοποιήσουμε την Απόφαση του 20ού Συνεδρίου για νέα Πανελλαδική Συνδιάσκεψη για την ανασύσταση του εργατικού - συνδικαλιστικού κινήματος, τη δουλειά στην εργατική τάξη και την κοινωνική συμμαχία.

18 Η σε βάθος προετοιμασία και η οργάνωση της συζήτησης, της πείρας της ταξικής πάλης σε συνδυασμό με το πώς καθοδηγούμε, πώς προσανατολίζουμε, ποια μέτρα παίρνουμε συγκεκριμένα, από την ίδια την ΚΕ, τα άλλα καθοδηγητικά όργανα και τις κεντρικές Κομματικές Ομάδες, θα συμβάλουν στη μεγαλύτερη συμμετοχή στον προβληματισμό και τη συζήτηση όλων των μελών της ΚΕ καθώς και των άλλων καθοδηγητικών στελεχών σε όλα τα Όργανα.

Βασικό εμπόδιο στην ολόπλευρη ανάπτυξη της καθοδηγητικής ικανότητας είναι η μονομέρεια πολλών καθοδηγητικών στελεχών, η οποία σε σημαντικό βαθμό οφείλεται στην αποκλειστική ενασχόληση με βάση τον συγκεκριμένο καταμερισμό της χρέωσης δουλειάς, με αποτέλεσμα να μη γνωρίζουν τη συλλογική δουλειά του Οργάνου όπου ανήκουν, αλλά και άλλες πλευρές της καθημερινής πολύπλοκης εξέλιξης της ταξικής πάλης, ακόμα και της τρέχουσας πολιτικής αντιπαράθεσης. Είναι φαινόμενο που συναντάται σε όλους τους τομείς δουλειάς, αλλά ιδιαίτερη βοήθεια χρειάζονται στελέχη μας χρεωμένα στο κίνημα.

Παραμένει σημαντική αδυναμία μέλη της ΚΕ ως Γραμματείς Περιτοχής, καθοδηγητές σημαντικών Οργανώσεων, να τοποθετούνται, γενικεύοντας συμπεράσματα ιδεολογικοπολιτικής πάλης, είτε γενικά είτε σε μέτωπα πάλης, συμπεράσματα από τη βελτίωση του συσχετισμού δυνάμεων σε εργατικές οργανώσεις, ενώσεις αυτοαπασχολούμενων, αγροτικούς συλλόγους, σε μαθητές και φοιτητές, στη συσπείρωση γυναικών στους συλλόγους και ομάδες της ΟΓΕ. Επίσης, να γενικεύουν συμπεράσματα από την παρέμβασή μας και τη διαπάλη σε αστικούς θεσμούς, Τοπικής και Περιφερειακής Διοίκησης, στη Βουλή, στα ΑΕΙ ή άλλες βαθμίδες σχολικής εκπαίδευσης κ.λπ., αλλά και τη διαπάλη για την κοινωνική θέση της γυναίκας, τις θεωρίες περί «κοινωνικού φύλου» και άλλα μέτωπα πάλης, όπως τα ναρκωτικά, η προστασία του περιβάλλοντος κ.λπ.

Θα πρέπει να ξεπεραστεί ο δισταγμός για ομιλία στα Όργανα, λόγω αμφιβολίας για τη συμβολή στην επεξεργασία εμπλουτισμού ή και βελτίωσης, ή όπου εκτιμάται διόρθωση των θεμάτων που τίθενται από τις εισηγήσεις του ΠΓ ή άλλων Οργάνων. Να αναπτυχθεί πρώτα απ' όλα από τα μέλη της ΚΕ η ικανότητα γενίκευσης της πείρας από τη δράση, όσο το δυνατό πιο αντικειμενικά, χωρίς ωραιοποιήσεις ή μηδενιστική στάση. Πρόκειται για ικανότητα που προϋποθέτει κριτική και αυτοκριτική τόλμη, συλλογικότητα, άμεση επαφή όλων με κινηματικές διαδικασίες και με διαφορετικά αντιπροσωπευτικά τμήματα, όσο το δυνατό, εργατικών - λαϊκών δυνάμεων.

Είναι ζητήματα που μας αφορούν όλους και όλες. Η κρισιμότητά τους δεν φαίνεται βέβαια σε σχετικά ομαλές συνθήκες, όπως οι σημερινές, αλλά σε κρίσιμες κομματικές στιγμές. Ιστορικά τέτοια παραδείγματα υπάρχουν αρκετά.

Έκφραση των δυσκολιών της ΚΕ να μελετά ζητήματα καθοδήγησης και γενίκευσης της πείρας είναι ότι τα μέλη της, ιδιαίτερα όσα είναι χρεωμένα στη δουλειά των Οργανώσεων, δυσκολεύονται να συμβάλουν με αρθογραφία που θα εφοδί-

αζε με πείρα άλλα στελέχη της καθοδήγησης των Οργανώσεων και του εργατικού συνδικαλιστικού, ευρύτερα μαζικού κινήματος. Χρειάζεται να συνειδητοποιηθεί ότι η μελέτη και γενίκευση της πείρας μέσω αρθρογραφίας, ειδικά σε ζητήματα καθοδήγησης, είναι βασική πλευρά για την ανάπτυξη και ολοκλήρωση των στελεχών. Υπάρχει ανάγκη πιο σφαιρικής γνώσης όλης της κομματικής δράσης από τα μέλη της ΚΕ κι όχι μόνο με βάση τη χρέωσή τους.

19 Η εκπαίδευση στην ανάδειξη ιδεολογικών και στρατηγικών πλευρών κάθε πολιτικού και μαζικού καθήκοντος απαιτεί τον ανάλογο χρόνο και προετοιμασία συζήτησης σε κάθε καθοδηγητικό όργανο. Απαιτεί συλλογικότητα στην προετοιμασία τέτοιας συζήτησης και όχι να αφήνεται λίγο ως πολύ –όπως συμβαίνει– σε κάποιους «ειδικούς» ή με βάση μόνο τις χρεώσεις του καθενός και της καθεμιάς. Απαιτεί μεγάλη προσπάθεια το στέλεχος να ανατρέχει στη θεωρία, στην ιστορική πείρα, στη μελέτη θεωρητικών θέσεων και ιδεών του ταξικού αντιπάλου και όχι απλά και μόνο στα στοιχεία της διαπάλης όπως άμεσα εκδηλώνονται σε διάφορους μαζικούς φορείς των κινημάτων. Βέβαια, απαιτεί και κατάλληλες χρεώσεις μέσα σε κάθε Όργανο για τη συστηματική τέτοια παρακολούθηση, εμπάθυνση κι επεξεργασία των θέσεων μας και όχι μόνο ή κυρίως των αιτημάτων πάλης ή κάποιου προγράμματος παρεμβάσεων, όσο κι αν είναι απαραίτητα και αυτά να γίνονται.

Απαιτεί σταδιακά να κατακτώνται η ικανότητα και η μεθοδολογία για τη βοήθεια όλων των καθοδηγητικών οργάνων να συζητούν ουσιαστικά κάθε δράση στο κίνημα, στα μέτωπα πάλης, να φωτίζουν ιδεολογικοπολιτικά τα κύρια ζητήματα, τις αντιθέσεις και συγκρούσεις συμφερόντων, τη ρίζα των προβλημάτων, τις θέσεις των άλλων πολιτικών δυνάμεων, να δείχνουν τη λύση τους. Να βρίσκονται επομένως, σε σύγκρουση και ρήξη με τις αστικές και οπορτουνιστικές απόψεις, δεμένα όλα αυτά με τη σοσιαλιστική - κομμουνιστική αναγκαιότητα.

Το ΠΓ πιο συχνά και για περισσότερα θέματα ιδεολογικά, κινημάτων, ζητήματα λειτουργίας, έπρεπε να προγραμματίζει συζήτηση στην ΚΕ, έστω κι αν αυτό επιβάρυνε τις συνεδριάσεις της. Στην ίδια την ΚΕ θα πρέπει να ενισχυθεί το στοιχείο της προσωπικής ευθύνης όλων των μελών της για την επεξεργασία των Αποφάσεων, για τον έλεγχο και την προώθησή τους, για όλα τα ζητήματα του Κόμματος.

ΝΑ ΔΟΘΕΙ ΩΘΗΣΗ ΣΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΟΜΕΑΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

20 Έχουμε περιθώρια για αισθητή ενδυνάμωση της ιδεολογικής, πολιτικής και οργανωτικής δουλειάς του Κόμματος, δίνοντας παραπέρα ώθηση σε στοιχεία βελτίωσης του επιπέδου της καθοδηγητικής δράσης και λειτουργίας των Επιτροπών Περιοχής, ενισχύοντας κυρίως την καθοδήγηση των Γραφείων Περιοχής και των Τομεακών Επιτροπών. Τα καθοδηγητικά όργανα, παλεύοντας γρήγορα να αντιμετωπίσουν σύνθετα ζητήματα σε εξελισσόμενες οικονομικές, πολιτικές, κοινωνικές εξελίξεις, δοκιμάστηκαν σε μάχες που είχαν μεγάλες ιδεολογικές και πολιτικές απαιτήσεις στη διεξαγωγή τους, στην οργάνωση και υλοποίηση της πολιτικής δράσης. Είναι πιο δουλεμένη η πείρα από την προσπάθεια συσπείρωσης δυνάμεων γύρω από το Κόμμα.

Στη βελτίωση της καθοδηγητικής μας δουλειάς συνέβαλαν: Η συζήτηση Αποφάσεων της ΚΕ, άλλων σημαντικών επεξεργασιών. Η ολοκλήρωση των εορτασμών

των 100 χρόνων. Η πιο τακτική θεματική συζήτηση για τα μέτωπα της πάλης. Η επεξεργασία της πείρας από μια σειρά μάχες, πανελλαδικές ή τοπικές, από παρεμβάσεις σε χώρους δουλειάς, από αρχαιρεσίες, επεξεργασία που βοηθάει, ιδιαίτερα όταν συστηματοποιείται με σταθμούς ελέγχου σε επίπεδο τριμήνου και εξαμήνου. Η συζήτηση σε θέματα που αφορούν το ιδεολογικό και πολιτικό μέτωπο της παρέμβασής μας στην εργατική τάξη ενισχύθηκε, με διαφοροποιήσεις από Οργάνωση σε Οργάνωση, αν και το βασικό πρόβλημα είναι ότι το επίπεδο και το βάθος του προβληματισμού για την πορεία της ταξικής πάλης δεν ανταποκρίνονται πάντα σε αυτό που αντιμετωπίζουμε. Υπάρχουν περιθώρια σημαντικής βελτίωσης στο πώς δουλεύουμε εύστοχα και συστηματικά με τις θέσεις μας, το πόσο πετυχημένα διεξάγουμε την ιδεολογική και πολιτική διαπάλη, πώς επεξεργαζόμαστε την επιχειρηματολογία, το πλαίσιο, τους στόχους και τις μορφές πάλης. Αναδεικνύεται η ανάγκη πιο σταθερής και συλλογικής επεξεργασίας, ανταλλαγής πείρας στα κύρια ζητήματα που αφορούν τη δράση μας στο κίνημα και την οικοδόμηση του Κόμματος, ώστε η ιδεολογικοπολιτική παρέμβαση να αποτελεί βασική πλευρά της καθημερινής δράσης. Υπάρχουν ακόμα μεγάλα περιθώρια ώστε να ενισχυθούν η ευθύνη και η πρωτοβουλία κάθε Κομματικής Οργάνωσης στο σχεδιασμό δράσης για την άνοδο της ταξικής πολιτικής συνείδησης, της πάλης.

21 Στις Επιτροπές Περιοχής γίνεται προσπάθεια να παρακολουθηθούν αστικοί σχεδιασμοί, παρεμβάσεις του αστικού κράτους και πιο ειδικά ζητήματα εξελίξεων σε συγκεκριμένους τομείς της οικονομίας, κλάδους, ανά εργασιακό χώρο και περιοχή. Αυτή η δουλειά βοηθάει στην πιο συγκεκριμένη και αποδεικτική αντιπαράθεση και προβολή, εκλαϊκευση του Προγράμματός μας, στην εξειδίκευση της ιδεολογικής - πολιτικής διαπάλης και στην επεξεργασία πλαισίων πάλης για τους φορείς του κινήματος. Να επιμείνουμε στην πιο ολοκληρωμένη γνώση της ταξικής διάρθρωσης κατά περιοχή και πανελλαδικά, των εξελίξεων σε ομίλους, κλάδους, μεγάλες επιχειρήσεις, ώστε η κομματική παρέμβαση σε όλα τα επίπεδα να γίνεται από τα καθοδηγητικά όργανα και τις βασικές Κομματικές Ομάδες συστηματικά σχεδιασμένα, όχι αποσπασματικά. Υπάρχουν θετικά αποτελέσματα όπου έχουν γίνει σχεδιασμένες παρεμβάσεις μπροστά σε σοβαρά ζητήματα, που αφορούν την ποιότητα ζωής της εργατικής τάξης και των σύμμαχων δυνάμεων, για τη διαμόρφωση θέσεων, διεκδικητικού πλαισίου και στόχων πάλης.

Συνολικά τα βήματα αυτά δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις που υπάρχουν για ολοκληρωμένη συζήτηση από θεωρητική - ιδεολογική πλευρά των θέσεών μας για όλα τα μέτωπα πάλης, για τις επιπτώσεις του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής σε όλες τις πλευρές της ζωής της εργατικής τάξης, κατά κατηγορία, φύλο, ηλικία κ.λπ. και από τη σκοπιά της συμμαχίας. Οι προσπάθειες που έχουν γίνει δεν συνιστούν μια συνολική στροφή των καθοδηγητικών οργάνων, ιδιαίτερα στις Τομεακές Επιτροπές. Ακόμα κι ένας πιο βελτιωμένος προσανατολισμός σε Τομεακές Επιτροπές παραμένει αποσπασματικός και δεν φτάνει στις ΚΟΒ, ώστε να συμβάλει στην καλύτερη αφομοίωση των αποφάσεων, των κατευθύνσεων, των ίδιων των θέσεών μας.

Το πρόβλημα δεν είναι στενά οργανωτικό, αλλά πρόβλημα πιο εύστοχου, σταθερού σχεδιασμού και καλής προετοιμασίας των συνεδριάσεων, έγκαιρης πρόβλεψης και μελέτης παραγόντων που σχετίζονται με την πορεία της ταξικής πάλης, ουσιαστικής λειτουργίας των καθοδηγητικών οργάνων, δουλεύοντας τις κεντρικές κατευθύνσεις στον χώρο ευθύνης τους. Είναι λίγες οι Τομεακές Επιτροπές που επεξεργάζονται στον προγραμματισμό τους θεματολογία για τις ΚΟΒ για θέσεις του Κόμματος, για θεωρητικά ή ιστορικά ζητήματα, για τα μέτωπα πάλης, για τη νεολαία του χώρου τους ή για συμπεράσματα από παρεμβάσεις και μάχες που δόθηκαν. Οι

περισσότερες ΚΟΒ δεν εκτιμούν τη δουλειά τους με μια συνέχεια από συνεδρίαση σε συνεδρίαση, ενώ οι θεματικές συζητήσεις κατά βάση εντάσσονται στα κεντρικά προγραμματισμένα ιδεολογικά μαθήματα.

Θετική πείρα υπάρχει εκεί όπου ο ίδιος ο Γραμματέας του Οργάνου επιμένει για να λειτουργεί ουσιαστικά κι όχι τυπικά ο καταμερισμός του Οργάνου, να ενισχύονται η συλλογικότητα, ο σχεδιασμός και η δουλειά κάθε συντρόφου στον τομέα ευθύνης του. Ξεχωρίζει η ανάγκη οι Γραμματείς να έχουν σταθερό ενδιαφέρον για να συζητούνται οι τομείς δουλειάς, όλα τα κινήματα, οι συσπειρώσεις, τα μέτωπα πάλης, όχι ως καθήκον οργάνωσης μιας εκδήλωσης αλλά ως προσπάθεια παρέμβασης σε μη κομματικές δυνάμεις, επεξεργασίας πλαισίου πάλης, ιδεολογικοπολιτικής διαπάλης στο κίνημα, τακτικής σε μαζικές οργανώσεις, ιδιαίτερα όπου υπάρχει αρνητικός συσχετισμός, σε συνδυασμό με την αυτοτελή ιδεολογικοπολιτική κομματική παρέμβαση.

Τα θέματα να προετοιμάζονται όσο το δυνατό πιο συλλογικά, από μια σύσκεψη στελεχών ή τις βοηθητικές επιτροπές. Αποτελεί ζήτημα προσανατολισμού η εκπαίδευση, η προετοιμασία, η αξιοποίηση και συντρόφων με μικρότερη πείρα και πιο αδύνατη ιδεολογική συγκρότηση, ώστε να δημιουργούνται προϋποθέσεις να αντιμετωπίζεται η πολυχρέωση.

Στην πράξη δεν έχει αντιμετωπιστεί η καθοδήγηση βασικών τομέων δουλειάς με βοηθητικές ομάδες και επιτροπές, σε όλες τις Επιτροπές Περιοχής και στις Τομεακές Επιτροπές. Εκεί που τα έχουμε καταφέρει, έχουν ανοίξει δρόμοι στον εμπλουτισμό της καθοδηγητικής δουλειάς, αλλά υπάρχει μεγάλη ανομοιομορφία από Οργάνωση σε Οργάνωση. Να επιμένουμε να συγκροτηθούν σε όλα τα καθοδηγητικά όργανα για όλους τους τομείς με επικεφαλής κατάλληλο στέλεχος, μέλος του αντίστοιχου Οργάνου. Αφού οριστούν, το πιο σημαντικό είναι να καθοδηγηθούν με σχέδιο και συνέχεια από το μέλος του Οργάνου που έχει την ευθύνη. Χρειάζεται συγκεκριμενοποίηση του ρόλου τους, καταμερισμός, σχεδιασμός μελέτης θεμάτων κι εξασφάλισης προϋποθέσεων για να έχουμε αποτελέσματα, συλλογική βελτίωση, έλεγχος και βοήθεια από το ίδιο το καθοδηγητικό όργανο που έχει την ευθύνη της ενίσχυσης, ενθάρρυνσης, ανάπτυξης πνεύματος πρωτοβουλίας.

22 Στη λειτουργία των Κομματικών Οργανώσεων δεν μπορούν όλα να λύνονται από συνεδρίαση σε συνεδρίαση. Στις ειδικές συνθήκες της πανδημίας, εκτός από τις δυσκολίες στη λειτουργία και τις συλλογικές διαδικασίες των Οργανώσεων, εκτός από τις περιορισμένες αντικειμενικά μαζικές εκδηλώσεις και δράσεις του Κόμματος και του κινήματος, εμφανίστηκαν ορισμένα ποιοτικά στοιχεία της καθοδηγητικής δουλειάς στην οργάνωση που πρέπει να σταθεροποιηθούν και σε άλλες συνθήκες μη απαγορεύσεων, που η ίδια η πείρα λέει ότι υποτιμώνται, όπως: Οι συνεργασίες σε όλη την κλίμακα και ιδιαίτερα με τα μέλη της ΚΟΒ, η λειτουργία των ΚΟΒ και των Τμημάτων στις ΚΟΒ. Η ενημέρωση για θέσεις και δράση από τον Ριζοσπάστη. Η αρθρογραφία από στελέχη. Η πρωτοβουλία στην επικοινωνία με περίγυρο και η αξιοποίηση όλων των μέσων επικοινωνίας για προπαγάνδα. Ο σχεδιασμός και η αναβάθμιση της αυτομόρφωσης, η ένταση της ιδεολογικοπολιτικής συζήτησης. Η στήριξη στον σχεδιασμό δράσης των Γραφείων των ΚΟΒ, για να μην «ξεπετάνε» καθήκοντα, να αναλαμβάνουν ευθύνη για οργάνωση εκδηλώσεων, ομιλιών, παρεμβάσεων. Ο συντονισμός κλαδικών - εδαφικών δυνάμεων για κινηματικές και κομματικές παρεμβάσεις.

Να συγκεντρώνουμε την προσοχή μας στο να φτάνει το σύνολο των επεξεργασιών του Κόμματος μέσα από ουσιαστικές διαδικασίες τόσο στα καθοδηγητικά επιτελεία όσο και στις ΚΟΒ, ενισχύοντας το ιδεολογικό στοιχείο, αξιοποιώντας και την πείρα κάθε Οργάνωσης. Στόχος μας είναι να δούμε πιο συστηματική βελτίωση και

να μην είναι κατά περίπτωση τα θετικά παραδείγματα. Δεν είναι εύκολο καθήκον και δεν γίνεται να τα καταφέρουμε αν δεν εμπλουτίσουμε την εσωκομματική λειτουργία, αξιοποιώντας μορφές και τρόπους που δεν εξαντλούνται στη συνεδρίαση, η οποία πρέπει να αναβαθμιστεί σε όλες τις Κομματικές Οργανώσεις.

Η καθοδηγητική δουλειά μπορεί να στηριχτεί πιο οργανωμένα και συντονισμένα, με τακτικά ακτίφ υπεύθυνων τομέων δουλειάς, Γραμματέων ΚΟΒ ή μελών Γραφείων ΚΟΒ, επικεφαλής Κομματικών Ομάδων, άλλων στελεχών, που μπορούν να γενικεύουν την πείρα, να ενοποιούν κατευθύνσεις, να στηρίζουν τη χρέωση στελεχών μέσα από την ανταλλαγή πείρας και την αξιοποίηση παραδειγμάτων και συμπερασμάτων, αξιοποιώντας τα ντοκουμέντα και τις αποφάσεις του Κόμματος, αρθρογραφία του Ριζοσπάστη, της ΚΟΜΕΠ, τη θεωρία μας.

23 Χρειάζεται συνεχής επαγρύπνηση για την τήρηση των αρχών λειτουργίας και δράσης του Κόμματος και της ΚΝΕ. Ιδιαίτερη προσοχή χρειάζεται για να μη συγχέονται οι συντροφικές σχέσεις που αναπτύσσονται στην κομματική ζωή, μέσα στον σκληρό αγώνα που δίνουμε, με το πνεύμα φιλικότητας που οδηγεί σε υποβάθμιση της κριτικής, στον υποκειμενισμό, στη δημιουργία προσωπικού κύκλου επιρροής. Η ιδεολογικοπολιτική ενότητα στο Κόμμα είναι κατακτημένη σήμερα περισσότερο από κάθε προηγούμενη περίοδο, όμως δεν πρέπει να εφησυχάζουμε.

Να μην ξεχνάμε ότι αυτό εκτιμούσαμε και άλλες φορές και σε διάφορες φάσεις, όμως αυτό που επιβεβαιώθηκε είναι η εκτίμηση ότι δεν πρέπει να υπάρχει κανένας εφησυχασμός. Η αντιμετώπιση όποιων αρνητικών φαινομένων πρέπει να είναι σταθερή, συγκεκριμένη, με βάση το Καταστατικό μας και φροντίζοντας πάντα να τηρούνται όλες οι συλλογικές κομματικές διαδικασίες, γεγονός που είναι οπωσδήποτε πολύ σημαντικό για την ίδια την καλή και σωστή λειτουργία των Οργάνων και των ΚΟΒ.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

24 Η αναγκαιότητα βοηθητικών επιτελείων είναι εντοπισμένη, αποδεκτή και καταγεγραμμένη σε συνεδριακές και άλλες Αποφάσεις της ΚΕ, όμως τα μέτρα υλοποίησης είναι αποσπασματικά, η πρόοδος που παρατηρείται είναι ασταθής, τα αποτελέσματα είναι ακόμα περιορισμένα. Κυρίως οφείλεται στην αδύνατη και αποσπασματική βοήθεια που δίνεται από τα παραπάνω καθοδηγητικά όργανα προς τις βοηθητικές επιτροπές των παρακάτω Οργάνων. Για να ανταποκριθεί η βοηθητική επιτροπή χρειάζεται τη συνεχή και ουσιαστική βοήθεια της καθοδήγησης.

Χρειάζεται πιο προσεγγισμένη στελέχωση των Τμημάτων της ΚΕ, ώστε η διάθεση και η ικανότητα για τη μελετητική εργασία να συνδυάζονται με το κομμουνιστικό ατσάλωμα, στοιχεία του οποίου είναι και η πρωτοπόρα στάση στα γενικότερα και τα πρακτικά καθήκοντα των ΚΟΒ και ΟΒ, το συντροφικό ενδιαφέρον για όλα τα προβλήματα που απασχολούν κάθε σύντροφο και συντρόφισσα κ.ά.

Οπωσδήποτε όλα τα παραπάνω, σε πιο αυξημένο βαθμό μάλιστα, αφορούν και τη σχέση Κόμματος - ΚΝΕ, τη σχέση μεταξύ Τμημάτων της ΚΕ με τα Τομεακά Συμβούλια και τις ΟΒ Σπουδάζουσας, τόσο σε σχέση με το περιεχόμενο σπουδών όσο και στη διαπάλη με την αστική ιδεολογία που διαχέεται μέσω του επιστημονικού αντικειμένου. Αντίστοιχα και όσον αφορά τη μέση εκπαίδευση.

Επίσης, να αυξηθεί το ενδιαφέρον των αντίστοιχων Τμημάτων για το περιεχόμενο της εκπαίδευσης στο Δημοτικό, για ζητήματα αγωγής αλλά και υποδομών στην εκπαίδευση, συνθήκες εκπαίδευσης, υγείας, υγιεινής διατροφής, δημιουργικής οργάνωσης και αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου των παιδιών κ.ά. Συνολικά, να αυξηθεί η ευθύνη για τα προβλήματα των μαθητικών ΟΒ και να οργανωθεί συγκεκριμένα η αντίστοιχη βοήθεια προς αυτές.

25 Η καλή συνολικά στελέχωση των Τμημάτων της ΚΕ διαμορφώνει προϋποθέσεις και για την πιο ουσιαστική βοήθεια προς τις Οργανώσεις Περιοχής και στο ΚΣ της ΚΝΕ.

Σε αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να γίνουν πιο αποφασιστικά βήματα. Ειδικότερα, όσον αφορά τα Τμήματα της ΚΕ, χρειάζεται συνολικά καλύτερη στελέχωσή τους. Στο κάθε Τμήμα είναι κρίσιμο ζήτημα πλέον, ανάλογα με το αντικείμενό του, η στελέχωση να συνδυάζει τη μελετητική ικανότητα με την πείρα από το κίνημα, δεδομένου ότι πολλά Τμήματα έχουν στην ευθύνη τους την καθοδήγηση κεντρικών Κομματικών Ομάδων μαζικών οργανώσεων. Ανάλογη στελέχωση και ανανέωση χρειάζονται οι κεντρικές Κομματικές Ομάδες, κυρίως του εργατικού - συνδικαλιστικού κινήματος που έχουν αυξημένη πανελλαδική ευθύνη.

Αυτήν την τετραετία έχει συσσωρευτεί αρκετή πείρα θετική από Τμήματα που συνδύασαν έτσι τη δουλειά. Έτσι μόνο μπορεί να βελτιωθεί η ικανότητα ανταπόκρισης πετυχημένα στην τρέχουσα ιδεολογικοπολιτική διαπάλη στο κίνημα, η επεξεργασία αιτημάτων πάλης.

Έχουμε εντοπίσει την ανάγκη καλύτερης και ουσιαστικότερης διατμηματικής συνεργασίας. Από το προηγούμενο Συνέδριο, έγιναν κάποια βήματα, χωρίς να μπορούμε να εκτιμήσουμε ότι αυτή σταθεροποιήθηκε και κατακτήθηκε. Με ευθύνη των μελών του ΠΓ βελτιώθηκε η μεταξύ τους συνεργασία καθώς και μεταξύ των υπεύθυνων των Τμημάτων, βελτιώθηκε η συνεργασία για παρατηρήσεις σε επεξεργασίες, σε εκδόσεις για ζητήματα συντονισμού των κινημάτων. Όμως ακόμα δεν έχει εκφραστεί σε κοινούς προγραμματισμούς - σχεδιασμούς που απαιτούν και καλά οργανωμένες συνεδριάσεις Τμημάτων, κυρίως αυτών που εκπροσωπούνται σε διατμηματικές. Ακόμα μεγαλύτερη συνεργασία Τμημάτων απαιτείται για την προετοιμασία και παρέμβαση για να πραγματοποιηθούν κοινές συνεδριάσεις ΔΣ φορέων στους οποίους παλεύουμε για κοινή δράση, για να γίνουν βήματα κοινωνικής συμμαχίας. Επίσης, χρειάζεται πιο σταθερή διατμηματική συνεργασία για ζητήματα που σχετίζονται με την αναπαραγωγή της εργατικής δύναμης και την ποιότητα ζωής της εργατικής τάξης και των λαϊκών δυνάμεων.

Η βελτίωση αυτή μπορεί να έχει την αντανάκλασή της στη σχέση των Τμημάτων με τις Επιτροπές Περιοχής, αλλά και στην αύξηση του καθοδηγητικού ενδιαφέροντος και της μεγαλύτερης ενασχόλησης από τους ίδιους τους Γραμματείς Περιοχής με το αντικείμενο των Τμημάτων και τη συνεργασία μαζί τους. Ήδη σε όλα αυτά υπάρχει και θετική και αρνητική πείρα από Τμήματα.

Η ενίσχυση της μελετητικής δουλειάς απαιτείται επειγόντως για Τμήματα όπως της Εργατικής Συνδικαλιστικής Δουλειάς, της Υγείας - Πρόνοιας, κ.λπ. Θα πρέπει να αντιμετωπιστεί η έλλειψη αντίστοιχων υπεύθυνων ή τμημάτων και ομάδων δουλειάς, όπως για θέματα Ιστορίας σε περιοχές και σε μεγάλες πόλεις με αντίστοιχα πανεπιστημιακά ιδρύματα.

26 Από τώρα πρέπει να ξεκινήσει από τα πάνω, από το ΠΓ και τη Γραμματεία, ο σχεδιασμός στελέχωσης Τμημάτων ΚΕ, κεντρικών Κομματικών Ομάδων μαζικών Οργανώσεων και Οργάνων μέχρι και τα Τομεακά Γραφεία, ώστε να υπάρξει η καλύτερη δυνατή διάταξη, υπολογίζοντας συνδυα-

σμένα την ανάγκη εξειδίκευσης αλλά και πολυμέρειας, το ιδεολογικό υπόβαθρο αλλά και την ανάγκη απόκτησης οργανωτικής πείρας και πείρας από το κίνημα, το κομμουνιστικό ασάλωμα αλλά και τις διαφορετικές αντικειμενικές συνθήκες μέσα στις οποίες διαμορφώνεται το πολύπλευρο και μακρόχρονο της κομμουνιστικής διαπαιδαγώγησης, τη διάθεση προσφοράς αλλά και τη βοήθεια σε συντρόφους και συντρόφισσες που έχουν αντικειμενικά προβλήματα χρόνου, κυρίως προς τις μητέρες.

Η ανάδειξη των στελεχών μπορεί να ξεκινά από τα κάτω, όμως ο σχεδιασμός στην ανάπτυξη των στελεχών καθώς και στη διάταξή τους γίνεται κυρίως από τα πάνω.

ΝΑ ΔΟΘΕΙ ΠΙΟ ΑΜΕΣΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΙΣ ΚΟΜΜΑΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΒΑΣΗΣ (ΚΟΒ)

27 Είναι στην ευθύνη της ΚΕ να προσανατολίσει και να βοηθήσει τις Επιτροπές Περιοχής και τα Τομεακά όργανα, να προετοιμάζουν τις Συνελεύσεις των ΚΟΒ ώστε αυτές να είναι ζωντανές, δημιουργικές και πρακτικές στην εξέταση της δουλειάς και στις αποφάσεις. Μόνον έτσι καλλιεργείται και η ανάγκη να αγοράζεται ο Ριζοσπάστης, η ΚΟΜΕΠ, το πολιτικό - ιστορικό - λογοτεχνικό βιβλίο, ο συνδυασμός της θεωρητικής και πρακτικής δράσης, η συνεχής άνοδος του καθοδηγητικού ρόλου στο χώρο της ΚΟΒ. Πιο αποφασιστικά να αντιμετωπίσουμε μια διακύμανση της ΚΟΒ, από τη θεωρητική συζήτηση σε γενικά ζητήματα ή το ιδεολογικό μάθημα στη ρουτινιάρικη συνέλευση με ένα ημερολόγιο εκδηλώσεων και σκέτης καθηκοντολογίας που συνήθως διαμορφώνεται από τα παραπάνω όργανα.

Ένα μεγάλο μέρος των ΚΟΒ έχει πολύ λειψή εικόνα για το τι ζητήματα προωθεί, λύνει, σχεδιάζει και αντιμετωπίζει ο Τομέας όπου ανήκουν. Επίσης, υπάρχει πολύ περιορισμένη αντίληψη του εδαφικού τομέα για ζητήματα της δράσης των κλαδικών τομέων, παρόλο που έχουν ανάλογους εργασιακούς χώρους στα όριά τους. Το ίδιο, αντίστροφα, αφορά και τις κλαδικές Οργανώσεις που αγνοούν την πείρα και τα συμπεράσματα από την πάλη σε μέτωπα όπως της Υγείας, της Παιδείας, του περιβάλλοντος κ.ά.

Η ΚΕ δεν είναι όσο πρέπει απαιτητική, από τον ίδιο τον εαυτό της πρώτα απ' όλα, για το πώς δουλεύουν οι ΚΟΒ, όχι γιατί τις καθοδηγεί άμεσα, αλλά ως πρόβλημα σωστής, δημιουργικής και αποτελεσματικής καθοδήγησης των παρακάτω οργάνων. Το ίδιο ισχύει και για το ΚΣ της ΚΝΕ σε σχέση με τις ΟΒ της ΚΝΕ.

Στις περισσότερες ΚΟΒ και ΟΒ δεν συζητιούνται η πείρα, τα προβλήματα από τα μέτωπα πάλης στο χώρο ευθύνης τους. Συζητιούνται καθήκοντα, λίγο ή και καθόλου συνδυασμένα με την αναγκαία γενίκευση της θετικής ή αρνητικής πείρας, για το πώς εξειδικεύεται η στρατηγική, με αντίστοιχο προβληματισμό για το πώς πρέπει να δράσουμε. Ένας τέτοιος προσανατολισμός απαιτεί η κάθε ΚΟΒ να κατακτά το δικό της σχέδιο δράσης για τη συγκέντρωση δυνάμεων γύρω από το Κόμμα και την πολιτική του, να προσθέτει τη δική της συνεισφορά στην ανασύνταξη του εργατικού - συνδικαλιστικού κινήματος, στην προώθηση της κοινωνικής συμμαχίας, την ξεχωριστή της ευθύνη για το κέρδιμα της νεολαίας στην επαναστατική πάλη. Ένα τέτοιο σχέδιο απαιτεί καλή γνώση του χώρου ευθύνης της ΚΟΒ, ολόπλευρη παρακολούθηση της ιδεολογικοπολιτικής πάλης, εύστοχη αξιοποίηση όλων των δυνάμεων κι εφεδρειών του Κόμματος και της ΚΝΕ, αξιοποίηση της επικαιρότητας ως σταθμού ελέγχου της δουλειάς της και όχι για συνολική ανατροπή του σχεδιασμού της.

Η ΑΝΑΓΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΩΝ ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ - ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΛΗ

28 Το γεγονός ότι το Κόμμα μας έχει προχωρήσει σε θεωρητικές - ιδεολογικές επεξεργασίες που δεν έχουν αφομοιωθεί από τα μέλη, ακόμα και από πολλά στελέχη, κάνει απαραίτητο περισσότερο από ποτέ το περιεχόμενο αυτών των επεξεργασιών να διαπεράσει όλη τη λειτουργία Οργάνων και Οργανώσεων του Κόμματος και της ΚΝΕ.

Αυτή η υστέρηση στην αφομοίωση δεν σημαίνει ότι η θεωρητική - μελετητική δουλειά πρέπει να περάσει προς το παρόν σε δεύτερο πλάνο. Οι απαιτήσεις της θεωρητικής δουλειάς καθορίζονται, άλλωστε, από την ίδια την κοινωνική κινητικότητα που ποτέ δεν σταματά.

Ό,τι έχουμε κατακτήσει στη μελέτη του περάσματος από τον καπιταλισμό στον σοσιαλισμό - κομμουνισμό είναι μόλις η βάση. Επομένως χρειάζεται συνέχεια, οργανωμένη από κάθε Τμήμα, διατμηματικά, ολόπλευρα από την ίδια την ΚΕ. Αυτό αφορά όλα τα ζητήματα στη βάση και στο εποικοδόμημα. Αφορά κοινωνικά ζητήματα, ζητήματα της σοσιαλιστικής οικονομίας, της εξωτερικής πολιτικής του σοσιαλιστικού κράτους, του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κινήματος, του ρόλου και της δομής του Κόμματος, των αρχών λειτουργίας του, των μαζικών οργανώσεων, του κράτους.

Ταυτόχρονα, απαιτείται γνώση και αξιοποίηση των αποφάσεων και επεξεργασιών του Κόμματος, με τη βελτίωση της ιδεολογικοπολιτικής διαπάλης, έτσι ώστε να γίνεται πιο εύστοχη η απόκρουση της αντισοσιαλιστικής - αντικομμουνιστικής συκοφαντικής επίθεσης που έχουν εξαπολύσει ΕΕ και αστικά επιτελεία.

Ειδικότερα η ανάγκη θεωρητικής και ιδεολογικής - πολιτικής γνώσης, αφομοίωσης και ικανότητας διείσδυσης με όρους διαπάλης σε κάθε χώρο, αφορά τις φοιτητικές μας δυνάμεις, τους εκπαιδευτικούς και τις δυνάμεις μας στον χώρο του Πολιτισμού.

Επίσης, σε πολλά ζητήματα διατηρούμε ωραιοποιημένη αντίληψη, η οποία συνυπάρχει με την άγνοια ή τη σύγχυση, για τη σοσιαλιστική οικοδόμηση κατά τον 20ό αιώνα. Η δική μας ιστορική διερεύνηση θα πρέπει άμεσα να συνδέεται με την ανάπτυξη της αντίληψής μας συνολικά για το κοινωνικό - οικονομικό - πολιτικό - πολιτιστικό περιεχόμενο της νέας κοινωνίας, της κομμουνιστικής. Αυτό το καθήκον δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται ως μελλοντικό, για μετά την επανάσταση, αλλά ως καθήκον άμεσα συνδεδεμένο με την τρέχουσα ιδεολογική - πολιτική διαπάλη μέσα στον καπιταλισμό, με την ερμηνεία των σύγχρονων φαινομένων κι εξελίξεων στο διεθνές ιμπεριαλιστικό σύστημα και στη χώρα μας. Να αξιολογείται ως βάση στη διαμόρφωση αιτημάτων πάλης στα μαζικά κινήματα, στο πλαίσιο συσπειρώσεων σε αντιμονοπωλιακή - αντικαπιταλιστική κατεύθυνση. Επίσης χρησιμεύει ως διαδικασία ολόπλευρης ταξικής πάλης και στις πιο δύσκολες και πρωτόγνωρες συνθήκες, για τη διατήρηση και ανασύνταξη των πρωτοπόρων, για την αφύπνιση όλο κι ευρύτερων εργατικών - λαϊκών δυνάμεων, ανάλογα και με τις συνθήκες διαπάλης με όλα τα αστικά και οπορτουνιστικά ρεύματα, από τα ακραία εθνικιστικά και φασιστικά, τα πιο εμφανή ρεφορμιστικά σοσιαλδημοκρατικά έως τα πιο συγκαλυμμένα και τα αναρχοαυτόνομα.

ΝΑ ΞΕΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΑΝΕΠΕΞΕΡΓΑΣΤΗΣ ΚΑΙ ΑΔΟΥΛΕΥΤΗΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΕΩΝ ΣΕ ΚΑΘΕ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΧΩΡΟ

29 Υπάρχουν φαινόμενα μηχανιστικής και ανεπεξέργαστης γραμμής συσπείρωσης κι εξειδίκευσης της στρατηγικής μας στις συνθήκες κάθε συγκεκριμένου χώρου, με αποτέλεσμα να δυσκολεύεται η συσπείρωση νέων, άπειρων, διστακτικών ή ακόμα και φοβισμένων σήμερα εργατικών - λαϊκών δυνάμεων. Έτσι δυσκολεύεται ο απεγκλωβισμός τους από την πολιτική της εργοδοσίας, των αστικών κομμάτων, του ρεφορμισμού, του οπορτουνισμού.

Η ΚΕ οφείλει, χωρίς να δίνει λεπτομερειακές κατευθύνσεις και λύσεις για κάθε επιμέρους περίπτωση, να διαπαιδαγωγεί και να βοηθά τα μέλη και τα στελέχη του Κόμματος και της ΚΝΕ να σκέπτονται το κάθε πρόβλημα, να αποκτούν κριτήρια, να χρησιμοποιούν ως εφόδιο την όποια μικρή ή μεγαλύτερη πείρα τους, να χρησιμοποιούν τα ντοκουμέντα μας, να έχουν πνεύμα πρωτοβουλίας, να επιδιώκουν να λύσουν ζητήματα, να μελετάνε το αποτέλεσμα. Η ΚΕ να βοηθά ώστε μέλη και στελέχη να βλέπουν τα λάθη για να διορθώνονται.

Ιδιαίτερα πρέπει να αναδειχτεί στο Συνέδριο η θετική αλλά και αρνητική πείρα που έχουμε συγκεντρώσει, λάθη τακτικής, τρόπου αντιμετώπισης προβλημάτων. Ιδιαίτερα στο εργατικό - συνδικαλιστικό κίνημα, αλλά και σε άλλα κινήματα, είναι χαρακτηριστική η ανεπαρκής, σχετικά μηχανιστική εξειδίκευση της διαπάλης και της συσπείρωσης. Η σωστή κριτική και πολεμική μας πολλές φορές είναι γενικόλογη και αφοριστική, δεν είναι αποδεικτική και συγκεκριμένη. Το να κάνεις κριτική σε κόμματα, λέγοντας ότι έχουν πολιτική «διαχείρισης της κρίσης», ούτε πάντα κατανοητό είναι από τους εργάτες, τα λαϊκά στρώματα, ούτε πολύ περισσότερο αποδεικνύει τον αντιλαϊκό χαρακτήρα της πολιτικής τους, ενώ έχουμε στοιχεία κι επεξεργασίες για να ασκήσουμε επιχειρηματολογημένη πολιτική κριτική, να είμαστε αποδεικτικοί στο γιατί η πολιτική τους κινείται με κριτήριο τα συμφέροντα της αστικής τάξης και, άρα, σε βάρος των συμφερόντων της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Πολλές φορές τα ίδια τα μέλη της ΚΕ γινόμαστε κακός οδηγός για τους συντρόφους, τις Κομματικές Ομάδες και τα Όργανα που καθοδηγούμε, με συνθήματα και μεταφορά κομματικών κειμένων σε ανακοινώσεις σωματείων, χωρίς δουλειά συζήτησης με τα μέλη των διοικήσεων. Η επιφανειακή φραστική όξυνση δεν είναι εύστοχη ιδεολογική αντιπαράθεση ούτε μας προφυλάσσει από το ιδεολογικό πλευροκόπημα του ταξικού αντιπάλου και των πάσης φύσεως οπορτουνιστών.

Όμως αυτό δεν σημαίνει ότι θεωρούμε πως ο αρνητικός συσχετισμός είναι ζήτημα προπαγάνδας, ότι δεν πατά στην υλική και πολιτική λειτουργία του καπιταλισμού στην Ελλάδα και διεθνώς, σε συνθήκες πολύ μεγάλης ανάπτυξης της παραγωγικότητας της εργασίας, πολύχρονης αστικής κοινοβουλευτικής νομιμότητας και τόσα άλλα. Σε αυτές τις συνθήκες, η σύνδεση των αιτημάτων πάλης με τον σοσιαλισμό, την κοινωνία για την οποία παλεύουμε, απαιτεί καλή γνώση νέων ζητημάτων και προβλημάτων, επιχειρηματολογημένη ανάδειξη των αιτιών τους, σταθερή αντιπαράθεση με την αστική πολιτική, κλιμάκωση στη σύνδεση με τη σοσιαλιστική προοπτική.

Η δράση μας για την οργάνωση του εργατικού κινήματος, για την οργάνωση μαζών, τη συσπείρωση δυνάμεων, με αιχμή τα οξυμένα προβλήματα, η δουλειά για την προώθηση της κοινωνικής συμμαχίας έρχεται αντιμέτωπη με την αντικειμενική πίεση που ασκούν εργατικές - λαϊκές αλλά και μικροαστικές δυνάμεις, για λύσεις εδώ και τώρα, για απόσπαση κατακτήσεων, ακόμα και συντεχνιακών αιτημάτων.

Απάντηση, βέβαια, σε αυτήν την πίεση δεν αποτελεί η βαθιά λαθεμένη και περιθωριακά εκφρασμένη αντίληψη, ότι η «ιδεολογική - πολιτική περιχαράκωση»,

ακόμα κι ένας προσωρινός «σεχταρισμός», μπορεί να μας προστατέψει από την οπορτουνιστική πίεση της μακρόχρονης και όχι προσωρινής, όπως τελικά αποδείχτηκε, αντεπαναστατικής περιόδου. Το αντίθετο χρειάζεται: Να αναπτύξουμε την ικανότητά μας να διεξάγουμε τη διαπάλη με δυνάμεις, αντιλήψεις και θέσεις μέσα στην προσπάθεια για οργάνωση μαζών και συσπείρωση δυνάμεων και όχι έξω από αυτές τις διαδικασίες. Να μπορούμε να αντιμετωπίζουμε τα καλέσματα να «βάλουμε νερό στο κρασί μας», να μην παρασυρόμαστε από την αιτηματολογία ή να μη γλιστράμε σε «μίνιμουμ αιτήματα» ή στη λογική του «μίνιμουμ προγράμματος», να μην υποχωρούμε από την κριτική μας σε άλλες δυνάμεις, στο όνομα μιας αμφίβολης «πλατιάς συσπείρωσης δυνάμεων». Συνολικά, να μην υποχωρούμε απέναντι στην πίεση που θα είναι ισχυρή.

30 Είναι κρίσιμο ζήτημα να ξεκαθαρίσουμε με ποια κριτήρια συμμετέχουμε σε πρωτοβουλίες, δράσεις και κινητοποιήσεις που εμφανίζονται σε τοπικό επίπεδο. Είναι βασικό να ξεκινάμε από την εκτίμηση του προβλήματος, του αιτήματος που έχει διαμορφωθεί και όχι από τον ιδεολογικοπολιτικό συσχετισμό μεταξύ των συμμετεχόντων, ενώ δεν μπορεί να μας αφήνει αδιάφορους το σχετικό εύρος της κινητοποίησης. Σε αυτήν τη βάση μπορούμε να ξεπερνάμε κι έναν δισταγμό να μπουν κομματικές δυνάμεις με δυναμισμό σε δραστηριότητες από φορείς και συσπειρώσεις που δεν ξεκίνησαν με δική μας πρωτοβουλία. Ταυτόχρονα, να επαγρυπνούμε απέναντι σε ενέργειες οπορτουνιστικών δυνάμεων, που, στο όνομα κάποιου προβλήματος, συγκεντρώνουν τις δυνάμεις τους κι επιδιώκουν να μας πλαγιοκοπήσουν, προωθώντας δήθεν την «ενότητα από τα κάτω σε αντίθεση με τον σεχταρισμό της ηγεσίας του ΚΚΕ». Απαιτείται με συλλογικό τρόπο να εξετάζεται συγκεκριμένα κάθε φορά η κάθε δράση, να προετοιμάζονται ολόπλευρα οι δυνάμεις μας και για ιδεολογική διαπάλη.

Το κύριο ζήτημα, αυτό που έχει μεγαλύτερη σημασία, είναι έγκαιρα να εκτιμάμε τις διαθέσεις για όποιο πρόβλημα οξύνεται, να παίρνουμε πρωτοβουλίες, γιατί όπου αφήνουμε κενό ή υπάρχει ατολμία ή έλλειψη πρωτοβουλιών, τότε η πρωτοβουλία θα εκδηλωθεί κατευθυνόμενη από δυνάμεις με προβληματικό προσανατολισμό και θα δυσκολευτεί η διαπάλη μέσα σε αυτήν. Το κύριο είναι οι δυνάμεις μας να είναι ιδεολογικά, πολιτικά, οργανωτικά θωρακισμένες με τις θέσεις μας, τη συνολικότερη στάση μας απέναντι στον οπορτουνισμό, ώστε να μην είναι ευάλωτες σε πιέσεις, αλλά και να δουλεύουν με τέτοιο τρόπο στο κίνημα, ώστε με τη στάση τους, την ιδεολογικοπολιτική διαπάλη με επιχειρήματα να καταφέρνουν στη βάση να απεγκλωβίζουν δυνάμεις από τη μέγγενη του οπορτουνισμού και των αντι-ΚΚΕ ψυχώσεων που δυνάμεις του καλλιεργούν.

31 Παίρνοντας υπόψη αυτά, οφείλουμε να θωρακίσουμε όλο το Κόμμα και την ΚΝΕ, ιδιαίτερα τα μέλη που στρατολογήθηκαν τα τελευταία χρόνια, ώστε να αποκτήσουν γερά αντανakλαστικά απέναντι στον οπορτουνισμό και κυρίως να είναι σε θέση να ξεπερνάνε τους υποκριτικούς ελιγμούς του για «κοινή δράση» στο όνομα του «αντιμνημονιακού», του «αντινεοφιλελεύθερου», του «αντιδεξιού», του «αντιφασιστικού» μετώπου, όπως κι αν εμφανίζεται αυτό κάθε φορά, για να περάσουν τη γραμμή ενός μίνιμουμ προγράμματος μεταρρυθμίσεων, μιας μεταβατικής κυβέρνησης στο έδαφος του καπιταλισμού, για να μας σύρουν σε συνεργασίες με αστικά κόμματα, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, η κυβερνητική πείρα του οποίου είναι αρνητικά πολύτιμη για τις επαναστατικές δυνάμεις.

Το βασικό είναι να μην υποτιμάται ο ρόλος του οπορτουνισμού τόσο σε συνθήκες του καπιταλισμού όσο και του σοσιαλισμού, αφού η πηγή του αντικειμενικά είναι ανεξάντλητη και ο αντεπαναστατικός του ρόλος οδηγεί σε υπόσκαψη και συκοφά-

ντηση του κινήματος. Κάποια στελέχη και μέλη ομορτουμιστικών οργανώσεων, με τις επιφανειακές και σκόπιμες μεταμορφώσεις τους, εμφανίζονται άλλοτε ως υπερασπιστές της προηγούμενης στρατηγικής του Κόμματος, άλλοτε ως υπερασπιστές μεταβατικών κυβερνήσεων, μεταβατικών πολιτικών στόχων, αλλά και άρνησης του Κομμουνιστικού Κόμματος ως συνειδητής πρωτοπορίας της εργατικής τάξης της χώρας κ.ά. Ο ρόλος του ρεφορμισμού είναι εξίσου επικίνδυνος, ασκεί πίεση σε εργατικές - λαϊκές δυνάμεις για άμεσες πολιτικές λύσεις και μεταρρυθμίσεις στο έδαφος του καπιταλισμού, με ανοιχτή αλλά και καλυμμένη υπονόμευση της επαναστατικής ταξικής πάλης. Αυτά δεν σημαίνουν ότι δεν υπάρχουν περιθώρια να αποσπαστούν από την επιρροή τους εργάτες, φοιτητές, επιστήμονες, άλλοι εργαζόμενοι που ακολουθούν τέτοιες δυνάμεις ή επηρεάζονται από αυτές. Τα μέλη του Κόμματος πρέπει να καθοδηγούνται σωστά και συστηματικά στο ζήτημα αυτό, για να μπορούν μπροστά σε ευρύτερες λαϊκές δυνάμεις να κάνουν τη δική μας κριτική, να ξεκαθαρίζουν το δικό μας «όχι» στις απόψεις τους και τη στάση τους, την πρακτική τους στο κίνημα.

32 Η συναίσθηση της περιόδου που βρισκόμαστε, της υποχώρησης του εργατικού κινήματος, των μεγαλύτερων δυσκολιών για καταστάλαγμα πιο συγκεκριμένων αποτελεσμάτων, επιβάλλει να παλεύουμε χωρίς κανέναν εφησυχασμό για να βελτιώνουμε την κατάσταση του υποκειμενικού παράγοντα, για την ενδυνάμωση των Κομματικών Οργανώσεων, αντιστοιχίζοντας συνεχώς την καθοδηγητική λειτουργία και δράση στο Κόμμα, αλλά και του Κόμματος στην εργατική τάξη, με τη στρατηγική μας, το Πρόγραμμά μας, με τα συμπεράσματα από την πορεία του κομμουνιστικού κινήματος, τις σύγχρονες απαιτήσεις της ταξικής πάλης.

Οι αντιφάσεις που βιώνουμε δείχνουν ότι απαιτείται πολλή προσπάθεια, μέσα από συζητήσεις, συσκέψεις, μαθήματα κ.ά., ώστε να κατανοηθούν κρίσιμα ζητήματα στο δίλημμα «καπιταλισμός - σοσιαλισμός», σε μεγαλύτερη έκταση ζητημάτων, από νεότερες ηλικίες, σχετικά ανήσυχα μυαλά που βλέπουν τα προβλήματα του καπιταλισμού, αλλά δεν βλέπουν άμεσα τον σοσιαλισμό, δυσκολεύονται και από τις καθημερινές δυσκολίες της ζωής, εργασίας, μητρότητας που επιδρούν αρνητικά στη σταθερή συμμετοχή στο κίνημα, σε αγώνες όταν δεν έχουν εξάρσεις. Είναι προβλήματα που έχουν μεγαλύτερο βάθος από αυτό που συχνά αντιλαμβανόμαστε, σχετίζονται ακόμα και με τον τρόπο οργάνωσης της εργασιακής και γενικότερα της κοινωνικής ζωής. Απαιτούν συνεχή πάλη με την επίδραση που έχουν σε αγωνιστές, αλλά και στις γραμμές μας, που θα γίνεται πιο έντονη όσο περνάει ο καιρός και δεν υπάρχουν συνθήκες δυναμικής ανόδου της ταξικής πάλης, ανασύνταξης του εργατικού - λαϊκού κινήματος στη χώρα μας, του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κινήματος.

Η επίγνωση στη φάση αυτή του επιπέδου των αγωνιστικών διαθέσεων -ο υπολογισμός τους- δεν πρέπει να οδηγεί στη μείωση των απαιτήσεων της δικής μας δουλειάς που αφορούν όλους τους τομείς, την πρωτοβουλία, την επεξεργασία σχεδίου, του περιεχομένου και των μορφών της δράσης, της προπαγάνδας, τους στόχους κινητοποίησης δυνάμεων, της ανανέωσης του κομματικού περιγύρου και των κομματικών δυνάμεων από εργάτες και εργάτριες, αγωνιστές νεότερων ηλικιών, σε αναπτυσσόμενους κλάδους, σε χώρους στρατηγικής σημασίας.

Αποτελεί καθοδηγητική ευθύνη, η γενική δράση να μην καλύπτει αδυναμίες και προβλήματα, ώστε να ανταποκρίνεται όσο το δυνατό πιο εύστοχα αυτό που κάνουμε στην ενδυνάμωση κάθε Κομματικής Οργάνωσης.

Στα καθοδηγητικά επιτελεία του Κόμματος οι σύντροφοι μπαίνουν μπροστά, με διάθεση προσφοράς, μέθοδο, αναλαμβάνουν την ευθύνη καθοδήγησης και

παίρνουν μέρος στην άμεση παρέμβαση και δράση. Ταυτόχρονα, χρειάζεται σε κάθε περίπτωση να υπάρχει αντιστοιχία λόγων και έργων, οι σωστές διαπιστώσεις να συνοδεύονται με την ανάλογη προσπάθεια για ατομική και συλλογική βελτίωση στον χώρο όπου ο καθένας είναι χρεωμένος. Χρειάζεται πολύ καλή συζήτηση, για το πώς εξασφαλίζουμε το καλύτερο που μπορούμε να κάνουμε σε αυτό που μας αντιστοιχεί, χωρίς πολλές περιγραφές και μεταφορά ευθυνών. Κάθε καθοδηγητικός κρίκος και κάθε στέλεχος να αναλαμβάνουν τη δικιά τους αμέριμη ευθύνη κι έτσι πιο ουσιαστικά να διαμορφώνεται η στέρεη πεποίθηση ότι λύνουμε αυτό που κάθε φορά είναι δυνατό.

Το ζήτημα αυτό εκφράζεται και στη συντροφική και συλλογική διάθεση και πώς αυτή καλλιεργείται, ξεκινώντας από τα καθοδηγητικά όργανα και φτάνοντας στις ΚΟΒ, από την ποιότητα της συλλογικής συζήτησης και δράσης, τον δημιουργικό έλεγχο συλλογικά, τις πιθανές διορθωτικές κινήσεις.

33 Συνολικά η ΚΕ έπρεπε να δώσει μεγαλύτερο ακόμα βάρος μέσω του δημιουργικού και συγκεκριμένου ελέγχου της πείρας των αγώνων, να ξεκαθαρίζεται η σχέση του Κόμματος με τις εργατικές - συνδικαλιστικές οργανώσεις, τις άλλες οργανώσεις των εργαζομένων, αυτοαπασχολούμενων της πόλης και της υπαίθρου, τις οργανώσεις της νεολαίας και των γυναικών. Το πρόβλημα γίνεται όλο και πιο σύνθετο σε συνθήκες κρίσης και ανασύνταξης του κινήματος, προώθησης της κοινωνικής συμμαχίας, σε συνθήκες όπου, ενώ η εργατική - λαϊκή πάλη αντικειμενικά πρέπει να κατευθύνεται προς τον σοσιαλισμό, βαραίνει η υποχώρηση.

Πλευρές που έχουμε επεξεργαστεί από προηγούμενα συνέδρια, και πρόσφατα πιο συγκεκριμένα στο 20ό Συνέδριο, δεν φαίνεται να έχουν αφομοιωθεί μέσα στο Κόμμα, ακριβώς γιατί δεν συζητούνται και δεν ενεργοποιούνται όταν γίνεται ο έλεγχος των αποφάσεων, των αποτελεσμάτων, μετά από έναν αγώνα ή στον ίδιο τον έλεγχο κατά την εξέλιξη μιας πρωτοβουλίας σε δράση.

Ακόμα, σήμερα, ορισμένα μέλη και στελέχη φαίνεται να μπερδεύουν την κατεύθυνση για πολιτικοποίηση του κινήματος, ισοπεδώνοντας τις διαφορές ανάμεσα στο Κόμμα και το ταξικά προσανατολισμένο σωματείο. Κάποιοι μιλούν σαν να είναι το ΠΑΜΕ ο ιδεολογικός - πολιτικός καθοδηγητής του εργατικού κινήματος. Άθελα, βέβαια, με τον τρόπο αυτό γίνεται υποκατάσταση του Κόμματος και όχι ριζοσπαστικοποίηση σε ταξική κατεύθυνση. Αρκετά μέλη και στελέχη ισοπεδώνουν τις φυσιολογικές διαφορές που υπάρχουν ανάμεσα σε ένα εργατικό σωματείο, σε μια επιτροπή αγώνα για ένα συγκεκριμένο πρόβλημα, σε έναν γυναικείο σύλλογο ή μια ένωση γονέων. Όλα αυτά αντανakλούν αδυναμίες στην καθοδηγητική δουλειά του Κόμματος που οξύνονται προς τα κάτω. Αρκετές φορές αυτές οι απόψεις δεν γίνονται αντιληπτές ως λαθεμένες, ότι κάνουν ζημιά και δυσκολεύουν τη δουλειά μας. Στα Όργανα του Κόμματος, στις ΚΟΒ, αντίστοιχα στην ΚΝΕ, πρέπει να ξεπεράσουμε τον δισταγμό να δίνονται συντροφικές απαντήσεις, όχι μόνο σε απόψεις που κλίνουν φανερά προς τον ομορτισμό ή επηρεάζονται απ' αυτόν, αλλά και σε απόψεις που εκφράζουν άγνοια και σύγχυση.

Έχει συγκεντρωθεί πλέον αρκετή πείρα μέσα στο κίνημα. Έχει δουλευτεί, για παράδειγμα, με αφορμή τα Πανελλαδικά Σώματα για τους αυτοαπασχολούμενους της πόλης και για τους αγρότες, πείρα για το πώς δουλεύουμε με τις ριζοσπαστικές συσπειρώσεις, πώς αναπροσαρμόζουμε τη δουλειά μας στις νέες εξελίξεις και με βάση την πείρα που κατακτιέται, πώς πρέπει να δουλεύουμε με πολιτικά αποπροσανατολισμένες δυνάμεις, πώς χειριζόμαστε ζητήματα, όταν δεν έχουμε την απόλυτη πλειοψηφία ή νέες άπειρες δυνάμεις μπαίνουν μαζικά στον αγώνα κάτω από την όξυνση των προβλημάτων.

Αν και είχαμε εντοπίσει σωστά ορισμένες σχηματικότητες στο ζήτημα της προώθησης της κοινωνικής συμμαχίας σε αντικαπιταλιστική - αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση, εξακολουθούν να υπάρχουν προβλήματα στην πράξη. Δεν είναι ουσιαστική η συζήτηση του σχεδιασμού για κοινές κινητοποιήσεις, του ΠΑΜΕ, των φορέων των αγροτών, των ΕΒΕ, του ΜΑΣ, της ΟΓΕ, έτσι ώστε να βαθαίνει η κοινή δράση, να έχει μεγαλύτερα αποτελέσματα ο αγώνας.

34 Μέσα στο πλαίσιο της συλλογικής λειτουργίας να εξασφαλιστούν ο απαραίτητος χρόνος και χώρος στα στελέχη να επεξεργάζονται και να συμμετέχουν στη συζήτηση ολοκληρωμένα μέσα στα καθοδηγητικά όργανα, στις Κομματικές Ομάδες, στις ΚΟΒ, για να αντιμετωπίσουμε την αδυναμία που υπάρχει στην επεξεργασία πλαισίων πάλης, διεκδικήσεων, με το ιδεολογικό βάθος που απαιτείται, την κατανόηση των κριτηρίων επιλογής των αιτημάτων, το δούλεμα της γραμμής συσπείρωσης, αλλά και ζητήματα που αφορούν τη δομή του συνδικαλιστικού κινήματος.

Στα καθοδηγητικά όργανα ένας αριθμός στελεχών που είναι χρεωμένα στη συνδικαλιστική δουλειά, αν και είναι μάχιμα στελέχη, συχνά προετοιμάζονται λιγότερο για να συμβάλουν στη γενίκευση της πείρας από τη διεξαγωγή και την πορεία της ταξικής πάλης. Είναι ένα πρόβλημα που με πρακτικό τρόπο και αποφασιστικά πρέπει να το αντιμετωπίσουμε, γιατί βρισκόμαστε σε μια περίοδο μετάβασης σε μια γενιά συνδικαλιστικών στελεχών που για να τα βγάλουν πέρα στις σύγχρονες συνθήκες οργάνωσης της συνδικαλιστικής δουλειάς, χρειάζεται να αποκτήσουν και να αναπτύξουν πολύπλευρα χαρακτηριστικά, αναπτύσσοντας παραπέρα συνολικά την ικανότητα των κομμουνιστών και κομμουνιστριών να είναι οργανωτές μαζών, κατοχυρωμένοι στους χώρους δουλειάς.

Υστερούμε στην ανάδειξη, κυρίως σε επίπεδο ΚΟΒ και Τομεακών Επιτροπών του Κόμματος και της ΚΝΕ, των κομματικών μελών σε πραγματικούς λαϊκούς ηγέτες, για κάθε ζήτημα που απασχολεί την εργατική - λαϊκή οικογένεια, στη δουλειά ή στο χώρο κατοικίας και σπουδών. Χωρίς αυτόν τον παράγοντα η ιδεολογική και πολιτική δουλειά θα είναι αποσπασματική και «στον αέρα». Ιδιαίτερη προσοχή χρειάζεται σήμερα ώστε να διαμορφώνονται στελέχη και μέλη, όργανα, τα οποία δεν θα αναπαράγουν γενικά τα θεωρητικά αξιώματα, χωρίς να μπορούν να τα βάλουν στην πράξη, χωρίς να τα δένουν με την πρωτοπόρα δουλειά στον χώρο όπου δρουν, στο μαζικό κίνημα, παντού. Δεν είναι βέβαια εύκολο να ανατραπεί αυτή η κατάσταση από τη μια μέρα στην άλλη, αλλά είναι μονόδρομος και χρειάζονται συνδυασμένα μέτρα και από τα «πάνω» και από τα «κάτω».

Δεν έχουμε απαλλαγεί ακόμα από προβλήματα στη συγκρότηση και στη λειτουργία των Κομματικών Ομάδων, ιδιαίτερα στα πρωτοβάθμια σωματεία, στο περιεχόμενό τους, στο πώς προσπαθούν να υλοποιήσουν τις αποφάσεις του Κόμματος σχετικά με την ευθύνη των κομμουνιστών για τη λειτουργία και τον προσανατολισμό των συνδικάτων. Συνεχίζει να λείπει ένας πιο μακρόπνοος σχεδιασμός για τον κλάδο και τον χώρο ευθύνης, για τη βελτίωση του βαθμού οργάνωσης, τη μελέτη της παρέμβασης του αντιπάλου, τη λειτουργία του σωματείου, για το τι ζητήματα ανοίγουν, τι πλαίσιο επεξεργαζόμαστε, τι στόχους έχουμε για διεύρυνση της πρωτοπορίας, των υποδομών στο κίνημα, τι διάταξη δυνάμεων απαιτείται. Στον προγραμματισμό δράσης συχνά γίνεται επικάλυψη ΔΣ, δεν απλώνεται η δουλειά, η δράση είναι καμπανιακή μπροστά σε σταθμούς. Σε Κομματικές Ομάδες δευτεροβάθμιων (Ομοσπονδιών και Εργατικών Κέντρων) γίνεται πολύ γενική συζήτηση, για την κατάσταση, με γενικόλογη πείρα που κουράζει και είναι αναποτελεσματική.

Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΝΕ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ - ΛΑΪΚΗΣ ΕΝΤΑΞΗΣ Ή ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ

35 Παρά τα βήματα που έχουν γίνει στο διάστημα αυτό, η εξειδικευμένη κομματική δουλειά στις γυναίκες δεν έχει αποκτήσει σταθερά χαρακτηριστικά στα Όργανα του Κόμματος. Σχετίζεται με τον μικρό βαθμό αφομοίωσης των θεωρητικών μας θέσεων και των σύγχρονων προβλημάτων της ιδεολογικής διαπάλης για τη γυναικεία ανισοτιμία. Ως αποτέλεσμα, εκφράζεται δυσκολία στην ένταξη της εξειδικευμένης δουλειάς του Κόμματος –ακόμα περισσότερο της ΚΝΕ– στις γυναίκες σε όλους τους τομείς δράσης του Κόμματος: το ιδεολογικό - πολιτικό, οργανωτικό, τη δουλειά στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα, στο κίνημα των αυτοαπασχολουμένων, στο αγροτικό κίνημα, στο μαθητικό, σπουδαστικό, φοιτητικό κίνημα και τη δουλειά των κομμουνιστριών στο ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα. Ταυτόχρονα, δημιουργεί καθοδηγητικά κενά και αδυναμίες στην ανάδειξη γυναικών στα όργανα του Κόμματος και του κινήματος (που δεν λύνεται με ποσοστώσεις, όπως προωθείται από την αστική αντίληψη και πρακτική), στην καθοδήγηση των Κομματικών Ομάδων των συλλόγων της ΟΓΕ.

Από αυτήν τη σκοπιά, χρειάζεται να απασχολήσει τα Όργανα του Κόμματος η πορεία ανάπτυξης κι ευαισθητοποίησης των γυναικείων στελεχών (οργανωτικών, συνδικαλιστικών, αλλά και ιδεολογικών), ανεξάρτητα από χρέωση, ώστε να συμβάλουν με δημιουργικό τρόπο, συλλογικά να κατακτώνται από τα όργανα η ανησυχία, η γνώση, η δημιουργική σκέψη και έλεγχος στην προώθηση των παραπάνω καθηκόντων. Η κατεύθυνση αυτή θα ενισχύεται με την άνοδο της μαρξιστικής τους μόρφωσης και με τη συμμετοχή τους στην επεξεργασία των θέσεων μας με βάση τις εξελίξεις που αφορούν όλες τις πτυχές της ζωής των γυναικών εργατικής - λαϊκής ένταξης ή καταγωγής και σε όλες τις ηλικιακές κατηγορίες.

Η ουσιαστική συζήτηση στα Όργανα και στις Κομματικές Οργανώσεις σχετικά με τη μαρξιστική αντίληψη για το γυναικείο ζήτημα, ιδιαίτερα των Πανεπιστημίων - Έρευνας και στις κλαδικές, μπορεί να στηρίξει από ιδεολογική - θεωρητική σκοπιά την προσπάθεια των κομματικών μελών και στελεχών, ιδιαίτερα των γυναικών, ώστε να συμβάλουν στην εξειδίκευση κι εκλαϊκευση των θέσεων μας για την ισοτιμία της γυναίκας, με βάση το αντικείμενο ειδίκευσης. Μπορεί να αναβαθμίσει την προσπάθεια προσανατολισμού συντρόφων και συντροφισσών να ασχοληθούν ερευνητικά με πλευρές του γυναικείου ζητήματος, ως πλευρά της ιδεολογικής - πολιτικής αντεπίθεσης.

Ταυτόχρονα, χρειάζεται να βρίσκεται σταθερά στον προσανατολισμό, κυρίως των Τομεακών Επιτροπών, η στήριξη των κομμουνιστριών μπτέρων –στελεχών και μελών– και με πρακτικά μέτρα. Πρακτικό και διαπαιδαγωγικό χαρακτήρα μπορούν να έχουν κεντρικές πρωτοβουλίες σε επίπεδο Οργανώσεων Περιφέρειας ή Τομεακών Οργανώσεων, όπως η διαμόρφωση χώρων και προγράμματος δημιουργικής απασχόλησης νηπίων, παιδιών πολύ μικρής σχολικής ηλικίας.

Πέρα από τα οργανωτικά μέτρα, χρειάζεται και ιδεολογική - πολιτική στήριξη των συντροφισσών και συντρόφων, ώστε να διαμορφώνονται κριτήρια για το περιεχόμενο της δημιουργικής σχέσης μεταξύ γονιού - παιδιού. Μπορεί να βοηθήσει η επεξεργασία ενός πλούσιου, πολύμορφου σχεδίου δράσης για παιδιά και γονείς (λογοτεχνικά βιβλία, θεατρικές παραστάσεις, παιγνίδια - κατασκευές), διαμορφώνοντας ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα συζητήσεων με γονείς, ιδιαίτερα με τις μπτέρες, αξιοποιώντας την πείρα των συζητήσεων «Μιλώντας στα παιδιά μας για την κρίση, για τον πόλεμο» και δοκιμάζοντας τη μελέτη της έκδοσης

«Κι όμως κινείται...». Σε αυτήν την κατεύθυνση, θα διαμορφώνονται κομμουνιστικά κριτήρια σκέψης και στάσης απέναντι στην κυρίαρχη αστική αντίληψη, που παρουσιάζει ως αποκλειστικά ατομική - οικογενειακή υπόθεση τη φροντίδα και ανατροφή του παιδιού.

36 Η αντιμετώπιση μακροχρόνιων κενών στην κατανόηση της αναγκαιότητας εξειδίκευσης της παρέμβασης του Κόμματος στις γυναίκες είναι αποφασιστικός παράγοντας για τη βελτίωση των ρυθμών στρατολογίας γυναικών στο Κόμμα, με βάση τον κύριο στόχο της κομματικής οικοδόμησης σε κλάδους και χώρους δουλειάς, κυρίως για τη σταθεροποίηση της δράσης των νέων γυναικών στο Κόμμα και την ΚΝΕ.

Η βελτίωση του ποσοστού των γυναικείων κομματικών μελών συνολικά στο Κόμμα αυτά τα 4 χρόνια, αν και με ανομοιομορφίες ανά Οργάνωση Περιοχής, ακόμα και ανά Τομεακή Οργάνωση, όπως και η αύξηση του ποσοστού στρατολογιών γυναικών, δεν συνοδεύονται σε κάθε Όργανο με συμπεράσματα από τη γενίκευση της πείρας, θετικής και αρνητικής, με συγκεκριμένα ιδεολογικά, πολιτικά, οργανωτικά μέτρα. Η έλλειψη στο σχεδιασμό αφορά ιδιαίτερα στα όργανα σε Οργανώσεις Περιοχής και Τομεακές Οργανώσεις όπου είναι χαμηλότερη η γυναικεία συμμετοχή στο Κόμμα, σε σχέση τόσο με το πανελλαδικό ποσοστό όσο και με το ποσοστό της απασχόλησης των γυναικών στην αντίστοιχη περιοχή. Ταυτόχρονα, χρειάζεται σταθερή παρακολούθηση η κοινωνικοταξική σύνθεση των γυναικείων κομματικών μελών κατά Οργάνωση Περιοχής, ιδιαίτερα σε βιομηχανικούς και άλλους κλάδους, τομείς της οικονομίας με μεγάλη συγκέντρωση μισθωτών γυναικών ή με αντικείμενο ειδίκευσης που επιδρά στη συνείδηση εργατικών - λαϊκών δυνάμεων, ανδρών και γυναικών (π.χ. Εκπαίδευση).

37 Συστηματικά χρειάζεται να απασχολεί τα Όργανα του Κόμματος και της ΚΝΕ πώς προετοιμάζονται οι γυναίκες του κομματικού περιγύρου για την οργάνωσή τους στο Κόμμα, παίρνοντας υπόψη ότι απαιτούνται περισσότεροι δημιουργικός χρόνος και σκέψη, επιπλέον μέτρα για να ξεπεράσει η οπαδός πρόσθετα αντικειμενικά εμπόδια που περιορίζουν τον χρόνο που αφιερώνει στο διάβασμα, στη μελέτη, στη συμμετοχή στην κοινωνική δράση, αλλά και υποκειμενικές αντιλήψεις για τη θέση της γυναίκας στην κοινωνία που επιβιώνουν, θρησκευτικές καταβολές. Ορισμένοι τέτοιοι παράγοντες έχουν ενταθεί στις σημερινές συνθήκες, γιατί γενικεύονται τα ακανόνιστα ωράρια εργασίας, η μερική απασχόληση, οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου. Αυτή η κατάσταση επιδρά στη σκέψη και τη στάση, ακόμα και γυναικών κομματικών μελών, πιο έντονα στις συνθήκες των περιοριστικών μέτρων με τη γενίκευση της τηλεργασίας και της αναστολής σύμβασης, της τηλεκπαίδευσης, επιβαρύνοντας την οικογενειακή, προσωπική ζωή.

Ο σχεδιασμός και η συζήτηση στα καθοδηγητικά όργανα αφορούν τον δημιουργικό έλεγχο της πορείας ανάπτυξης της συνείδησης και στάσης των γυναικών του κομματικού περιγύρου, την πείρα από τις προτάσεις στρατολογίας σε γυναίκες, το υπό διαμόρφωση πολύμορφο σχέδιο κομματικής δραστηριότητας, που υπολογίζει στην κοινωνικοταξική σύνθεση των γυναικών του περιγύρου. Στο επίκεντρο χρειάζεται να βρεθεί η προγραμματική αντίληψη του Κόμματος για τη θέση των γυναικών στη σοσιαλιστική - κομμουνιστική κοινωνία, η στάση των γυναικών απέναντι στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, βιβλιοπαρουσιάσεις των πρόσφατων εκδόσεων της Σύγχρονης Εποχής και άρθρων της ΚΟΜΕΠ. Έτσι, μπορεί να αποκτήσει δημιουργικό περιεχόμενο η κατεύθυνση βελτίωσης της ηλικιακής και κοινωνικοταξικής σύνθεσης των γυναικών του κομματικού περιγύρου.

ρου, η διεύρυνση της προσέλευσης γυναικών στην κομματική δραστηριότητα και μέσα από τη συμμετοχή τους στο κίνημα, όπως μέσα από τη συμμετοχή στον γυναικείο σύλλογο, στον σύλλογο γονέων.

38 Στην ΚΝΕ είναι αυξημένη, σε σχέση με το Κόμμα, η συμμετοχή των γυναικών στη δύναμή της, με διακυμάνσεις κατά κατηγορία νεολαίας και ανά Οργάνωση Περιοχής. Δυσκολία παρουσιάζεται στην ανάδειξη κοριτσιών στα Όργανα της ΚΝΕ και τους μαζικούς φορείς. Φαίνεται να είναι πιο διστακτικές να αναλάβουν χρεώσεις, ακόμα και στα μαθητικά συμβούλια. Ταυτόχρονα, αναδεικνύονται μια σειρά από παράγοντες που επιδρούν στην αποστράτευση νέων γυναικών από την ΚΝΕ κατά την ηλικιακή περίοδο για το πέρασμά τους στο Κόμμα, όπως οικογενειακά προβλήματα, ανασφάλεια, αρνητική επίδραση από ερωτικό σύντροφο.

Με βάση τα παραπάνω, τα Όργανα του Κόμματος χρειάζεται να στηρίξουν τις ΟΒ της ΚΝΕ με συγκεκριμένα ιδεολογικά - πολιτικά - οργανωτικά μέτρα, ώστε με δημιουργικό τρόπο να προβληθούν οι κομμουνιστικές αξίες, οι συνθήκες μέσα στις οποίες αναπτύσσεται ο σύγχρονος «βουβός» ηρωισμός και να καλλιεργηθεί η αντοχή μπροστά στις δυσκολίες της ταξικής πάλης, αλλά και των συνθηκών εργασίας, σπουδών, ζωής. Ταυτόχρονα, η ιδεολογική - πολιτική στήριξη στις Οργανώσεις της ΚΝΕ μπορεί να διαμορφώσει κριτήριο διαλεκτικής - υλιστικής αντίληψης μπροστά σε σύνθετα κοινωνικά ζητήματα, ώστε στέρεα κι επιθετικά να οργανώνεται η ιδεολογική - πολιτική αντιπαράθεση μέσα στις σχολές, στα σχολεία, στους χώρους νεολαίας.

Πιο απαιτητική είναι η προσπάθεια για τον εμπλουτισμό της παρέμβασης του Κόμματος στις ηλικίες παιδιών Δημοτικού με την αντίληψή μας για το γυναικείο ζήτημα. Παίρνουμε υπόψη ότι η αστική τάξη, με τους πολυπλόκαμους μηχανισμούς της, παρεμβαίνει ιδεολογικά από πολύ μικρή ηλικία στη σκέψη και τη στάση της νεολαίας για τις ανισότητες σχέσεις μεταξύ των δύο φύλων. Άρα, χρειάζεται να συστηματοποιηθεί με πολύμορφο τρόπο η συμβολή στις διάφορες δραστηριότητες του Κόμματος γι' αυτές τις ηλικίες, αλλά και στην ύλη του «Αερόστατου».

39 Στα Όργανα χρειάζεται σταθερά να συζητούνται εκθέσεις από την παρακολούθηση κι εκτίμηση της παρέμβασης των αστικών θεσμών (κυβερνητικοί θεσμοί, Περιφέρειες, Δήμοι) στις γυναίκες, ώστε να οργανώνεται η εύστοχη ιδεολογική - πολιτική διαπάλη. Ακόμα, όμως, είμαστε πίσω από τη σταθερή οργάνωση του ιδεολογικού αγώνα με την αστική ιδεολογία και πολιτική, αλλά και με τις οπορτουνιστικές απόψεις για την ανισοτιμία της γυναίκας, που χρειάζεται να στηρίζεται στην παρακολούθηση κι εκτίμηση της παρέμβασής τους στις γυναίκες εργατικής - λαϊκής ένταξης ή καταγωγής (κατά κλάδο, χώρο εργασίας, αντικείμενο ειδίκευσης).

Βάρος χρειάζεται να δοθεί στην ένταση της ιδεολογικής - πολιτικής δουλειάς, γιατί μπορεί να παίξει καθοριστικό ρόλο στην αναχαίτιση του κλίματος φόβου και των μειωμένων απαιτήσεων που αποτυπώνονται στις διαθέσεις, στη στάση των γυναικών που μας ενδιαφέρουν κοινωνικοταξικά.

Οι άξονες της παρέμβασης του Κόμματος χρειάζεται να αποκαλύπτουν τον ταξικό εκμεταλλευτικό χαρακτήρα της κυβερνητικής πολιτικής και της καπιταλιστικής εργοδοσίας, άλλων αστικών επιτελείων, αλλά και την προσπάθεια να ενισχυθούν οι μηχανισμοί ενσωμάτωσης μέσω Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης των Δήμων, των ΜΚΟ (action aid κ.ά.), με επίδραση ιδιαίτερα στη συνείδηση των γυναικών. Συνεχίζει να βρίσκεται στο επίκεντρο της επίθεσης του κεφαλαί-

ου, των αστικών επιτελείων στην ΕΕ και την Ελλάδα, η γενίκευση των ελαστικών σχέσεων εργασίας και της τηλεργασίας σε γυναικείο εργατικό δυναμικό, στο όνομα της «συμφιλίωσης της οικογενειακής κι επαγγελματικής ζωής». Ταυτόχρονα, εμπλουτίζονται τα μέτρα για να διαχειριστούν τις οξυμένες συνέπειες από την επέκταση της μισθωτής εργασίας των γυναικών και την έλλειψη κοινωνικής στήριξης της μητρότητας, σε συνθήκες που οι στρατηγικές επιλογές της ΕΕ οδηγούν στη συρρίκνωση και εμπορευματοποίηση των υπηρεσιών Υγείας - Πρόνοιας. Χαρακτηριστικό είναι το πρόγραμμα της κυβέρνησης της ΝΔ «Νταντά της γειτονιάς», όπως και τα μέτρα που προτείνονται στην «έκθεση Πισσαρίδη» (άδεια πατρότητας, ευελιξία στα ωράρια εργασίας και στην άδεια μητρότητας κ.ά.). Το έδαφος πάνω στο οποίο στηρίζονται αυτές οι πολιτικές πρακτικές είναι η παρωχημένη, συντηρητική αντίληψη της ατομικής ευθύνης για τη φροντίδα της οικογένειας, η οποία το πολύ - πολύ να μοιράζεται πιο ισότιμα ανάμεσα στις γυναίκες και τους άνδρες, ενώ ουσιαστικά υποβαθμίζει την κοινωνική ευθύνη για ουσιαστικά μέτρα στήριξης της οικογένειας, που λογαριάζονται με τη λογική του «κόστους» για το αστικό κράτος και του οφέλους για τους επιχειρηματικούς ομίλους. Αυτό καθορίζει και την όποια λειτουργία υπηρεσιών και δομών φροντίδας βρεφών, νηπίων, ηλικιωμένων, ΑμεΑ με προσαρμογή τους στις ευέλικτες εργασιακές σχέσεις των εργαζόμενων μητέρων.

Σε αυτό το πλαίσιο, ενισχύεται η κατεύθυνση των σοσιαλδημοκρατικών και ομορτουμιστικών πολιτικών δυνάμεων, στην ΕΕ και την Ελλάδα, για κατανομή των ευρωπαϊκών κονδυλίων με κριτήριο τις συνέπειες της πανδημίας στις γυναίκες. Σε αυτήν την κατεύθυνση κινούνται και οι σοσιαλδημοκρατικές δυνάμεις στο φεμινιστικό κίνημα, που τα τελευταία χρόνια γίνεται συστηματική προσπάθεια να αναθερμανθεί και στην Ελλάδα, στοχεύοντας ιδιαίτερα στη νεολαία.

Επιδιώκεται να θολώσουν τον ταξικό προσανατολισμό των ευρωπαϊκών επιδοτήσεων σε βάρος των εργατικών - λαϊκών συμφερόντων, αλλά και την ταξική πολιτική διαχείρισης της πανδημίας με βαριές συνέπειες στις εργαζόμενες και άνεργες γυναίκες. Παρουσιάζεται ως αιτία της ανισοτιμίας στις σχέσεις των δύο φύλων, ιδιαίτερα στις συνθήκες των περιοριστικών μέτρων, το χαμηλό ποσοστό γυναικών στα λεγόμενα «Κέντρα Λήψης Αποφάσεων», η «ανδροκρατούμενη» κοινωνία, η «ανδροκρατία» στις υψηλότερες βαθμίδες της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και ιδίως στις θετικές επιστήμες.

Στο πλαίσιο πανεπιστημιακών προγραμμάτων για τα φύλα αναπαράγονται και οι θεωρίες περί «κοινωνικού φύλου», που ουσιαστικά αρνούνται τη βιολογική υπόστασή τους ή την υποβαθμίζουν τόσο πολύ ώστε να αποσπούν πλήρως ζητήματα κοινωνικών συμπεριφορών, αντιλήψεων κ.λπ. από το οικονομικό, κοινωνικό υπόβαθρο, που σε συνδυασμό με την ιδιαίτερη θέση της γυναίκας στην αναπαραγωγική διαδικασία επέφερε πρόσθετες κοινωνικές ανισότητες και ανισοτιμίες στο έδαφος της επικράτησης εκμεταλλευτικών οικονομικών σχέσεων.

Διαμορφώνουν στρεβλή αντίληψη περί «ατομικών δικαιωμάτων», αποκόβοντάς τα από τον κοινωνικοοικονομικό χαρακτήρα των δικαιωμάτων, υπερπροβάλλοντας ορισμένες ατομικές επιλογές, όπως του ομοφυλόφιλου σεξουαλικού προσανατολισμού ή ακόμα της δήθεν ατομικής επιλογής «αυτοδιάθεσης του σώματος» στην πορνεία, στα ναρκωτικά. Πρόκειται για στρέβλωση της αντίληψης περί ατομικού δικαιώματος, που δεν σχετίζεται με την αναγκαία υπεράσπιση ατόμων με ιδιαίτερες επιλογές από κάθε μορφή κοινωνικής αποξένωσης, βίας, ρατσισμού κ.λπ. Η άποψη του ΚΚΕ εδράζεται ακριβώς στην αντιμετώπιση τέτοιων αντιδραστικών κι επικίνδυνων φαινομένων, με την υπεράσπιση της κάθε ξεχωριστής προσωπικότητας από κάθε μορφή ρατσισμού, βίας, αποξένωσης, μπούλινγκ, άλλων επιθέσεων.

Η ΔΡΑΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΝΕ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

40 Από την περίοδο του 20ού Συνεδρίου αναδεικνύονται ως βασικοί άξονες της συνολικής εκπαιδευτικής αστικής στρατηγικής:

α) Η προώθηση νέων ικανοτήτων και δεξιοτήτων που απαιτούνται για την εργασιακή ένταξη στην καπιταλιστική οικονομία στο έδαφος της ανάπτυξης νέων μέσων παραγωγής, αλλά και για τη διαιώνιση της αστικής ιδεολογικής κυριαρχίας.

β) Η πιο στενή σύνδεση των εκπαιδευτικών δομών με τις ανάγκες του κεφαλαίου, η οποία εξυπηρετείται και από την επίκληση της αυτόνομης και διαφοροποιημένης λειτουργίας τους. Αυτή η προοπτική αγγίζει ιδιαίτερα τις δομές Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και κυρίως τα Πανεπιστήμια.

γ) Η επιτάχυνση των διαδικασιών αξιολόγησης και πιστοποίησης του συνόλου του εκπαιδευτικού έργου υπό το πρίσμα της πιο αποδοτικής λειτουργίας τους για την αναπαραγωγή της καπιταλιστικής κοινωνίας στο σύνολό της.

Τόσο στα χρόνια της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ όσο και επί της ΝΔ ξεδιπλώθηκαν μια σειρά από αλλαγές σε συνθήκες σημαντικής περιστολής δαπανών λόγω της εξέλιξης της καπιταλιστικής κρίσης, ενώ και στη φάση της αναιμικής καπιταλιστικής ανάκαμψης (2016 - 2019), πριν από τη νέα φάση της οικονομικής επιδείνωσης, οι δαπάνες για την Παιδεία έχουν παγιωθεί σε ένα επίπεδο που στην πραγματικότητα επιδεινώνει την κατάσταση. Οι εκσυγχρονισμοί που επιχειρήσαν όλες οι αστικές κυβερνήσεις δεν απαντούν στις νέες προκλήσεις της γνώσης, της ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων που απαιτούν υψηλό γενικό μορφωτικό επίπεδο καθώς και δεξιότητες στη χρησιμοποίηση υπερσύγχρονων τεχνολογικών μέσων. Επιδιώκουν να προσαρμόσουν τη γενική εκπαίδευση στις σύγχρονες ανάγκες του καπιταλισμού, σε βάρος της γενικής μόρφωσης.

Φυσικά, η εκάστοτε κυβερνητική πολιτική έχει την ιδιαιτερότητά της, προβάλλει τις δικές της ιεραρχήσεις και προτεραιότητες, αξιοποιεί και προτάσσει και στο επίπεδο της προπαγάνδας συμβολικές έννοιες για να επιτύχει συναινέσεις, ανάλογα με το στίγμα που επιδιώκει να δώσει, στο πλαίσιο του συνολικού αστικού πολιτικού σκηνικού σε κάθε χώρα. Ιδιαίτερα στην Εκπαίδευση στη χώρα μας, αυτή η προσπάθεια ανάμεσα στα δύο βασικά κυβερνητικά αστικά κόμματα του σημερινού αστικού πολιτικού συστήματος, τη ΝΔ και τον ΣΥΡΙΖΑ, πέρα από την επιδίωξη ανάδειξης πλαστών ή και δευτερευόντων πολιτικών διαχωρισμών, συνδέεται και με την παρέμβαση του ΚΚΕ και της ΚΝΕ που αναδεικνύει την ενιαία στρατηγική των αστικών κυβερνήσεων στην Παιδεία και θέτει αιτήματα και στόχους πάλης που προτάσσουν τις σύγχρονες πραγματικές κοινωνικές ανάγκες ενάντια στις εκάστοτε αντιδραστικές εκπαιδευτικές αλλαγές.

41 Η ιδεολογική παρέμβαση στη νεολαία είναι στοιχείο της στρατηγικής της αστικής τάξης. Δεν αφορά μόνο την ιδεολογική στήριξη στις αστικές εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις, με την επίκληση μιας σειράς εννοιών όπως αριστεία, ανταγωνιστικότητα, ισότητα, σύνδεση με την αγορά εργασίας κ.ά. Κυρίως έχει συνολικότερο και μακρόπνοο σχεδιασμό, έναν εκσυγχρονισμό στη σχέση εκπαίδευσης - παραγωγής που στοχεύει και σε πολύ μικρές ηλικίες.

Πέρα από τις γενικές - βασικές ιδεολογικές θέσεις (αιτιολόγηση της αιωνιότητας των αστικών εκμεταλλευτικών σχέσεων, εξύμνηση και εξωραϊσμός της

αστικής δημοκρατίας, «πρωτοβουλία και επιχειρηματικότητα», αστική αντίληψη για την τυπική ισότητα κι ελευθερία, απόκρυψη του ταξικού χαρακτήρα της οικονομίας), προβάλλονται και κοινωνικές ικανότητες ως ιδιότητα «του Ευρωπαίου πολίτη», η «πολιτισμική συνείδηση», θέσεις όπως ότι «ο καπιταλισμός είναι ο καλύτερος δυνατός παρ' όλες τις αδικίες του», «δεν μπορούμε να υπερβούμε την ανισότητα η οποία, είτε εγγενής και φυσική είτε κοινωνική, είναι ανυπέρβλητη» κ.ά. Αναπτύσσεται η επιχειρηματολογία για τις δυνατότητες αυτορρύθμισης του καπιταλισμού, βελτιώσεων και μεταρρυθμίσεών του, με σκοπό να τεθούν εμπόδια στη συνάντηση του προβληματισμού και των αδιεξόδων των νέων με την προοπτική της επαναστατικής ανατροπής του καπιταλισμού. Γι' αυτό ιδιαίτερη στόχευση αποτελεί ο αντικομμουνισμός, ο οποίος είναι κεντρική κρατική πολιτική που μεθοδεύεται και χρηματοδοτείται σε ευρωενωσιακό επίπεδο. Αιχμές είναι η διαστρέβλωση και αναθεώρηση της Ιστορίας, ειδικά γύρω από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και τον ρόλο της ΕΣΣΔ, η εξίσωση του φασισμού με τον κομμουνισμό, η καταδίκη της επαναστατικής βίας και η ταύτισή της με την τρομοκρατία και τον εξτρεμισμό, η θεωρία των δύο άκρων κ.ά.

42 Επιβεβαιώνεται ότι η ιδεολογική δουλειά αποτελεί αναγκαίο όρο για την πιο πλατιά δουλειά με τη στρατηγική και το Πρόγραμμα του Κόμματος ειδικά στη νεολαία, αλλά και για τη διαπάλη στο μαθητικό και φοιτητικό κίνημα.

Από το 20ό Συνέδριο το Κόμμα προχώρησε σε μια σειρά από επεξεργασίες που προωθούν και εκλαϊκεύουν παραπέρα τις θέσεις μας κατά ηλικίες και βαθμίδες εκπαίδευσης με άξονα τις σύγχρονες δυνατότητες και ανάγκες.

Συνεχίστηκε η διαφωτιστική δουλειά σχετικά με τη θέση μας για το ενιαίο δωδεκάχρονο σχολείο σύγχρονης γενικής παιδείας.

Δημοσιοποιήθηκε η θέση του Κόμματος για την Προσχολική Αγωγή, που αποτελεί δημιουργική εξειδίκευση της θέσης μας για την ευθύνη του σοσιαλισμού στη διαπαιδαγώγηση και συνολική ανάπτυξη των παιδιών της προσχολικής ηλικίας.

Δημοσιοποιήθηκε επίσης η θέση του Κόμματος για την ανώτατη επιστημονική εκπαίδευση.

Προχωρήσαμε σε επεξεργασίες της αντίληψής μας για την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση.

Το επόμενο διάστημα, το βασικό καθήκον του Κόμματος στους χώρους της Εκπαίδευσης είναι η ενίσχυση της ιδεολογικής - μορφωτικής προσπάθειας με επίκεντρο την εκλαϊκευση της πρότασης του Κόμματος για την Παιδεία, την εργασία, την Υγεία, το σύνολο των κοινωνικών αναγκών στον σοσιαλισμό, την αποκάλυψη του αστικού επιχειρήματος περί της «ουδετερότητας» της επιστήμης, την ανάδειξη των σύγχρονων δυνατοτήτων των παραγωγικών δυνάμεων, πρώτα απ' όλα του ανθρώπου, που ο καπιταλισμός περιορίζει. Να ανοίξει σε όλες τις βαθμίδες συζήτηση και δράση στη βάση της ενότητας σχολείο - ιδεολογία, παιδεία - οικονομία - κοινωνία, δηλαδή με τη στρατηγική του Κόμματος. Αξιοποιώντας τις επεξεργασίες και τις εκδόσεις μας να φωτίσουμε το κύριο: Η νεολαία μπορεί να διεκδικήσει το μέλλον της, τα δικαιώματά της, μόνο αν δει ποιοι και γιατί της τα στερούν, πώς και με ποιους μπορεί να τα κατακτήσει.

Στο έδαφος της κοινωνικοποίησης των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, της κατάρτησης της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, του επιστημονικού κεντρικού σχεδιασμού, μπορεί να προσδιοριστεί η πληθώρα των ειδικοτήτων που χρειάζονται, ώστε να βρίσκουν αμέσως δουλειά οι νέοι μετά το πτυχίο, πάνω στο αντικείμενο που έχουν σπουδάσει. Είναι η κοινωνία που εξασφαλίζει την

όσο το δυνατό πιο ελεύθερη επιλογή σπουδών, ώστε υπολογίζοντας τα ατομικά ενδιαφέροντα, αυτά να ικανοποιούνται με δημιουργική εργασία προς όφελος των αναγκών της πλειοψηφίας.

ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΝΕ ΣΤΙΣ ΜΙΚΡΟΤΕΡΕΣ ΗΛΙΚΙΕΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

43 Τα προηγούμενα χρόνια η προσπάθεια παρέμβασης Κόμματος και ΚΝΕ σε μαθητές Γυμνασίων και Λυκείων έφερε ξανά στο προσκήνιο τις δυσκολίες που απορρέουν από τη συστηματική και σε βάθος διαπαιδαγώγηση, τη διαμόρφωση συνείδησης στη νέα γενιά από την πλευρά του συστήματος, που ξεκινά σε όλο και μικρότερες ηλικίες. Τα τελευταία χρόνια, μάλιστα, η παρέμβαση της καπιταλιστικής εξουσίας έχει ενταθεί με διάφορα μέσα. Έχουν πολλαπλασιαστεί μια σειρά από στοχευμένες δραστηριότητες, πολύ προσεκτικά δουλεμένες με τη μορφή παιχνιδιού, σεμιναρίων κ.ά. Ξεχωρίζει ο ρόλος του σχολείου με τις κυρίαρχες παιδαγωγικές αντιλήψεις και το περιεχόμενο των σχολικών βιβλίων, που συμπληρώνονται από προγράμματα της ΕΕ, ξένων πρεσβειών, δήμων, της Εκκλησίας (κατηχητικό) καθώς και άλλων μηχανισμών όπως των προσκόπων ή μέσω διαδικτύου, ΜΚΔ, τηλεόρασης κ.ά.

Για την αντιμετώπιση συγκροτήθηκε η Διατμηματική Επιτροπή της ΚΕ για τις μικρότερες ηλικίες της νεολαίας με στόχο να παρέμβουμε συλλογικά ως Κόμμα στη διαπαιδαγώγηση παιδιών μικρότερων ηλικιών, δηλαδή πριν από την ηλικία ένταξης στην ΚΝΕ που με βάση το Καταστατικό της είναι τα 14 έτη. Στο διάστημα που μεσολάβησε από το προηγούμενο Συνέδριο, το βάρος δόθηκε, από τη μία, στη συνειδητοποίηση απ' όλο το κομματικό δυναμικό της αναγκαιότητας αυτής της παρέμβασης και από την άλλη, στον καθορισμό του περιεχομένου της, στόχος που επιτεύχθηκε μέσα από την επεξεργασία του διμηνιαίου περιοδικού για παιδιά «Κόκκινο Αερόστατο», εκδόσεις, δραστηριότητες στο επίπεδο των εδαφικών Οργανώσεων, αλλά και κεντρικές πρωτοβουλίες (παιδική κατασκήνωση, χώροι σε Φεστιβάλ κ.ά.) με σκοπό την ενασχόληση των παιδιών με τα θέματα του περιοδικού, τη διαπαιδαγώγησή τους με τις προοδευτικές, ριζοσπαστικές αξίες και ιδανικά. Αναγνωρίζουμε και αξιοποιούμε τη δύναμη της ομάδας συνολικών και του νεαρού προτύπου που στη φάση της προεφηβείας κι εφηβείας διαδραματίζουν πλέον πολύ δυναμικό ρόλο.

Για το επόμενο διάστημα, στόχος πρέπει να είναι η παρέμβαση στις μικρότερες ηλικίες να γίνει πιο συγκροτημένη και συστηματική, να αποκτήσει πιο γερές βάσεις και σταθερά χαρακτηριστικά. Να αγκαλιάσει πολύ περισσότερα παιδιά μέσα από τη λειτουργία ομάδων παιδιών σε δήμους και πόλεις με τη στήριξη του Κόμματος και της ΚΝΕ. Να στηριχτούν και να πολλαπλασιαστούν αντίστοιχες πρωτοβουλίες στο επίπεδο του κινήματος (από εργατικά σωματεία, συλλόγους γυναικών, την ΕΕΔΥΕ κ.ά.). Να συνεχίσουμε την προσπάθεια εκδόσεων γι' αυτές τις ηλικίες με σύγχρονες μορφές διεισδυτικότητας και επεξεργασμένης - προσαρμοσμένης προβολής των μηνυμάτων.

Το σύνολο αυτής της προσπάθειας μπορεί να εκφραστεί με οργανωτική ανάπτυξη της ΚΝΕ στα Γυμνάσια και με ποιοτική αναβάθμιση στη λειτουργία και το περιεχόμενο ζωής και δράσης των μαθητικών ΟΒ.

ΓΙΑ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΝΕ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

44 Την περίοδο που μεσολάβησε από το προηγούμενο Συνέδριο σημειώθηκαν νέα βήματα στην παρέμβαση του Κόμματος στον Πολιτισμό. Η πλούσια πολιτιστική δραστηριότητα που συνεχίστηκε με πιο ανεβασμένους ρυθμούς μέσα από τα Επιστημονικά Συνέδρια, τα Φεστιβάλ της ΚΝΕ - Οδηγητή, τις μεγάλες καλλιτεχνικές παραγωγές, τις συναυλίες, τα αφιερώματα, τις εκθέσεις, τους διαγωνισμούς πρωτότυπου καλλιτεχνικού έργου, χαρακτηρίστηκε από υψηλότερη στάθμη και βαθύτερη προσέγγιση του αντικειμένου της Τέχνης από το Κόμμα και την ΚΝΕ. Ο αριθμός των καλλιτεχνών, των διανοουμένων και των άλλων εξειδικευμένων στους τομείς της Τέχνης ανθρώπων που συμμετείχαν ή συνέβαλαν ενεργητικά σε όλη αυτήν τη δραστηριότητα διευρύνθηκε ποσοτικά και ποιοτικά. Ορισμένες Κομματικές Οργανώσεις, αξιοποιώντας την κεντρική πείρα, ανέπτυξαν σε τοπικό επίπεδο αντίστοιχες πρωτοβουλίες με αξιόλογα αποτελέσματα.

Η έντονη πολιτιστική δραστηριότητα αυτών των χρόνων, αλλά και οι πρωτοβουλίες που αναπτύσσονται από τις κομματικές δυνάμεις στο μαζικό κίνημα των εργαζομένων στον Πολιτισμό, πιο εντατικά την τελευταία περίοδο της πανδημίας, συνέβαλαν στο να αναβαθμιστεί το κύρος του Κόμματος γενικότερα και ειδικότερα στον χώρο του Πολιτισμού. Με την όλη δράση του, το έμπρακτο ενδιαφέρον του για τα οξυμένα προβλήματα των καλλιτεχνών και των άλλων εργαζομένων στον κλάδο και με την εκτίμηση που τρέφει στην κοινωνική προσφορά τους, το Κόμμα κερδίζει τον σεβασμό τους, δημιουργώντας το έδαφος για να ξεπεράσουν αναστολές και να προσεγγίσουν την πολιτική του. Η σχέση τους με την Τέχνη δίνει άλλωστε μια διαφορετική δυναμικότητα στη στάση τους απέναντι στη ζοφερή κοινωνική πραγματικότητα.

Η συσπείρωση γύρω από το Κόμμα ενός σημαντικού αριθμού καλλιτεχνών που έχει έως τώρα επιτευχθεί δεν πρέπει ωστόσο να θεωρείται ακόμα ικανοποιητική ούτε και δεδομένη. Απαιτείται μεγάλη προσπάθεια με σταθερή συστηματική πολιτική και ιδεολογική συζήτηση για να διατηρείται και να διευρύνεται αυτή η συσπείρωση, προπαντός για να καλλιεργούνται πολιτικοί και ιδεολογικοί δεσμοί με νεότερους ταλαντούχους καλλιτέχνες, μια πλευρά στην οποία σημειώνεται καθυστέρηση.

45 Γενικά διαφαίνεται η τάση να ξεπερνιέται σταδιακά η αντίληψη στις γραμμές μας που –όπως είχε επισημανθεί στο 20ό Συνέδριο του Κόμματος– αντιμετωπίζει τον πολιτισμό ως διακοσμητικό στοιχείο της πολιτικής δράσης του. Ο πολιτισμός –ιδιαίτερα η στρατευμένη στα κομμουνιστικά ιδανικά τέχνη– αρχίζει να αναγνωρίζεται ως ένα ακόμη πεδίο της ταξικής πάλης, ως ένας κρίσιμος τομέας δράσης του Κόμματος, ικανός με τα δικά του μέσα –αισθητικά, καλλιτεχνικά– να εκφράζει και να προωθεί την κομμουνιστική ιδεολογία και την αναγκαιότητα του σοσιαλισμού - κομμουνισμού.

Χρειάζεται, ωστόσο, να συνειδητοποιηθεί βαθύτερα πως η σπουδαιότερη λειτουργία της Τέχνης και γενικότερα του Πολιτισμού είναι να συμβάλλει στη διεύρυνση του μορφωτικού ορίζοντα, να συμβάλλει στην πολύπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας, άρα και στην ικανότητα των κομμουνιστών να κατανοούν και να επιδρούν στην κοινωνική πραγματικότητα. Τα στοιχεία αυτά είναι απαραίτητα για να κατακτούν το ρόλο τους ως επαναστατική πολιτική πρωτοπορία.

Οι αναξιοποίτες ακόμη δυνατότητες στον χώρο του Πολιτισμού για την ανάπτυξη της πολιτικής παρέμβασης του Κόμματος θέτουν ακόμη πιο επιτακτικά την ανάγκη να ξεπεραστεί η μεγάλη ανομοιομορφία ανάμεσα στις Κομματικές Οργανώσεις

ως προς το επίπεδο οργάνωσης της πολιτιστικής δουλειάς, με τη συγκρότηση επιτροπών πολιτισμού σε όλες τις Οργανώσεις Περιοχής και κομματικών οργανώσεων καλλιτεχνών στις μεγαλύτερες τουλάχιστον πόλεις, τη συστηματική παρακολούθηση του τομέα, τη μεγαλύτερη εξοικείωση με το αντικείμενο της Τέχνης, τη σταθερή πολιτιστική δραστηριότητα.

46 Παρά τα όποια επιτεύγματα στην πολιτιστική δουλειά του Κόμματος, υπάρχει ακόμη μεγάλη απόσταση από το να κατακτηθούν η γνώση και η ικανότητα αντιπαράθεσης με σύγχρονες αστικές θεωρίες γύρω από το περιεχόμενο της τέχνης, που καλλιεργούνται συστηματικά και με διάθεση μεγάλων κονδυλίων μέσα από ένα πλέγμα κρατικών οργανισμών, ιδρυμάτων των επιχειρηματικών ομίλων και πανεπιστημίων, επιδρώντας σοβαρά στις νεότερες και με περισσότερα μορφωτικά εφόδια γενιές των καλλιτεχνών.

Το κεντρικό και πιο επικίνδυνο χαρακτηριστικό αυτών των θεωριών είναι ότι σύνθετα κοινωνικά ζητήματα, όπως η βία κατά των γυναικών, η «ταυτότητα φύλου», ο ρατσισμός κ.ά., παρουσιάζονται με όρους ατομικών δικαιωμάτων. Έτσι, υποβαθμίζεται και η ανάγκη προστασίας των θυμάτων κάθε είδους βίας, ρατσισμού, αποξένωσης, λόγω φύλου, θρησκείας, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.λπ.

Γίνεται φανερό ότι απαιτείται να ενταθεί η μελετητική προσπάθεια για την επεξεργασία θεωρητικών ζητημάτων της σύγχρονης Τέχνης και λογοτεχνίας με συντονισμό και της εργασίας υποψήφιων διδασκτόρων σε ανάλογη θεματολογία. Θεμελιώδης παράγοντας για να εδραιωθεί και να ενισχυθεί η παρέμβαση του Κόμματος στον Πολιτισμό είναι η ανάπτυξη μιας νέας γενιάς καλλιτεχνών - δημιουργών και επιστημόνων στο χώρο της Τέχνης, που μαζί με το ταλέντο και τη γνώση των εργαλείων της Τέχνης τους θα διαθέτουν μαρξιστική κατάρτιση, ως καθοριστική προϋπόθεση για τη δημιουργία πρωτοπόρου καλλιτεχνικού έργου με υψηλή αισθητική αξία. Πρόκειται για έναν δύσκολο στόχο που, ειδικά στις σημερινές αντεπαναστατικές συνθήκες μεγάλης υποχώρησης του κομμουνιστικού κινήματος, δεν επιτρέπεται να αφεθεί στην τύχη. Απαιτεί επίμονη και μακρόπνοη προσπάθεια, που παρότι τα αποτελέσματά της δεν θα φανούν άμεσα, θα αποδειχτεί πολύτιμη στην πάλη για τον επαναστατικό μετασχηματισμό της κοινωνίας.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΚΟΜΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗΣ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΠΟΛΥ ΔΥΣΚΟΛΟ ΚΑΘΗΚΟΝ

47 Αυτά τα χρόνια έχουμε καταφέρει να αποκτήσουμε επαφή με δεκάδες βιομηχανικές και άλλες επιχειρήσεις, κατά περιοχή και κατά κλάδο. Είναι οι χώροι στους οποίους παλεύουμε με επιμονή και σχέδιο για την οικοδόμηση ΚΟΒ και ΟΒ. Έγινε προσπάθεια τα καθοδηγητικά όργανα, όλες οι κομματικές δυνάμεις, ανεξαρτήτως τομέα δουλειάς και χρέωσης, να ανασκουμπωθούν παλεύοντας σε αυτήν την κατεύθυνση, με χρέωση και άλλων δυνάμεων, με ανάλογη διάταξη, όπου χρειαζόταν, με συγκεκριμένη και ζωντανή βοήθεια από την ΚΕ, τα άλλα καθοδηγητικά όργανα, με αξιοποίηση οπαδών και άλλα μέτρα.

Ωστόσο, δεν υπήρξε πάντα και παντού ολόπλευρη προσήλωση σε αυτόν τον στόχο, έτσι ώστε να μετρήσουμε χειροπιαστά και σοβαρά αποτελέσματα μέχρι σήμερα. Πρέπει να εκτιμήσουμε ότι δεν ανταποκρίθηκαν καθοδηγητικά όργανα και ΚΟΒ με συνέπεια και επάρκεια σε αυτό το κεντρικό καθήκον σε όλες τις περιπτώσεις.

Αναμφίβολα, η ισχυροποίηση του Κόμματος και ο συστηματικός έλεγχος της πορείας της αποτελούν μόνιμο καθήκον για ένα επαναστατικό, εργατικό, κομμουνιστικό κόμμα.

48 Στην περίοδο έως το 22ο Συνέδριο παραμένει το καθήκον της ανανέωσης των κομματικών δυνάμεων, της διεύρυνσής τους με ταξικά κριτήρια, της ανάπτυξης της ΚΝΕ και πάνω απ' όλα του κομμουνιστικού ατσάλωματος μελών και στελεχών του Κόμματος και της ΚΝΕ. Προϋπόθεση γι' αυτό το καθήκον είναι η σε βάθος και έκταση ενίσχυση του ιδεολογικού στοιχείου στην εσωκομματική και ΚΝίτικη λειτουργία, από τα ανώτερα όργανα έως τις ΚΟΒ και τις ΟΒ, των ιδεολογικοπολιτικών δεσμών ΚΟΒ και ΟΒ με τον περίγυρό τους, με τους συναγωνιστές στα διάφορα κινήματα και μέτωπα πάλης.

Πρόκειται για καθήκον πολύ σύνθετο, επομένως και δύσκολο στην υλοποίησή του, που προσκρούει σε παλιούς και νέους ανασταλτικούς παράγοντες όπως:

- Την πολύ παλιά απόσπαση της πνευματικής από την πρακτική εργασία, αλλά και τις νέες δυσκολίες που προκύπτουν πλέον από τις εκτεταμένες εφαρμογές της Πληροφορικής στην ταχεία και συνοπτική πληροφόρηση, ο εθισμός στην οποία μειώνει την εκπαίδευση και την ικανότητα στη μελέτη, περιορίζει την ανάπτυξη κριτικής σκέψης και αντίστοιχης δράσης.

- Την επιδείνωση των ωραρίων εργασίας, την αστάθειά τους. Τη μορφή της τηλεργασίας από το σπίτι.

- Τον περιορισμό της στήριξης των νέων γονιών από τις γιαγιάδες και τους παππούδες λόγω της παράτασης του ορίου συνταξιοδότησης, σε συνδυασμό με την αύξηση των εργαζόμενων γυναικών. Το πρόβλημα αυτό υπάρχει και φυσικά επιτείνεται γιατί το ανεπαρκές και υποβαθμιζόμενο κοινωνικό σύστημα στήριξης καθιστά ατομική - οικογενειακή υπόθεση τη φροντίδα των παιδιών, των υπερηλίκων και ΑμεΑ.

- Τη σχεδιασμένη δουλειά του εργοδοτικού και κρατικού μηχανισμού για να θέσει εμπόδια στην επαφή των εργαζομένων και της νεολαίας με την ιδεολογία και πολιτική του ΚΚΕ αλλά και τη δράση του εργατικού - λαϊκού κινήματος.

49 Απαραίτητη προϋπόθεση για την ισχυροποίηση του Κόμματος είναι η διεύρυνση των οργανωμένων δυνάμεών του σε μαζικούς εργασιακούς χώρους, σε όλους τους κλάδους μισθωτής εργασίας, αλλά και σε αυτοαπασχολούμενους της πόλης και της υπαίθρου. Την περίοδο εορτασμού των 100 χρόνων του Κόμματος καταφέραμε να αναπληρώσουμε απώλειες που είχαμε προηγούμενα χρόνια κι έχουμε μια σχετική αύξηση των δυνάμεών μας. Αυτή η θετική μεταβολή, παρόλο που είναι πίσω από τις δυνατότητες, έγινε σε μια περίοδο έντονων πολιτικών εξελίξεων, πιέσεων και αυταπατών που καλλιεργήθηκαν πλατιά στις λαϊκές δυνάμεις σε συνδυασμό με την ηττοπάθεια. Όμως τα μικρά βήματα που έγιναν στην οργανωτική ανάπτυξη του Κόμματος, στη βελτίωση της εργατικής του σύνθεσης, συνολικά στην κομματική οικοδόμηση σε εργοστάσια, μεγάλες επιχειρήσεις, νοσοκομεία, δεν αντιστοιχούν στη βαρύτητα που έχουν για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, ειδικά στις σημερινές συνθήκες υποχώρησης του κινήματος και της πίεσης για ενσωμάτωση μεγάλων τμημάτων της εργατικής τάξης.

Παρά τον καλύτερο προσανατολισμό που φαίνεται να κατακτούν οι περισσότερες κομματικές Οργανώσεις Περιοχής στον ειδικό στόχο να αναπτυχθεί το Κόμμα

στη Βιομηχανία και τους κλάδους στρατηγικής σημασίας, τα βήματα που έγιναν αλλά και τα αποτελέσματα είναι ακόμα μικρά. Έχουμε επαφές σε περισσότερους χώρους δουλειάς, αλλά δεν έχει σταθεροποιηθεί παντού η συνδυασμένη και στοχοπροσηλωμένη δουλειά, η αξιοποίηση αυτών των επαφών με κοινό σχέδιο παρέμβασης των κομματικών ομάδων των συνδικάτων, ομάδων δουλειάς κλαδικών και εδαφικών ΚΟΒ. Καλύτερες προϋποθέσεις παρέμβασης και ανάπτυξης του Κόμματος δημιουργήθηκαν εκεί που μελετήσαμε καλά το χώρο, εξασφαλίσαμε σχεδιασμένο πολιτικό άνοιγμα, ιδεολογική ζύμωση, επεξεργασία πλαισίου πάλης για να στηρίζεται η παρέμβαση, ανανεώσαμε δεσμούς, δουλέψαμε πολύμορφα, αξιοποιώντας εφεδρείες και δεν ανακυκλωνόμασταν στα ίδια. Αποδείχτηκε ότι χωρίς μια συστηματική ιδεολογική, πολύπλευρη δουλειά που είναι απαραίτητη υποδομή, δεν μπορούν να γίνουν ουσιαστικά βήματα στην κομματική οικοδόμηση.

Έχουμε πληθώρα μελών του Κόμματος και της ΚΝΕ που, αξιοποιώντας τις ιστορικές παρακαταθήκες του Κόμματός μας όλα αυτά τα χρόνια μέσα σε δύσκολες συνθήκες, δίνουν πρωτοπόρα μάχη στους τόπους δουλειάς. Αυτή η μαχητική πολιτική και συνδικαλιστική πρωτοπορία μπορεί να διευρυνθεί και να βοηθήσει, ώστε οι προϋποθέσεις που έχουν διαμορφωθεί σε εκατοντάδες χώρους δουλειάς να φέρουν πιο συγκεκριμένα αποτελέσματα στην κομματική οικοδόμηση.

Οι κλαδικές ΚΟΒ που διαθέτουμε να προσανατολιστούν καλύτερα, ώστε να διαμορφώνουν υποδομή οικοδόμησης ΚΟΒ εκεί καταρχάς που έχουμε ορισμένες δυνάμεις ή έστω ενεργούς οπαδούς και ο αριθμός των εργαζομένων το ευνοεί. Μπορούμε να επεξεργαστούμε πιο συγκεκριμένα το σχέδιο οικοδόμησης στο επίπεδο της επιχείρησης, της μονοπωλιακής μονάδας, στο νοσοκομείο, στον συγκεκριμένο κάθε φορά χώρο δουλειάς, όπου η υποδομή που έχουμε μπορεί να εξελιχτεί σε πυρήνα ικανού αριθμού μελών για τη δημιουργία ΚΟΒ. Αυτό απαιτεί συγκεκριμενοποίηση και επιμονή στον προσανατολισμό των καθοδηγητικών οργάνων, των ΚΟΒ, όλων των δυνάμεων, με βοήθεια και στήριξη στους συντρόφους που δουλεύουν σε αυτές τις επιχειρήσεις. Επιδιώκουμε τη διαμόρφωση προϋποθέσεων με τη δημιουργία καταρχάς κομματικών πυρήνων, με στόχο τη δημιουργία τμημάτων σε κλαδικές ή επιχειρησιακές ΚΟΒ, που η καθοδήγησή τους έχει μεγάλες απαιτήσεις, ώστε να είναι ουσιαστική και συγκεκριμένη η συζήτηση για την κατάσταση μέσα στο χώρο δουλειάς, τα συγκεκριμένα ιδεολογικά, πολιτικά και οργανωτικά μέτρα που απαιτούνται. Την ίδια στιγμή χρειάζεται προσοχή ώστε να μην περιορίζεται η επιχειρησιακή ΚΟΒ στον «μικρόκοσμο» του χώρου που, όσο σημαντικός και να είναι, μπορεί να οδηγήσει σε μια ορισμένη «στενότητα», σε περιορισμένο ορίζοντα συζήτησης και δράσης, ενδεχομένως και σε μια «συνδικαλιστικοποίηση». Άρα η καθοδήγηση χρειάζεται να μεριμνά, ώστε να εμπλουτίζονται η λειτουργία και η δράση των ΚΟΒ, στερεωμένες στη θεωρία μας, στα ιστορικά συμπεράσματα, στην ιδεολογική υπεροχή των θέσεών μας, με τις γενικότερες εξελίξεις του κλάδου, του χώρου, της περιοχής.

Οι κλαδικές ΚΟΒ που έχουν κομματικά μέλη σε αρκετούς χώρους δουλειάς να μην περιορίζονται σε μια γενική συζήτηση και στόχευση γενικά στον κλάδο, αλλά να μπορούν να επικεντρώνουν στους συγκεκριμένους και κυριότερους χώρους της ευθύνης τους. Να τους απασχολεί η διαπάλη σε αυτούς τους χώρους, η δράση των άλλων δυνάμεων, η καθοδήγηση των κομματικών πυρήνων στις επιχειρήσεις με στόχο την οικοδόμηση ΚΟΒ. Να διαμορφώνουν υποδομή και να προσανατολίζονται έγκαιρα στους παράγοντες που παίζουν σημαντικό ρόλο στον κλάδο, στον όμιλο, στην επιχείρηση. Οι ΚΟΒ να διαμορφώνονται με βασικό κριτήριο το πού είναι κυρίως συγκεντρωμένη η παραγωγή, η κύρια μάζα των εργατών και η σύνθεσή τους να διευκολύνει στην υλοποίηση της δράσης, παίρνοντας υπόψη όλες τις παραμέτρους, όπως αποστάσεις, βάρδιες κ.λπ.

Στη διαμόρφωση της σύνθεσης των κλαδικών ΚΟΒ πρέπει να υπάρχει σαφήνεια

του χώρου ευθύνης. Να μη γίνεται τυπική μεταφορά της πείρας μεγάλων αστικών κέντρων, που οι αποστάσεις και οι χώροι είναι πιο συγκεντρωμένοι, σε περιοχές πιο περιφερειακές και απομακρυσμένες, κάτι που οδηγεί σε κατακερματισμό δυνάμεων και έλλειψη αποτελεσματικότητας. Να αποφεύγουμε τις ΚΟΒ οι οποίες καλύπτουν πολλούς κλάδους, ακόμη και αν για λόγους υπάρχουσών δυνάμεων είναι προσωρινά αναγκαίο, να μπαίνουν στόχοι καλύτερης διάταξης.

Στις κλαδικές όπως και στις εδαφικές ΚΟΒ πρέπει να υπάρχει φροντίδα, ώστε να περνάει η αναγκαιότητα και οργάνωση με πρακτικό τρόπο της δράσης τους για την κοινωνική συμμαχία.

Συγκεντρώνουμε την προσοχή μας στους βιομηχανικούς κλάδους, σε επιχειρήσεις Ενέργειας, Μετάλλου, Τροφίμων, Φαρμάκου, χημικής βιομηχανίας, στις Μεταφορές, στις Κατασκευές, στην Πληροφορική, στις Τηλεπικοινωνίες. Επίσης, στα μεγάλα εμπορικά και ξενοδοχειακά κέντρα, στον Επισιτισμό, στα Νοσοκομεία, στους χώρους της Εκπαίδευσης (σχολεία - πανεπιστήμια), στις τράπεζες, στους ΟΤΑ.

Η πείρα δείχνει πως για την οικοδόμηση ΚΟΒ, ιδιαίτερα σε μεγάλους μονοπωλιακούς ομίλους, μεγάλα εργοστάσια κι επιχειρήσεις, χρειάζεται η χρέωση κατάλληλων στελεχών, επιτελείο δουλειάς που θα σχεδιάζει, οργανώνει και ελέγχει την πορεία της όλης προσπάθειας.

ΕΙΔΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ Η ΚΑΛΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ, ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΤΙΣ ΚΛΑΔΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΔΑΦΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

50 Στο επίπεδο των Τομεακών Οργανώσεων να αντιμετωπίσουμε πιο αποφασιστικά αδυναμίες που συνεχίζουν να υπάρχουν στη διάταξη των κομματικών δυνάμεων και αντανakλούν στη μη ολοκληρωμένη καθοδήγησή τους. Αυτές σχετίζονται με κλαδικές ΚΟΒ που η σύνθεσή τους δεν αντιστοιχεί στον χώρο ευθύνης τους, απαρτίζονται από συντρόφους πολλών και ανομοιογενών κλάδων ή κλαδικές ΚΟΒ σε επίπεδο μεγάλης εδαφικής περιφέρειας με μεγάλες αποστάσεις που δυσκολεύει τη λειτουργία τους. Επίσης κλαδικές ΚΟΒ οι οποίες έχουν πολύ λίγα μέλη για το τμήμα του κλάδου που έχουν ευθύνη, αρκετές φορές χωρίς σαφήνεια στόχων παρέμβασης και οικοδόμησης σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις, αλλά και εδαφικές ΚΟΒ που δυσκολεύονται λόγω σύνθεσης και ανεπαρκούς προσανατολισμού να παρέμβουν με κοινωνικοταξικά κριτήρια στον χώρο ευθύνης τους.

Μπροστά στις Συνδιασκέψεις να επεξεργαστούμε πιο ολοκληρωμένα πώς γίνεται η διάταξη με επίκεντρο τον κλάδο και τον χώρο δουλειάς. Απαιτείται από τα καθοδηγητικά όργανα σαφήνεια στόχων, να πάρουν υπόψη όλα τα δεδομένα στην υλοποίηση της κύριας κατεύθυνσης για συγκρότηση κλαδικών και επιχειρησιακών ΚΟΒ. Σε αυτήν την επιδίωξη να ενταχθούν και εδαφικές ΚΟΒ, κρατώντας δραστήριες δυνάμεις που μπορούν να παίξουν τέτοιο ρόλο.

Το ζήτημα της οικοδόμησης κομματικών πυρήνων σε εργασιακούς χώρους απαιτεί συντονισμένη προσπάθεια κομματικών δυνάμεων, και από μέσα και απέξω στον κάθε χώρο - στόχο, προσπάθεια πολύπλευρης προσέγγισης από μαζικές οργανώσεις, έτσι ώστε να μετριαστεί η δυσκολία λόγω, π.χ., έλλειψης παραδοσιακής ή άλλης ρίζας (συγγενικής, φιλικής κ.ο.κ.) σύνδεσης με το Κόμμα, με το οργανωμένο κίνημα. Μπορεί να συμβάλει η διατομεακή συνεργασία κλαδικών κι εδαφικών Οργανώσεων για να τροφοδοτεί με πείρα, στοιχεία, συμπεράσματα, να ενισχύει τον

προσανατολισμό δουλειάς με κοινωνικοταξικά κριτήρια. Πιο διακριτή είναι η βελτίωση της δουλειάς εδαφικών ΚΟΒ όπου σταθεροποιείται ο εδαφοπαραγωγικός προσανατολισμός, ο σχεδιασμός και η δράση για τα εργατικά και λαϊκά προβλήματα, η διάταξη δυνάμεων για δουλειά στην εργατική τάξη, στους αυτοαπασχολούμενους, στις γυναίκες, στη νεολαία.

51 Έχουμε διαμορφώσει οργανωτική υποδομή για να δουλέψουμε πιο συγκεκριμένα μέτρα για την οικοδόμηση του Κόμματος σε μια σειρά από σημαντικούς για την υπόθεσή μας μεγάλους εργασιακούς χώρους, αναπτυσσόμενους κλάδους, σε βιομηχανικές ζώνες.

Πιο απαιτητικό θέμα είναι η διάταξη σε μεγάλους κλάδους με ξεχωριστές Τομεακές Οργανώσεις, η παρέμβαση σε ομίλους, σε περιοχές με μεγάλη συγκέντρωση εργατικού δυναμικού. Χρειάζεται καλή προετοιμασία γιατί μπορεί να ξεκινήσει με σωστή αφετηρία και να κάνουμε ζημιά φτιάχνοντας αδύναμα σχήματα. Υπάρχουν κλάδοι της οικονομίας που αποκτούν ιδιαίτερο βάρος στη συνολικότερη πορεία της ή που συγκεντρώνουν τα πιο πολυάριθμα τμήματα των εργαζομένων και απαιτούν ενιαία και συνεχή παρακολούθηση στην εξέλιξή τους, στη δομή τους: Ενέργεια, Πληροφορική, Τηλεπικοινωνίες, Μέταλλο, Μεταφορές και πιο ειδικά αερομεταφορές, ναυπηγεία, ακτοπλοΐα, αστικές συγκοινωνίες, Τρόφιμα αλλά και Εμπόριο, Επισιτισμός, Τουρισμός, Εκπαίδευση, Υγεία κ.λπ.

Να μελετήσουμε τη δυνατότητα και τη χρησιμότητα για τη δημιουργία νέων κλαδικών Τομεακών ή Κομματικών Επιτροπών στο πλαίσιο κλαδικών Τομεακών Οργανώσεων για να προετοιμαστεί μια τέτοια προοπτική. Το ζήτημα αφορά κυρίως τα μεγάλα αστικά κέντρα, παίρνοντας υπόψη τη συνολική πορεία της οικονομίας, της παραγωγικής δραστηριότητας, της σημασίας του κλάδου στην παραγωγή, την πρόοδο στους στόχους οικοδόμησης - στρατολογίας, της ύπαρξης ενός ικανού πυρήνα στελεχών. Υπάρχει τέτοια πείρα που μπορεί να αξιοποιηθεί.

Στο πλαίσιο αυτό χρειάζεται να συγκεντρωθεί ακόμη περισσότερο η προσοχή μας στη διαμόρφωση προϋποθέσεων για την παρέμβαση σε ορισμένους πολύ σημαντικούς μονοπωλιακούς ομίλους, για τη δημιουργία Κομματικών Οργανώσεων. Αυτό προϋποθέτει συγκεκριμένη αναλυτική συζήτηση με στοιχεία (αριθμός εργαζομένων, επιχειρηματική παραγωγική δραστηριότητα, βαθμός εκμετάλλευσης, σύμφυση του κεφαλαίου σε άλλους τομείς εκτός από τους «κύριους», πολιτική προσλήψεων, δράση του εργοδότη στην ευρύτερη τοπική κοινωνία και πώς αυτό επιδρά, συνδικαλιστική οργάνωση κ.λπ.). Να συνδυαστεί με σχέδιο παρέμβασης και διάταξης δυνάμεων σε εταιρείες που έχουν επιχειρήσεις σε διαφορετικούς νομούς στην ίδια περιοχή. Να δοκιμάσουμε και την πιο ενιαία παρέμβαση σε έναν όμιλο που δραστηριοποιείται σε πολλούς τομείς και κλάδους, π.χ. εργοστάσια τροφίμων που ο ίδιος εργοδότης έχει και το «εμπορικό» ή το «επισιτιστικό» κομμάτι κ.λπ. Άρα απαιτείται διακλαδική συνεργασία, στενή παρακολούθηση των εξελίξεων, κοινές συσκέψεις και άλλες μορφές.

Παρακολουθώντας την εξέλιξη της καπιταλιστικής δραστηριότητας, να μας απασχολεί σταθερά η κάλυψη της πολιτικής και μαζικής δράσης σε μεγάλες βιομηχανικές ζώνες, ειδικά σε περιοχές που συγκεντρώνονται δίπλα σε μεγάλα αστικά κέντρα, σε Αττική, Κόρινθο, Οινόφυτα, Θήβα και Χαλκίδα, καθήκον που δεν μπορεί να λυφεται παντού με τον ίδιο τρόπο.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

52 Το 21ο Συνέδριο αποκτά ιδιαίτερη σημασία, αφού γίνεται σε μια περίοδο κατά την οποία εξελίσσεται η νέα εκδήλωση καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, δημιουργούνται κάποιες προϋποθέσεις ανόδου του κινήματος, αλλά και κίνδυνοι μεγαλύτερου από ό,τι μέχρι σήμερα συνολικού πισωγυρίσματος.

Επαγρύπνηση κι ετοιμότητα απαιτείται για ενδεχόμενη περίοδο όπου μπορεί να συνυπάρχει η αστάθεια του αστικού πολιτικού συστήματος, η ένταση των αντιθέσεων μέσα στην Ευρωζώνη και συνολικά την ΕΕ, με την παραπέρα όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και την προσφυγή σε πόλεμο ανάμεσα στις αστικές τάξεις και διάφορα μπλοκ δυνάμεων σε περιφερειακό, ευρωπαϊκό, διεθνές επίπεδο. Όμως και ο ταξικός αντίπαλος προετοιμάζεται, εντείνει την επίθεση, ενισχύει συνολικά τους κρατικούς μηχανισμούς καταστολής καθώς και τους μηχανισμούς της εργοδοσίας ενάντια στο εργατικό - λαϊκό κίνημα, ενάντια στο Κόμμα.

Οι σημερινές συνθήκες απαιτούν προγραμματισμένη, στοχοπροσηλωμένη, συνδυασμένη ιδεολογικοπολιτική και μαζική δράση: Σε νέους κλάδους και τομείς που εμφανίζουν ανάπτυξη με βάση τη διάρθρωση της ελληνικής καπιταλιστικής οικονομίας. Στις νεότερες ηλικίες που εργάζονται με τις νέες εργασιακές σχέσεις. Στην εξειδίκευση της δράσης μας με βάση τα γνωρίσματα και τις ιδιαιτερότητες του κάθε κλάδου, στην εξειδίκευση στις γυναίκες και τη νεολαία.

Η θεωρητική - ιδεολογική θωράκιση όλων των μελών των καθοδηγητικών οργάνων και των Κομματικών Ομάδων των μαζικών οργανώσεων αποτελεί βασική προϋπόθεση και για την αντιμετώπιση της κόπωσης, της ρουτίνας, της τυπικότητας στην προώθηση καθηκόντων, είναι όρος για την αντικειμενική και με διαύγεια πρόβλεψη και κυρίως την αντιμετώπιση καμπών των κοινωνικών - οικονομικών - πολιτικών εξελίξεων, σε συνθήκες επιδείνωσης του συσχετισμού της ταξικής πάλης.

Τέτοιες συνθήκες δεν μπορούν γενικά να αποκλειστούν για την επόμενη τετραετία, όπως βέβαια δεν μπορούν να αποκλειστούν και συνθήκες μιας απότομης ανόδου της ταξικής πάλης, για τις οποίες φαίνεται να είμαστε κάπως πιο έτοιμοι, αφού από μόνες τους αυτές έχουν και το στοιχείο της ανάτασης.

Συνεπώς, το κύριο είναι η επαναστατική θεωρητική ιδεολογικοπολιτική θωράκιση να εκφράζεται και να αντιμετωπίζει προβλήματα σε πιο σύνθετες συνθήκες όπου μπορούν να συνυπάρχουν απότομες και απρόβλεπτες εξελίξεις και η παρέμβαση του εργατικού κινήματος να μην είναι αντίστοιχη ή να υπάρχει ενδεχόμενο ακόμα μεγαλύτερης υποχώρησης του εργατικού κινήματος, δυσκολία στην ανανέωση και διεύρυνση των κομματικών και ΚΝίτικων δυνάμεων, που και τώρα εκφράζεται σε κάποιες Οργανώσεις Περιοχής.

Σε όλα αυτά τα ζητήματα θα κριθούμε ως ΚΕ και κυρίως η νέα ΚΕ μετά από το 21ο Συνέδριο και τις τελικές Αποφάσεις του.

29 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2020
Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

